

दैवज्ञकामधेनुः

नमः शाक्यसिंहाय ॥

प्रथमोऽध्यायः

अथ प्रारम्भः

प्रतिफलन्ति जगन्ति समन्ततो-
महाति यद्विषणामणिदर्पणे ।
स भगवान् मुनिरीहितसिद्धये
हृदि चिरं मम गन्धकुटीयताम् ॥ १ ॥
अनुगतजिनशिष्टिर्ब्रह्मवंशैक दृष्टि-
मुनिरनवमदशीं पारदशीं कलानाम् ।
प्रणयति सकलां सद्ग्रन्थसारार्थदोग्ध्रीं
विबुधजननिषेव्यां दैववित्कामधेनुम् ॥ २ ॥
ईर्ष्याः पिशाचाश्चपलात्मभाजो-
निन्दन्ति ये तेषु समास्ति नास्था ।
आराधकोऽहं महतान्तु तेषां
येऽत्रश्रमज्ञाश्च परार्थकामाः ॥ ३ ॥
माच्यैर्वराहमिहिरादिभिरभ्यधायि
व्यासेन यच्चरितमम्बरगोचराणाम् ।

संहृत्य तत् प्रथममत्र विभावयामि

सङ्ख्यानसंस्करणनिर्णययुक्तियुक्तम् ॥ ४ ॥

अब्दं द्विधाकलट्याऽप्तमूर्ध्वस्थं वर्द्धयेत् सुखैः ।

धीरनामैरेकोन्यस्तं नदीतीर्थेन भाजयेत् ॥ ५ ॥

लब्धं दिनादिकं मूर्ध्नि दत्त्वा तत्तत्परादिकम् ।

हित्वा कोमलनामानि मासवाक्यानि पूरयेत् ॥ ६ ॥

विशुद्धनिधिपातः । विमर्दनपुरस्त्री । कुशान्वयस्वरोरुः ।

वशीतिलकरुद्रः । शिवाब्धिबुधपुत्री । नयाम्बुनोषुयात्रा ।

नयाम्बुनवपूरः । दिवानवरिपुस्त्री । दशाङ्गनरकारी । प्रवीर-

गुरुयन्त्रः । विवासनविकारी । मृगाकुलीतपोस्त्री । रवेरजगृ-

हादितः प्रभृति मासवाक्यानि ॥

नाभिना सर्व्वमाहृत्य नीचाप्तमुपरिक्षिपत् ।

लीनेनोर्ध्वस्थमाहृत्य घटिकादिश्च साधयेत् ॥ ७ ॥

दिनानि दद्याच्छुक्रादीन्याकलोयमहर्गणात् ।

ततो धीदण्डनेयश्रीलब्धं खण्डयुगं भवेत् ॥ ८ ॥

शिष्टमिष्टदिनम्प्रोक्तं युगोदयदिनादिमम् ।

युगोदयदिनेशः स्याद् युगमानेन वा हते ॥ ९ ॥

गुणकारः फलं नाम भागहारं प्रमाणकम् ।

प्राप्तलाभो भवेदब्दसंस्कारे तु यथाह्वयम् ॥ १० ॥

दिनराशिर्भवेदिच्छा हन्यात्तम्फलराशिना ।

विभाजयेत् प्रमाणेन लाभताराकलादिकम् ॥ ११ ॥

वर्त्तमानयुगाब्दानि भागहारैर्विभाजयेत् ।

लब्धं धनमृणं वा स्याद् ग्रहाणां स्वस्वमध्यमे ॥ १२ ॥

१ कलट्यात् ॥ २ रसो ॥ ३ कुशान्वयस्वरोरुः ॥ ४ नरा ॥

५ नयाल ॥ ६ नाभिना सर्व्वमाहृत्य ॥ ७ नीचाप्त ॥

चक्रपादञ्च चक्रार्द्धं दध्याश्चन्द्रोच्चपातयोः ।

यथास्वं निक्षिपेत्तत्र ध्रुवाणि च यथाक्रमम् ॥ १३ ॥

चन्द्रात्तत्तुङ्गभौमज्ञजीवशुक्रार्किराहुषु ।

ध्रुवाणि युगमानेन प्रक्षुण्णयुगमुक्तयः ॥ १४ ॥

तण्डुललाभी । लीन नैरः स्याद् । भैरवपूजा । कोशलराज्ञः ।

भीरुररन्धः । शौण्डगतीनां । ज्ञानरयाब्दे । कर्णन्तिपताका ॥ १५ ॥

भीरुरनागोरुद्रयमः स्याद् दैवजराजावंशजानाम् ।

वारिचराब्धिर्भूसुलभोयं चण्डसमाजे भिन्नतोजिः ।

सत्रुटिकास्ते भूयुग भोगाः † ॥ १६ ॥

भेनाभ्यस्ते स्वदेशक्षितिपरिधिमतो भाजकाकर्णलब्ध-

स्तेन स्वभ्यस्तभुक्तिर्गणितहृदयविद् भाजयित्वा विलिप्तम् ।

या रेखामेरुलङ्कान्तरमृजुपातिता तत्र पूर्वापरार्द्धैः

शोध्यः योज्यं क्रमेण प्रणयति विहिते मध्य मेखे चराणाम् १७

सुमेरु हिमवान् वत्सपुट्यवन्ति चकोरकः ।

वायुः खरश्च लङ्केति रेखामध्यगतऽत्रैहि ॥ १८ ॥

देशान्तरविधिं हित्वा केचित्बीजक्रियां जगुः ।

कल्याब्दे गात्रतुङ्गोने नानादीपा हूतं तथा ॥ १९ ॥

यथा स्वम्भाजकैः प्राप्तं हन्याद् बीजफलम्भवेत् ।

भवेत् सुधामयूखस्य भाजको मम शाषणम् ॥ २० ॥

अस्य तुङ्गे ध्रुवोच्चाटा क्षमापुत्रस्य सत्कविः ।

बुधशीघ्रे जितामात्याः ससुरेड्येननोनटः ॥ २१ ॥

भृगुशीघ्रे धरारूपं शनेः याज्ञाविधुर्ननु ।

तमसो धूर्तधूर्पश्चेत्यमीभिर्भादिकं हरेत् ॥ २२ ॥

१ चन्द्रात्तत्तुङ्ग ॥ २ नरा ॥ ३ मिछा ॥ ४ चथा ॥ ५ शतायोज्ञा ।

६ श्वेदमीभिः ।

७ अस्य तु अन्त्यचरणमुपलब्धेषु सर्वपुस्तकेषु ऊनमेव दृश्यते ॥

येद्वा प्रवर्तितं वर्षं स्वस्वबीजेन ताडयेत् ।

विभज्य विम्बयोगेण लब्धा लिप्तादयस्ततः ॥ २३ ॥

शरोभयाय नागानां नागवन्निशिनिर्दयम् ।

परेचोल इतिन्वादि क्रमात् स्युर्वर्जिराशयः ॥ २४ ॥

तदेतद्योजयेद् भौमबुधभास्करसूनुषु ।

शोधयेच्चन्द्रचान्द्राच्च जीवभार्गवराहुषु ॥ २५ ॥

युगाब्दं भास्करादीनां भागहारैर्विभाजयेत् ।

लब्धा लिप्तादयः प्राग्वत् तेषामृणधनक्रिया ॥ २६ ॥

तुलांशकोरतिर्ज्जा यावृत्तीसूनुस्समापुरी ।

भूमेकचन्द्र इत्येते भागहारा यथाक्रमम् ॥ २७ ॥

आर्यादिसुतभान्तेषु रवेर्वीजं विशोधयेत् ।

इदंवा बीजकर्मोक्तं चक्षुस्साम्यप्रतीतये ॥ २८ ॥

ज्ञानतुलां पुरस्कृत्य सूर्यादीनां यथाविधि ।

इच्छादि न क्रियां कुर्याल्लब्धा भोगविनाडिका ॥ २९ ॥

चतुरो हिममौलिनगः कवयो

मुनिकोटिखरः खगविद् ध्वनिना ।

भयवित्युरगान्तमममी क्रमशो

दिनभुक्तिविलिप्तिगणा विहिता ॥ ३० ॥

अभीष्टविघटी हित्वा ज्ञानतुलात् पुरस्थितात् ।

शेषं भागविनाडीभिस्ताडयित्वा यथाविधि ॥ ३१ ॥

अनुज्ञा तत्परैर्भक्ता ततो लब्धकलादिकम् ।

एष्य मध्यमतो जह्याद्युज्जीतातीतमध्यमैः ॥ ३२ ॥

इतिसामान्यविधिनामप्रथमोऽध्यायः ।

१ यावत्पवर्तितम् । २ याना । ३ निशिर्दयम् । ४ वज्ज ।

५ चान्द्र । ६ क्षाण । ७ क्षाण ।

द्वितीयोऽध्यायः ।

—:०:—

अथ वक्ष्यामि संक्षेपाच्चरितं द्वादशात्मनः ।
 ज्ञानतुलाफलं तस्य यजासञ्जीवनम्प्रमा ॥ १ ॥
 ऋणवर्षे भगादीनां धर्मवाक्येन भाजकः ।
 रवेर्मध्यममेव स्यान्मध्यमं बुधशुक्रयोः ॥ २ ॥
 भौमजीवशनीनां तु शीघ्रोच्चन्तदुदाहृतम् ।
 रवेर्मध्यमतो हित्वा लिप्ताद्यं पौर्णमीं ततः ॥ ३ ॥
 शेषे गोलपदञ्चैव ज्ञात्वा कर्म समाचरेत् ।
 पूर्वार्धमुत्तरं गोलमाचित्रादर्धमादिशेत् ॥ ४ ॥
 चित्रान्तार्द्धं प्रहृत्यैव पश्चिमार्धञ्च दक्षिणाम् ।
 पादोनास्तारकाःसप्तपाद इत्यत्र निश्चितः ॥ ५ ॥
 सपादं तारकाद्वन्द्वं राशिरित्यभिधीयते ।
 नागालयाख्यं यद्यस्ति मण्डलार्द्धं तमुद्धरेत् ॥ ६ ॥
 शुभाच्चर्चनाख्यपादो वा तमप्यस्माद्विशोधयेत् ।
 पादस्थितञ्च विज्ञेयं समश्चेद्विषमात् पदात् ॥ ७ ॥
 तं विशोध्य स्थिताञ्च शेषान् द्विगुणीकृत्य कोविदः ।
 सपादताराद्वन्द्वस्य गुणमेकं समुद्धरेत् ॥ ८ ॥
 तत्तल्लघ्याया गुणान्मूर्ध्नि पूरयेद्विकलामयान् ।
 शेषे चान्त्यगुणाभ्यस्ते माङ्गल्येन हृतं क्षिपेत् ॥ ९ ॥
 तदेतद्विकालापिण्डं पूर्वार्द्धं तस्य मध्यमात् ।
 शोधयेदपरार्धं तु योजयेत् स रविस्फुटः ॥ १० ॥
 दीर्घिका धूलिका कारिका वर्धनी
 वाणिनी लोखिनी षड्गुणा भास्वता ।

१ आण । २ साणायवर्षेभ्यः भादीनाम् । ३ वाक्याय । ४ निश्चयः ।

५ ताविदेः ।

अष्टनुद् धाननुद् दाननुद् बीननुद्
 भिन्ननुद् किन्नुना तत्फला तिक्रमात् ॥ ११ ॥
 चातुरीशचतुर्भुक्तिस्तत्रान्तज्याफलं न्यसेत् ।
 मध्यग्रोः पादयोर्जहादन्ययोः स स्फुटो भवेत् ॥ १२ ॥
 स्फुटन्तु विकलीकृत्य ज्ञानपादेन भाजयेत् ।
 लब्धं राशिर्भवेच्छष्टमतीतमिति निर्दिशेत् ॥ १३ ॥
 अतीतश्चेदतस्तत्का शेषं विद्यादनागतम् ।
 उभयं स्फुटभोगेन भाजयित्वा तनो हृतम् ॥ १४ ॥
 अतीतमनतीतञ्च दिवसादि विनिर्दिशेत् ।
 ज्ञानपादावशिष्टं यत्प्रागतीतमुदाहृतम् ॥ १५ ॥
 तच्चेदल्पतरं भुक्ते सङ्क्रमः स्यात्तदानतैः ।
 हुत्वा भोगहृतं नीतिशुद्धसङ्क्रमनाडिका ॥ १६ ॥
 अस्ति लङ्घेति विख्याता राजधानी सुरद्विषाम् ।
 भर्तुः सामध्यरेखाया स्थलस्य च जलस्य च ॥ १७ ॥
 सैव सीमा भवेत्मानोर्दक्षिणोत्तरगोलयोः ।
 न तत्र विषुवन्मध्यश्लया स्याद् गोलयोन्तरः ॥ १८ ॥
 योजने नोनषष्ठ्यंशे नैकव्यङ्गुलमेधते ।
 विषुवद्व्यङ्गुलं नाम तदेतत्परिकीर्तितम् ॥ १९ ॥
 आश्विनीतारकाङ्गच्छेदुत्तरस्यां दिवाकरः ।
 दक्षिणस्यान्तु सङ्क्रान्तमन्तरालं दिवांशकम् ॥ २० ॥
 विषुवन्मण्डलादूर्ध्वमधस्ताद्याम्यसौम्ययोः ।
 चतुर्विंशतिभागान्ते प्रवृत्तमपमण्डलम् ॥ २१ ॥
 ताराग्रहेन्दुपाताकर्का भ्रमन्त्यस्मिन्तमन्तरम् ।
 क्षितिच्छाया च तत्रैवं मण्डलार्धे विवस्वतः ॥ २२ ॥

चत्वारिंशत्कलायुक्तं भागद्वितयमङ्गुलम् ।

विद्यादानेन मानेन मध्यमष्टादशाङ्गुलम् ॥ २३ ॥

पार्श्वयोर्मध्यसूत्रस्य सन्धिमार्गस्त्रयन्त्रयम् ।

प्रत्येकं व्यङ्गुलस्थे च खण्डमेकं तवाङ्गुलम् ॥ २४ ॥

मेषादित्रितयेऽंशां मध्यसूत्रादुदीकृषु ।

मीनादित्रितयनामाने विलोमाद्याभ्यतीस्त्रिषु ॥ २५ ॥

कोणतो विनिवृत्तिः स्यादयनं नाम भास्वतः ।

लङ्घनं मध्यसूत्रस्य गोलोच्चलनमुच्येत ॥ २६ ॥

विधाय पद्मिनीबन्धोः स्फुटं विघटिकामयम् ।

भाजयेत् ज्ञानगम्भीरैर्यदिनैकोपि लभ्यते ॥ २७ ॥

उत्तरायनगोमध्यसूत्रादन्तम् प्रवर्त्तते ।

यद्येको लभ्यते भानुस्तदा याम्यायनोन्मुखः ॥ २८ ॥

द्वितयं यदि लभ्येत शेषस्तत्र च नास्ति चेत् ।

मध्यसूत्रे स्थितः शेषे विद्यतेऽब्दे बहिर्गतम् ॥ २९ ॥

त्रितयं यदिलभ्येत तदायाम्याय नोन्मुखम् ।

यदि चत्वारि लभ्यन्ते मध्यसूत्रे पुनःस्थितम् ॥ ३० ॥

चतुर्विकल्पे शून्ये द्वे क्रमाच्छेषं विवर्धयेत् ।

विधिना बन्धुना नालैर्वीजैस्तेनैव भाजयेत् ॥ ३१ ॥

लब्धं दिनादिकं भानोस्तत्तत्सूत्रादपेयुषः ।

पूर्वोक्तानेव ताञ् शेषान्नानासूत्रैर्विभाजयेत् ॥ ३२ ॥

सम्प्राप्तमगुङ्गलं भानोस्तत्तत्सूत्रादपेयुषः ।

स्वदेशोदयरेखान्तु ज्ञातुकामो विचक्षणः ॥ ३३ ॥

विषुवद्वयगुङ्गलं भक्त्वा शम्भुना लब्धमङ्गुलम् ।

स्वदेशरेखाभूमध्ये रेखयोरन्तरम्भवेत् ॥ ३४ ॥

स्वदेशोदयरखायासुदयसंशुमालिनि ।

मध्यच्छाया च न भवेद् दृष्टिच्छाया च सम्भवेत् ॥ ३५ ॥

विषुवद्वयङ्गुलं ज्ञानसूत्राभ्यस्तम्भवेत्त्रिधा ।

काञ्चनैर्विंशदैश्चाथ कन्दर्पैश्च विभाजयेत् ॥ ३६ ॥

लब्धं चरार्धवाक्यानि मेषादीनां क्रमोत्क्रमात् ।

लङ्काकोदयवाक्येषु तेषामृणधनक्रिया ॥ ३७ ॥

अमासशाषणं मांससूनुजिच्छाषणार्थदम् ।

लङ्काकोदयवाक्यानि मेषादीनां क्रमोत्क्रमात् ॥ ३८ ॥

क्रमोत्क्रमेण संस्थाप्य वाक्यान्येतानि कोविदः ।

ततश्चरार्द्धवाक्यानि शोधयेत् प्रथमत्रये ॥ ३९ ॥

पश्चिमत्रितये तानि व्युत्क्रमेण च योजयेत् ।

नाम्ना संस्कृत वाक्यानि तानि विद्याद्विचक्षणः ॥ ४० ॥

मेषादिषट्के क्रमशो व्युत्क्रमेण तुलादिषु ।

असुरैस्तानि विभजे लब्धा लग्नविनाडिका ॥ ४१ ॥

ततो धनेन लब्धास्तु मेषाद्यंशकभुक्तयः ।

मध्याह्नार्कस्फुटं ज्ञात्वा गोलं कुर्यात्पदक्रियाम् ॥ ४२ ॥

सपादताराद्वन्द्वस्य वाक्यमेकं समुद्धरेत् ।

चरार्धवाक्येनैतेषां सङ्ख्यया मूर्ध्नि पूरयेत् ॥ ४३ ॥

शेषन्तु विकलीकृत्य परवाक्येन वर्द्धयेत् ।

विभज्य ज्ञानपादेन लब्धं चोपरि निक्षिपेत् ॥ ४४ ॥

नानानागवरेतश्च याम्यदक्षिणगोलयोः ।

योजयेच्छोधयेच्चाथ यथाविधि विचक्षणः ॥ ४५ ॥

ततो ज्ञानप्रतापासं दिनार्धघटिकादिकम् ।

तश्चनागात् समुद्धृत्य निशार्धं स्थितमिष्यते ॥ ४६ ॥

मध्यार्कस्योजपादन्तु विलिप्तीकृत्य कोविदः ।
 दिनार्धविकलाभाप्तं घटिकादि विनिर्दिशेत् ॥ ४६ ॥
 नवेनाभ्यस्य तत्सर्वं नीचाप्तमुपरि क्षिपेत् ।
 लीनोनोर्ध्वस्थमाहस्य लब्धव्यङ्गुलमिष्यते ॥ ४७ ॥
 विसुवद्रयङ्गुलेनाथ दक्षिणोत्तरगोलयोः ।
 योज्यं शोधयन्न चेच्छोध्यं व्यक्तये न विशोधयेत् ॥ ४८ ॥
 मध्यं च्छायामिमां विद्यादुदयार्कस्फुटं पुनः ।
 विलिप्तीकृत्य तत्रापि ज्ञानपादहृतं वृथा ॥ ४९ ॥
 शेषन्तु तत्र सन्ताड्य निजोदयविलिप्तिभिः ।
 ज्ञानपादैः समाहस्य लब्धभुक्तिर्विनाडिका ॥ ५० ॥
 विशोध्य स्वोदये शेषमभुक्तं विकलां वदेत् ।
 क्षिप्तलघ्नान्तरं तस्य मिष्टकालञ्च साधयेत् ॥ ५१ ॥
 अर्कभुक्तिहतायातलग्नसंख्या भवेत् ततः ।
 वीराङ्गेण विभज्याप्ता विलिप्ताश्च विशोधयेत् ॥ ५२ ॥
 पूर्वापराह्नयोदर्यातगन्तव्यविकलांगणे ।
 दिनार्धविकलांशुद्धयशेषं सप्तपदस्य चेत् ॥ ५३ ॥
 भाग्येन वर्द्धयेद् गोपैः षडर्द्धचरणस्य चेत् ।
 षट्पदस्यान्तराज्येन वर्धयित्वा स्थितं पुनः ॥ ५४ ॥
 क्रमेण यातयातव्यविकलाभिर्विभाजयेत् ।
 अङ्गुलादि ततो लब्धं मध्यच्छायामिह क्षिपेत् ॥ ५५ ॥
 अर्द्धकृतं तदेकश्च तस्य तस्य पदम्भवेत् ।
 पदं रत्नहृतं तत् तद् गुणाकारेण संयुतम् ॥ ५६ ॥
 पूर्वापराह्नयोर्मध्यच्छायाविरहितं ततः ।
 नीचेन वर्धयेदेष भागहारो भविष्यति ॥ ५७ ॥

१ ऋ । २ स्वा । ३ ज्ञाण । ४ लब्धं । ५ क्षिप्ता लग्नान्तरन्तस्य ।

६ षट्पदस्यन्तु ।

तप्तदशुणीकृताभ्यस्यदिनार्द्धविकलागणम् ।

भाजकेन हृतायातयातव्यघटिकादयः ॥ ५८ ॥

स्थापयेद् दृष्टविकलां युक्तां भुक्तिविलिप्तिभिः ।

ततोऽर्कराशेरारभ्य लग्नभुक्तिर्विशोधयेत् ॥ ५९ ॥

अशोधयशेषमास्थाप्य भानुनाऽतीतराशिषु ।

सङ्ख्याशोधितलग्नानां दत्त्वा तन्मूर्ध्नि निक्षिपेत् ॥ ६० ॥

व्यङ्गुलेरुभयं राशिमभ्यसेत्तदधःस्थितात् ।

तदानीं लग्नभोगाप्तं लिप्तादुपरि निक्षिपेत् ॥ ६१ ॥

ततश्चनूतनैः प्राप्तं नक्षत्रमिति निर्दिशेत् ।

भक्तेष्टविघटीमर्कं भुक्त्वा ज्ञानोन्नतांकुरैः ॥ ६२ ॥

भाजितानि कलादीनि क्षिप्त्वा लग्नस्फुटं वदेत् ।

लग्नस्फुटं कलीकृत्य व्यङ्गुलेन विभाजयेत् ॥ ६३ ॥

लब्धं राशिरितिज्ञेयं शेषं कृत्वा च पञ्चधा ।

रत्नलग्नधनप्रायं नागैराहत्य च क्रमात् ॥ ६४ ॥

व्यङ्गुलेन विभज्याप्तास्ततो होरादयः स्मृताः ।

एवं राशिश्च होराश्च द्वेष्काण्णाश्च नवांशकाः ॥

द्वादशत्रिंशभागाश्च षट्त्वर्गइति कीर्तिताः ॥ ६५ ॥

यथाषण्णां हि वर्माणां विधिं लग्नस्फुटे कृतः ।

तथा ह्येषां ग्रहाणाञ्च स्फुटे षट्त्वर्ग इष्यते ॥ ६६ ॥

वेदार्कं विर्मवा दिवसे नियोज्य

व्यतीतखण्डा हतधावकाञ्च ।

विभज्य निम्नेन फलं द्विधातः

प्रियाहृतञ्चोपरि संस्थितञ्च ॥ ६७ ॥

१ भुक्त्या ज्ञानोन्नतां । २ माङ्गुल्येन । ३ पञ्चधा । ४ व्यङ्गुलेन ।
५ वेर्का नञ्च । ६ मिच्छा ।

लघ्नेन रत्नेन च संगुणय्य
 सेनावाशीष्टैरुभयत्र विद्यात् ।
 बुधादिकं शीतकरादिकञ्च
 वर्षेश्वरं मांसयुगं क्रमेण ॥ ६८ ॥

स्रवन्ति सरितः स्वल्पजीमूतानातिवारिदाः ।
 पृथ्वी सस्याविरला व्यालदंष्ट्रिसमाकुला ॥ ६९ ॥
 पित्तं कुप्यति सीदन्ति तापसाः सहगोकुलैः ।
 नभोमलिनवद् दृश्यं तीव्रं तपति भास्करः ॥ ७० ॥
 नृपाः युधिबलैराढ्याः देशान् घ्नन्ति परस्परम् ।
 संवत्सरे च मासे च वारे च द्वादशात्मनः ॥ ७१ ॥

इति संवत्सरफलम् ॥

—०—

दक्षिणायनमुशन्ति भास्वतः कर्कटादिमकरादि वा परम् ।
 उक्तकालेसममेव वा परं तन्निवृत्तिरणघान्यथा यथा ॥ १ ॥
 कलहाय भवेद् भानू रजतादर्शवन्मधौ ।
 भयाय घर्मे रक्ताभः श्वेतो वर्षस्य वृष्टिकृत् ॥ २ ॥
 धूसरः शरदि क्रूरो हेमन्ते कर्णिकारवत् ।
 रोगकृच्छिशिरे पिङ्गश्चोरशत्रुभयावहः ॥ ३ ॥
 शिरीषपुष्पवत् सद्यो वृष्टिकाले सुवृष्टिकृत् ।
 धत्ते चन्द्रकापिच्छाभो द्वादशाब्दमवग्रहम् ॥ ४ ॥
 श्यामः कीटभयं भष्मसाहक् परबलागमम् ।
 शशिवत् सकलक्षोभं विदधाति दिवाकरः ॥ ५ ॥
 उल्कया यदि च विद्युदादिना तिग्मरश्मिरुदयाचलस्थितः ॥

१ शेना । २ वासविभुम् । ३ वृष्टिकालेषु च ।

हन्यते यदि तदा महीभुजो मृत्युरन्यनृपतेरिहोदयः ॥ ६ ॥
 परिधिमान् प्रतिवासरमुष्णगुह्यदि चिरादतिराजति सन्ध्ययोः ।
 प्रहरणाकृतिकीलकसूत्तिमानपि करोति रविर्नृपतिं नवम् ॥ ७ ॥
 उदग्गतः प्रतिरविरुष्णरोचिशो जलाय वाताय च दक्षिणोदितः ।
 द्विपार्श्वगः सलिलभयाय भूभुजां वधाय तस्योर्ध्वमधोऽपि वा स्थितः ८

उल्काऽतिवृष्टिपरिवेषणतामसा दीं

देशे रवौ हिमकरेऽपि च पौर्णमास्याम् ।

पापेक्षितानिकृशताञ्चतयोर्विधाता

यार्घ्यस्य सस्य विपरीतमतः समृद्ध्यै ॥ ९ ॥

अर्केन्दुमण्डलोत्भूतो दोषो देशस्य यस्य हि ।

गङ्गोचरमुपायाति स तत्रापि विपच्यते ॥ १० ॥

ब्राह्मीका मगधाः शकाश्च शबराः काम्बोजवङ्गाङ्गजाः ।

पम्पोदुम्बरयाम्ययामुनभुवः प्राङ्मर्मदातीरजाः ।

विन्ध्यश्रीगिरिवर्धमानगिरयः पूर्वो महेन्द्राचलः ।

शुक्लाः पित्तशरीरिणश्च कटुकाद्रव्याणि वर्गे रवौ ॥ ११ ॥

भास्वतश्चरितं तस्य वर्गे तत्तारकाश्रिते ।

विसंयोज्य च पक्षेण शरदावा विपच्यते ॥ १२ ॥

विमलवपुरत्रक्रमण्डलः स्फुटविपुलामलदीर्घदीधितिः ।

अविकृततनुवर्णचिह्नभृज्जगति करोति शिवं दिवाकरः १३

इत्यादित्यचरितं नाम द्वितीयोध्यायः ।

तृतीयोध्यायः ।

अथेन्दोश्चरितं साधु विवृणोमि समासतः ।

१ उदग्गतः २ वर्षे । ३ माध्यस्य । ४ गङ्गोच्चार । ५ शुक्लांमिषस्त-
 शरीरिणश्च । ६ श्रीयो ।

ज्ञानदीपपलं तस्य सिंहहोरांशकप्रमा ॥ १ ॥

लब्धमृक्षादिकं तादृग् दिनतः शोधयेच्च तम् ।

धनाय लिपिकादीनां नन्दशाखीविभाजकः ॥ २ ॥

तदंशः फलीमन्दुश्चेत् प्रमाणं कालमौलिनाम् ।

वत्सरे धनीलप्तानां वर्गधर्मो विभाजकः ॥ ३ ॥

चन्द्रमध्यमतो हित्वा चन्द्रोच्चं गोलपादवित् ।

विदध्याद्रविर्वच्छेपं चन्द्रज्याभिर्भुजाफलम् ॥ ४ ॥

कमलावरगाविदुरीश्चकुरो मलया शिवनुत् शशिनः स्वगुणाः

जिनगो विदुरो धिवरो नलिकाधिपदुर्भवकञ्चपलानिनतः ॥ ५ ॥

इन्दोर्भुक्तिदशाशालि स्फुटं कृत्वार्कभोगवत् ।

गसन्तरं स्याद्विवरं चन्द्रार्कस्फुटभोगयोः ॥ ६ ॥

चन्द्रार्कदृष्टिनक्षत्रे विलिप्तीकृत्य लिपितकाम् ।

पुनर्नीचेन चाभ्यस्य शुद्धमुक्त्या विभाजयेत् ॥ ७ ॥

लब्धं नीति विशुद्धं तत् दृष्टनक्षत्र नाडिका ।

दस्रौ यमोऽनलो धाता शशिरुद्रौ दितिर्गुरुः ॥ ८ ॥

सर्पश्च पितरश्चाथ भगश्चैवाय्यमारविः ।

त्वंष्टमारुत ईन्द्राग्निमित्रेन्द्राः निरर्द्धतिर्जलम् ॥ ९ ॥

विश्वदेवः वृषाकेशो वसवः सलिलाधिपः ।

अजैकपादहिर्बुध्नः पूषा च दिनदेवता ॥ १० ॥

शिखिगुणरसेन्द्रियानलशिखीवषयगुणर्तुपञ्च वसुपक्षाः ।

विषयैकचन्द्रभूतार्णवाग्निरुद्राश्विवसुदहनाः ॥ ११ ॥

भूतशतपक्षवसवो द्वात्रिंशश्चेति तारका मानम् ।

क्रमशोऽश्विन्यादीनां वराहमिहिरेण निर्दिष्टम् ॥ १२ ॥

१ जाण । २ माह्यस्य । ३ इन्द्राग्निमित्रेन्द्रो निरर्द्धतिर्जलम् ।

४ वसुः । ५ विशयैक ।

भासादिवासरान्तः कालस्ताराप्रमाणेन ।

तत्तन्नक्षत्रसंज्ञाः ज्वरादिपीडासु विज्ञेयाः ॥ १३ ॥

इन्द्रानिलादिसंब्रह्ममौम्ये शाकी हि वारुणः ।

चित्राश्वयाम्यगोलाः स्युः शेषाश्चोत्तरगोलकाः ॥ १४ ॥

वर्गोऽश्विनोविषतरुभिषजस्तुरङ्गाः

तत्पोषकास्तदधिरोहजनाश्चमूपाः ।

युक्ताः जनाश्च तुरगक्रयविक्रयेषु

सैन्यानि मालवकिरात पुलिन्दचीनाः ॥ १५ ॥

वर्गो यमस्य कनकाक्षितिमुञ्जवैरी

गान्धर्ववरिवसनास्त्रिदशस्वदेशाः ।

क्रव्यादनाश्च तरुरामलकश्च फल्गु

वस्तूनिबन्धवधताडणलालसाश्च ॥ १६ ॥

वर्गोऽग्निभस्य तु मरुद्भवसालगोषा

कर्णाट्यामुनभुवश्च सरस्वतीजाः ।

अब्दज्ञमन्त्रिजननापितकुम्भकाराः

विप्राश्च वह्निशरणास्तैरुरुप्रधूणाः ॥ १७ ॥

वर्गः प्रजेशनियतः खलु शूरसेनाः ।

पञ्चालमाधुरकनिर्व्यसनाश्च गौडाः ।

गोजातवारिचरकर्षकरन्यवस्तु

जम्बुद्रमाश्च धनिनः शकटाधिकाराः ॥ १८ ॥

वर्गो भवेन्मृगशिरोनियतो गजाश्च

साङ्केतकापिलकुरुक्षितिपारियात्रा ।

शानोद्यताः सुरभिपुष्पफलांशुकानि

रत्नानि वृश्चिकहराः खदिरट्टमाश्च ॥ १९ ॥

१ प । २ कुलिन्द । ३ तरुरुहसुनः । ४ वर्ग ।

५ रण्यवस्तु । ६ पञ्चकन्पावक ।

वर्गस्तु रौद्रनियतो वृषभध्वजाब्ज-
 श्रीमाल्यवद्गिरिजसुम्भकशूर्पकर्णः ।
 मन्त्राभिचारनिपुणः परदारसक्ताः
 पैशून्यशाठ्यनिरतः विटपीचकुष्णाः ॥ २० ॥
 वर्गोदितेश्च पुरुषादपयः पयोधि
 प्रागूजोतिषाश्चमगधाः मिथिलाभुवश्च ।
 सत्यादिभद्रगुणरूपयशः कुलाढ्याः
 सेवारताश्च वणिजोजटिनश्च वंशा ॥ २१ ॥
 पुष्यस्य वर्गउदयाचलकाशिचोला
 श्रीतामलिप्तपुरकोशलवर्धमानाः ।
 गोधूमशालियवधान्यरसेक्षुचाटी-
 नीरोपजीविसचिवाश्च गजाशनाश्च ॥ २२ ॥
 वर्गो भवेत् भुजगशस्य कलिङ्गवङ्ग
 वैदर्भवत्सविषया प्रवरोर्ध्वकर्णाः ।
 कीटाः विषाः विषधराः परवस्तुकामाः
 नन्दाश्च नाग विटपी तृणधान्यकश्च ॥ २३ ॥
 वर्गो मसासुनियतो वृषनारिकेल-
 विन्ध्याः सचर्मवसनास्त्रिपुराश्चपाण्डुवः ।
 कोष्ठालयः सवणिजः पितृभक्तशूराः
 स्त्रीवेषिणो बटतरुर्गिरिनिश्रयाश्च ॥ २४ ॥
 वर्गो भगस्य शबराश्रय राजधानी
 ये वालिराज्यसहनार्द्धदशार्णदेशाः ।
 कार्प्पासयाज्ञिकतिलालवनम्पलास-

१ वर्गोदितेस्व । २ भुद्र । ३ विशः । ४ गिरिनिश्रियश्च ।
 ५ पलासो ।

रूपोन्नताः युवतयश्च कुशीलवाश्च ॥ २५ ॥

वर्गस्तूत्तरफाल्गुणी नियमितो लङ्कापुरी कोङ्कणः

स्वर्णानाम नदी महेन्द्रमलयः शैलोच्चयो दर्दुरः ।

ग्रामादासपुराश्च केरलभुवो ये कर्णतालाकटाः

प्राक्षादुर्ध्वनिनश्च सौम्य नियमाः पाषाण्डशास्त्राश्रयाः २६

हस्तर्क्षस्य हि चित्रकूटशिखरी कर्णाटराष्ट्रम्महा-

राष्ट्रं कोलगिरिश्च चोलविषया नेलूरसूर्यादयः ।

कौञ्चद्वीपमधेस्य शृङ्गशिखरी वैदूर्यमुक्ताकरा

स्वाम्बष्टो गजवाहनाश्च रजकाः फल्गूनि धान्यानि च २७

चित्रायाम्बलदेव पत्तनभुवः कञ्चोलकाः सिंहलाः

वेदण्डाटविचीयपत्तनजनाः येताम्रवर्णाश्रयाः ।

भद्राख्याश्च किलासनागजदरी ग्रामाश्चबिल्वद्रुमाः

रत्नालङ्कृतिरागलेख्यगणितख्याताश्च सौगन्धिकाः २८

स्वातेस्तु वर्गः खलु पल्लवारुखाः

काम्बोजसौवीरवधूसुखाश्च ।

तुरङ्गसारङ्गविहङ्गमाश्च

निःसत्वसत्वास्तरुर्ज्जुनश्च ॥ २९ ॥

वर्गो विशाखासु किरातशूद्र

पाषाण्डदेशायवनाश्च मेनाः ।

वैकङ्कतद्रुश्चनमाष मुद्गा

भक्तो महेन्द्रो नलदैवयोश्च ॥ ३० ॥

वर्गोनुराधानियतः सुराष्ट्र

हेमाद्रिकालामलरैवताश्च ।

सन्तः शरत्सस्य सुदारशूर-

भावा गणे शावकुलमुमाश्च ॥ ३१ ॥

शक्रस्य वर्गो मघवान् पराद्री

पुराणभूमिर्भयराजिदेशः ।

कीर्त्यर्थवंशप्रकटापरश्च

सक्तावलेशा अपि दृष्टिदृष्टः ॥ ३२ ॥

मूलस्य वर्गस्तापी च शैवालापवनाश्रयाः ।

सद्योमूलफलपत्रबीजाद्यैरुपजीविनः ॥ ३३ ॥

आपस्य वर्गो म्लेच्छाश्च वैश्याश्च कनकाकराः ।

वज्जुलो जलजानाश्च जलयात्रोपजीविनः ॥ ३४ ॥

उत्तराषाढवर्गस्तु मद्रतालहलाश्मकाः ।

महामान्नाश्च मल्लाश्च धनिनः पनसद्वमाः ॥ ३५ ॥

वर्गे श्रवणनक्षत्रे कूटतालहटास्तथा ।

मायाविनोऽर्कवृक्षाश्च ये च भाववतात्मनाः ॥ ३६ ॥

वर्गे धनिष्ठानक्षत्रे स्त्रीराजा वैकलोचनः ।

दीर्घग्रीवास्य केशाश्च शमीबन्धुधनात्मनाः ॥ ३७ ॥

वर्गो भवेद्धारुणभे हिमाद्रि-

कैलाशकैकेयनृपाश्रयाश्च ।

तोयोद्भवाः शौण्डिकनेजकाश्च

कैवर्त्तकाः पाशभृताः कदम्बाः ॥ ३८ ॥

वर्गोऽजपादे तुरगाननाश्च

दासेरकास्तप्तशिलाभुवश्च ।

गोपालचोरव्रतधर्महीनाः

शुद्धोर्द्ध ताश्चूतगरुश्च हिंसाः ॥ ३९ ॥

उपान्त्यभे वर्गमुदाहरन्ति

गन्धारिकान् पिङ्गलसिन्धुदेशान् ।

विप्रांस्तपोदान युतान्धनाढ्यान्

निम्बद्रुमान्धूर्त्तजनान् नृपांश्च ॥ ४० ॥

पौष्णस्य वर्गः पशुपालकीर

काश्मीरनागा वटकङ्कताश्च ।

वस्तूनि तोयाशयसम्भवानि

फलानि बीजानि मधूकवृक्षाः ॥ ४१ ॥

पूर्वत्रयं सानलमग्रजानां

राज्ञञ्च पुष्येण सहोत्तराणि ।

सपौष्णमित्रं पितृ दैवतञ्च

प्रजापतेर्भञ्च कृशी वलानाम् ॥ ४२ ॥

आदित्य हस्ताभिजिदश्विभानि

वाणिज्यकानां प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ।

मूलानिनेत्रानिलवारुणानि

भान्युग्रजातेः प्रभविष्णुवृत्तैः ॥ ४३ ॥

सोमेन्दुचित्रावसुदैवतानि

सेवाजनाः साम्यमुपागतानाम् ।

सार्पाविशाखाश्रवणम्भरण्या-

श्चिण्डालजातेरपि निर्दिशन्ति ॥ ४४ ॥

यद्भिन्नक्षितिजेन वक्रगतिना तेनैव यद्दूषितं

यन्मन्दास्पदसुल्कया च निहतं यत् स्योपरागञ्च यत् ।

यप्रोत्कृष्टमुषाकरेण मलिनं यत् स्या कृती व्यक्तया

तत्तत्पीडति यत्स्ववर्गमितरं नक्षत्र मारक्षति ॥ ४५ ॥

वर्षस्यात्मा नलादिद्वितयमिह तथा ऽऽषाढयुग्मञ्च नाभिः

सर्पाञ्चेत्तत्प्रपूणं पितृभमविहतैरेभिरिष्टं विशुद्धैः ।

१ वाणिज्यजनानाम् । २ सर्पाश्चैतत्प्रसूनम् ।

कुराक्रान्ते शरीरे मरुदनलभयक्षुद्रवञ्चाथ नाभौ
सस्यध्वंसश्चवित्ते फलदलसुमनोमूलहानिश्च पुष्पे ॥४६॥
इति नक्षत्रवर्गनिर्णयः ।

—0—

भानुनेन्दुं कलीकृत्य प्रतिलब्धा तिथिर्भवेत् ।
शेषन्तु विकलीकृत्य पुनर्नीचेन ताडयेत् ॥ १ ॥
विवरेण विभज्याप्तमदृष्टतिथिनाडिका ।
अग्निर्दश्रावमावश्यो नागस्कन्दो दिवाकरः ॥ २ ॥
मातृदुर्गादिशोर्थेशः कृष्णो वैवस्वतः शिवः ।
पञ्चदश्यो शशाङ्कश्च पितरस्तिथिदेवताः ॥ ३ ॥
नन्दा भद्रा जया रिक्तापूर्णा चेति क्रमादिमाः ।
पक्षयोरुभयोरेव तिथयः स्युः पुनःपुनः ॥ ४ ॥
इति तिथिनिर्णयः ।

—000—

चन्द्रमर्केन संस्कृत्य दृष्टो योग उदाहृतः ।
विधाय पूर्ववच्छेषं योगे भोगहृताः कलाः ॥ १ ॥
विष्कुम्भः प्रीतिरायुष्मान् सौभाग्यं शोभनस्तथा ।
अतिगण्डः सुकर्मा च धृतिशूलं तथैवच ॥ २ ॥
गण्डो वृद्धिध्रुवश्चैव व्याघातो हर्षणं तथा ।
वज्रं सिद्धिर्व्यतिपातो वरीयान् परिघः शिवः ॥ ३ ॥
सिद्धिः साध्यः शुभः शुभ्रो ब्राह्मो माहेन्द्रवैधृती ।
स्वनामतुल्याः देवाख्याः योगाः स्युः सप्तविंशतिः ॥ ४ ॥
इति योगनिर्णयः ।

—0—

तिथेः खेनास्रजेदेकं शुक्ले कृष्णे तु योजयेत् ।
 विभज्य सूनुना शेषं जानीयात् करणं चरम् ॥ १ ॥
 बवञ्च बालवञ्चैव कौलवन्तैतिलं तथा ।
 गरजो वाणिजो विष्टिश्चरतः करणसप्तकम् ॥ २ ॥
 कृष्णपक्षे चतुर्दश्यामारभ्याचरमं दलम् ।
 शुक्ले प्रतिपदः पूर्वदलो यावद्यथाक्रमम् ॥ ३ ॥
 शकुनिश्च चतुष्पादो नागः किंस्तुप्त इत्यपि ।
 एवमर्द्धानि चत्वारि ध्रुवाणि करणानि च ॥ ४ ॥
 इति करणानिर्णयः ।

—००—

भानुः कलिदिने क्षिप्ता खेनाहत्य लुनाहृतम् ।
 अभीष्टतिथिसङ्ख्याः स्युः दत्त्वा तानवशेषितैः ॥ १ ॥
 लक्ष्मी कलिश्च नन्दा च कालकर्णजयाविधिः ।
 धनुर्नमितिविज्ञेयं वाराणामिह सप्तकम् ॥ २ ॥
 हरो दुर्गा गृहो विष्णु ब्रह्मा लक्ष्मीर्धनेश्वरः ।
 एते सूर्यादिवारैनाः सर्वे स्वाख्याः क्रियाशुभाः ॥ ३ ॥
 इति वारदेवताः ।

—०*०—

एवमृक्षं तिथिर्योगः करणञ्च चराचरम् ।
 वारश्चेति विजानीयात् पञ्चाङ्गं दैवचिन्तकः ॥ १ ॥
 इति पञ्चाङ्गनिर्णयः ।

—*—

१ खज्ञा । २ घरम् । ३ प्रतिपदः । ४ वेनाहत्य ।

इन्दुरस्तमितः प्राच्याम्प्रतीच्यामुदयं व्रजेत् ।
 विशोध्य चन्द्रतः सूर्यं शेषं कुर्याद्विलिप्तिकाम् ॥ १ ॥
 नीवाराम्बुनि वाक्यस्य सा चेदूना भविष्यति ।
 शशाङ्कं नोदितं विद्यात् तनुनायदि सा भवेत् ॥ २ ॥
 तामर्कोदयराशेस्तु यो राशिः सप्तमो भवेत् ।
 तस्य संस्कृतवाक्येन ताडयित्वा तथा पुनः ॥ ३ ॥
 अनूनपादैर्विभजेत् ततो लब्धविनाडिकाः ।
 समाश्वेत् पूर्ववाक्येन तदा हृगोचरः शशी ॥ ४ ॥

इत्यस्तोदयनिर्णयः ।

अस्तार्को नेन्दुतः पूर्वमस्ति चेत् तत्परित्यजेत् ।
 शेषन्तु विकलीकृत्य सूत्रलब्धा विनाडिका ॥ १ ॥
 अन्तरख्यारपेरस्तादाचन्द्रास्तं सिते स्थिताः ।
 कृष्णे दिनकरस्यास्तादाचन्द्रोदयमन्तराः ॥ २ ॥
 निशार्धचन्द्रगोलज्ञो विषमाङ्घ्री विलिप्तिकाः ।
 भाजयित्वा निशार्धेन कलां च विकलां ततः ॥ ३ ॥
 नवभिः सर्वमाहृत्य नीचाप्तमुपरि क्षिपेत् ।
 लीनेनोर्ध्वस्थमाहृत्य लब्धं व्यङ्गुलमिष्यते ॥ ४ ॥
 विषुवद् व्यङ्गुलेनैव दक्षिणोत्तरगोलयोः ।
 योज्यं शोध्यान्न चेच्छोध्यं व्यक्तये न विशोधयेत् ॥ ५ ॥
 यावच्छाया भवेत्तत्र शोधयेद्विगुणात् पदात् ।
 न तैश्चाहृत्य नीरार्थयुक्तो सौ भाजको भवेत् ॥ ६ ॥
 निशार्द्धविकलाक्षुणसन्नीराः तेन भाजयेत् ।
 प्राप्तास्तु विकलाः ज्ञेयाश्चुक्ते पक्षे पराम्बरे ॥ ७ ॥

शोध्यात्तेऽन्तरकालार्त्ताः शेषा यात्रा निशि स्मृताः ।
 सान्तराद् विकलाः पिण्डान्निशामानाद्विशोधयेत् ॥८॥
 शेषं पूर्वाम्बरे शुक्ले व्यतीताः स्यु विनाडिकाः ।
 स एव विकलापिण्डः संयुक्तोत्तरसंज्ञितैः ॥ ९ ॥
 पूर्वाम्बरस्थे शशिनि कृष्णे याता विनाडिकाः ।
 निशामानविलिप्तीषु सान्तरो विकलागणः ॥ १० ॥
 शोधयशेषांगणाः ज्ञेयाः बहुले पश्चिमाम्बरे ।
 घटिकाः साधयेदेवं चन्द्रच्छायापदैर्बुधः ॥ ११ ॥
 इदानीं लिप्तिकाभिस्तु पदमुत्पादयेद्यथा ।
 अन्तरञ्च निशानाथप्रमाणञ्च परस्परम् ॥ १२ ॥
 शोधयेद् भागहारः स्याच्छेषः शुक्ले पराम्बरे ।
 अन्तरञ्च निशानाथयुक्तरान्निप्रमाणकम् ॥ १३ ॥
 जह्यात् परस्परं शुक्ले भाजकः प्राग्विहायसि ।
 निशि व्यतीतकालस्य चान्तरस्य यदन्तरम् ॥ १४ ॥
 तदिदम्भागहारः स्यात् प्राच्यां कृष्णे निशाकरे ।
 सान्तरस्तु निशा याता निशामानविशोधिताः ॥१५॥
 कृष्णे तु पश्चिमाकाशे भागहार इति स्मृतः ।
 नरसेना निशार्धेन ताडयित्वा तथा पुनः ॥ १६ ॥
 इष्टेन भाजकेनाप्तं फलं तीरे समुत्थजेत् ।
 नताप्तमङ्गुलं शेषं व्यङ्गुलं परिदीपयेत् ॥ १७ ॥
 अवच्छायामिह क्षिप्ता दलयेत् पुनरेव तत् ।
 चन्द्रच्छायापदं नाम शेषमत्र स्थितम्भवेत् ॥ १८ ॥
 इति च्छायानिर्णयः ।

दिवाकरे तवस्पृशि मीनमेषयोः

शशीशिशुर्दक्षिणतुङ्गशृङ्गवान् ।

घटोक्षयोस्तुल्यवृषाणवानतोऽ

वशेषराशिश्च यमुत्तरोन्नतः ॥ १ ॥

प्रतिपच्छशिनः शृङ्गं तुङ्गमुत्तरतो मनाक्

नौका चेन्नाविकापसः शेषाणां शोभना वचः ॥ २ ॥

अर्द्धोन्नतौ लाङ्गुलवत् पीडातदुपजीविनाम् ।

सुभिक्षञ्च महीपानां शश्वत् प्रीतिरनुत्तरा ॥ ३ ॥

अर्द्धोन्नतं यदा याम्यं शृङ्गं दृष्टुहलाह्वयम् ।

बलमुद्योजयेदाशु पाण्ड्यराज्यं निहन्ति च ॥ ४ ॥

उदिते दण्डवच्चन्द्रे गवां पीडा नृपोग्रता ।

समयोः शृङ्गयोः क्षेमसुभिक्षवृष्टयः शुभाः ॥ ५ ॥

मही यस्य शशाङ्कस्य रेखा दुर्भिक्षहारिणी ।

अल्पीयसी तु दुर्भिक्षभयं वितनुते नृणाम् ॥ ६ ॥

उक्तसंस्थानविरहादुत्तरोन्नतशृङ्गवान् ।

शस्यदृष्टिकरो याम्यतुङ्गो दुर्भिक्षकृच्छशी ॥ ७ ॥

इति बिम्बनिर्णयः ।

—000—

प्रथमादिषुऽसन्दृष्टा रेखा चान्द्रमसो नृणाम् !

आयुष्यमर्थमारोग्यं दुर्य्यशश्च प्रयच्छति ॥ १ ॥

सोभाग्यमर्थलोपश्च भयं शोकं शिवं शुभम् ।

व्याधिश्च घत्ते सूर्यादि वारदृष्टः शशीशिशुः ॥ २ ॥

तृतीयाच्चानुकूलोक्तदिने भार्गववासरे ।

दृष्टो नवशशी कुर्याद्वस्त्राप्तिर्मासिकत्रिभिः ॥ ३ ॥

१ यमुत्तरोन्नतः ।

नवेन्दुर्यान्यतिक्रान्तः षडपौर्णान्यनागतः ।

मेषादिद्वादशक्षीणि समोवसतिचन्द्रमाः ॥ ४ ॥

याम्येन शुक्रादिचतुष्टयस्य

यदा शशीचारवशेन याति ।

बीजान्यरण्यम्बुचराश्चहन्या-

द्विशेषतः पावकभीतिकृच्च ॥ ५ ॥

पापो दक्षिणभागिन्दुरत्तुराधाविशाखयोः ।

प्रशस्तो मध्यनिर्यातः पितृदेवविशाखयोः ॥ ६ ॥

भूयोभानां ग्रहाणाञ्च पापो याम्यगतः शशी ।

प्रादक्षिण्योत्तरगतो राजानाञ्च म्रियङ्कुरः ॥ ७ ॥

भौमस्योत्तरगे चन्द्रे क्षत्रियाञ्च याविनाम् ।

पार्व्वती बलशालिनां जयो धान्यञ्च वर्द्धते ॥ ८ ॥

सौम्यस्योदगतः सोमः कुरुते कोशवर्द्धनम् ।

पूर्णानि सस्यवृन्दानि पौरभीतिसुभिक्षकृत् ॥ ९ ॥

गुरोरुत्तरगश्चन्द्रो ब्रह्मक्षत्रियधीधनम् ।

पुष्पाति मध्यदेशस्य सुभिक्षां कुरुतेतराम् ॥ १० ॥

भृगोरिन्दुरुदग्यायी गजवाजी धनुष्यताम् ।

जयकृत्सस्यवृन्दानि पुष्पाति निरुपद्रवम् ॥ ११ ॥

चरन् प्रदक्षिणीकृत्य प्रभाकरसुतं शशी ।

पौराणां बुधमाधत्ते क्षत्रियाणां जयश्रियम् ॥ १२ ॥

यदिदंफलमादिष्टमुत्तरस्थे निशाकरे ।

ग्रहाणामपसव्यस्थे सर्व्वमेतद्विपर्य्ययम् ॥ १३ ॥

प्रसन्तांस्तु नृपांश्च हन्त्युडुपतिः शृङ्गे कुजेनाहते

शत्रुक्षुद्रयकृद्यमेन शशिजेनावृष्टिदुर्भिक्षकृत् ।

श्रेष्ठान् हन्ति नृपान् महेन्द्रगुरुणा शुक्रेण चाल्पान् मृपान्
शुक्ले चाप्यमिदं फलं ग्रहकृतं कृष्णे यथोक्तागमः ॥१४॥

इति समागमनिर्णयः ।

—0—

आषाढमासे शशिनि स्वात्याषाढप्रजापतीम् ।
प्राप्ते परीक्ष्य प्रत्यब्दम्ब्रूयाल्लोकेशुभाशुभम् ॥ १ ॥
स्वत्यातषाढा भवत्तत्र प्रथमांशैः प्रवर्षणम् ।
सुवृष्टिकारणतद्वद्द्वितीये सस्यकीटकृत् ॥ २ ॥
तृतीये वृष्टिमा द्याय चतुर्थे सर्वसस्यकृत् ।
पञ्चमे तिलमुद्गानां श्लेष्मिकानाञ्च वृद्धिदम् ॥ ३ ॥
षष्ठे शारदसस्यानामभिवृद्धिकरम्भवेत् ।
भक्तं दिनं प्रविष्टे तु वृष्टिरस्ति निरन्तरम् ॥ ४ ॥
स्वातियोगशिवायेन्दुरपां वत्ससमीपगः ।
अपां वत्सस्तु चित्रायां समसूत्रमुदस्थितः ॥ ५ ॥

इति स्वातियोगः ।

—000—

आषाढयोगे शशिनः सर्वबीजानि दैववित् ।
पृथक् पृथक् समान्येव तुलितान्यधिवासयेत् ॥ १ ॥
अधिकं यद्यदन्यत्तु तत्तदब्देभिवृद्धिभाक् ।
यद्धीजमल्पतां यान्ति तस्य हानिं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥

इत्याषाढयोगः ।

—0—

प्राजापत्येन संयोगे तस्येन्दुदक्षिणस्थितः ।
नेदीयान् वा दक्षीयान् वा जगतामशुभावहम् ॥१॥

रोहिणीमुत्तरेणेन्दुः स्पृशन् याति यदा तदा ।
 वृष्टयः शोभनाः किन्तु सोपसर्गा प्रजा भवेत् ॥ २ ॥
 रोहिणीमस्पृशन्निन्दुरुत्तरेण व्रजेद् यदा ।
 तदा च वृष्टिर्जगतश्शिवञ्च बहु निर्दिशेत् ॥ ३ ॥
 रोहिणीशकटारूढे चन्द्रे निःशरणो जनः ।
 पीड्यमानोन्नपानार्थं शिशुभिः क्वापि गच्छति ॥ ४ ॥
 पूर्वोदितस्य शशिनो रोहिणी यदि पृष्ठतः ।
 चरेच्छुभं तदालोके स्त्रियस्तु पुरुषानुगाः ॥ ५ ॥
 पूर्वोदितायाः रोहिण्याः पृष्ठतो विचरन् शशी ।
 कुरुते कामिनं लोकं प्रमदानां वशे स्थितम् ॥ ६ ॥
 रोहिण्यां यदि शीतांशुराग्नेयीं दिशमाश्रयेत् ।
 तत्रोपसर्गः सुलभो भस्मपावकसम्भवः ॥ ७ ॥
 नैर्ऋत्यामाश्रिते सोमे शस्यानि निहतानि च ।
 निचयं यन्ति वायव्यां मध्यमानि भवन्ति हि ॥ ८ ॥
 यथेष्टानुदिशां चन्द्रे शोभना वृष्टिसम्पदः ।
 अभिवृद्धिः तदार्घस्य शिवञ्च जगतो भवेत् ॥ ९ ॥
 छादयेद्यदि बिम्बेन रोहिणी शकटं शशी ।
 तदानराधिराजस्य विदधावि वधं वधूः ॥ १० ॥
 रोहिणीसहितश्चन्द्रो धनच्छन्नाम्बरेयदि ।
 न लक्ष्यते महाव्याधिर्जलं स्यञ्च शोभनम् ॥ ११ ॥
 उदकस्थो यदि पौरस्त्र्यमेघः स्यं शुभं तथा ।
 आग्नेय्यामग्निकोपश्च याम्ये शस्यक्षयो भवेत् ॥ १२ ॥
 नैर्ऋत्यां मध्यमं शस्यं वारुण्यां वृष्टिकारणम् ।
 वायव्यामधिका वृष्टिः सौम्यायां वृष्टिरुत्तमा ॥ १३ ॥

१ संस्वायाति यदा तदा ।

घनोदयो यदीशामकोणे स्याद्वृष्टिरुत्तमा ।
 तत्तद्दिशि समुद्भूतो वायुश्चेत्तत्तत्फलोदयः ॥ १४ ॥
 मासानां श्रावणादीनामीभव्यक्षरमाण्डितान् ।
 घटान् गन्धपयःपूर्णानुदगादिप्रदक्षिणान् ॥ १५ ॥
 महावृत्तेन मन्त्रेण परिजप्याधि वासयेत् ।
 अन्येद्युर्ध्वनष्टिष्टः पूर्णशशोभनवृष्टिदः ॥ १६ ॥
 नृपाणाञ्चाथ देशानां नामान्यालिख्य पूर्व्ववत् ।
 इममेव विधिं कुर्यात् तेषां भाग्यादिवीक्षणे ॥ १७ ॥
 प्रविशत्सु व्रजङ्गोषु विशेष्यद्यग्रतो वृषः ।
 पशुर्वा कुष्णवर्णात्मा विज्ञेया वृष्टिरुत्तमा ॥ १८ ॥
 शबलो यदि मध्योसावधमो धवलो यदि ।
 प्रविशेद्रक्तवर्णश्चेद् व्याधिभिः पीड्यते प्रजा ॥ १९ ॥

इति रोहिणीयोगः ।

—o—

यवगोधूमशाल्यादि शस्यनिष्पत्तिरुत्तमा ।
 पाल्यते भूमिपालैश्च भूमिर्नातिकरक्षता ॥ १ ॥
 गावो बहुपयस्त्रिन्यो वारिदा भूरिवारिदाः ।
 समृद्धिः कुसुमानाञ्च काले हारिणलक्षणे ॥ २ ॥

इति वर्षाधिपतिफलम् ।

—o—

पश्चाद्धेन सरस्वती मलयजश्रीचन्द्रभागानदी
 स्वर्णालूपपुलिन्दशैलविपिनं सिद्धाश्चविद्याधराः ।

१ मलयतः श्रीचन्द्रभागानदी ।

अम्भोजन्यसमस्तवस्तुवनिताः सेनाधिपाः वाजिनः
 सन्वाः स्वौषधशालयश्चमधुरद्रव्याणितारापतेः ॥ १ ॥
 चन्द्रस्य चारस्तद्वर्गे नक्षत्रविषयेषु च ।
 पच्यतेमासमात्रेण पस्मासाभ्यन्तरे च वा ॥ २ ॥
 यदि कुसुदमृणालहारगौर—
 स्थितिनियमात् क्षयमेति वर्धते वा ।
 अविकृतगतिमण्डलांशुयोगी
 भवति नृणां विजयाय शीतरश्मिः ॥ ३ ॥
 इति चन्द्रचरितं नाम तृतीयोऽध्यायः ।

—००—

चतुर्थोऽध्यायः ।

—०*०—

अथ भौमस्य चरितं समासेन विभाव्यते ।
 फलराशिर्धनं तस्य धीररत्नप्रमा भवेत् ॥ १ ॥
 युगाब्दे धनलिप्तानां चाटुकालोपि भाजकः ।
 ध्रुवोच्चं कुसुदं विद्याद् भौमस्य घटिकादिकम् ॥ २ ॥
 तां हित्वा मध्यमांतस्य रविवच्छेषमाचरेत् ।
 ध्रुवज्ञौ विकलाभिस्तु भुजाफलमुपानयेत् ॥ ३ ॥
 तदिहार्धकृतं गोलवशादेतस्य मध्यमे ।
 योजयेच्छोधयेद्वासौ ध्रुवार्धं प्रथमस्फुटम् ॥ ४ ॥
 तज्ज्वलोच्चात् समुधृत्य विद्याद्गोलपदं तथा ।
 विधाय पूर्ववच्छेषमोजपादफलम्पुनः ॥ ५ ॥
 इहाद्यन्ते पदे निसमाद्यन्तज्याभिरानयेत् ।
 मध्ययोः पादयोश्चाथ मध्यमज्याभिरानयेत् ॥ ६ ॥

तदप्यर्द्धीकृतं गोलविलोमात् प्रथमस्फुटे ।

योजयेच्छोधयेद्वासौ द्वितयोच्चदले स्फुटः ॥ ७ ॥

ततो ध्रुवोच्चमुद्धृत्य ध्रुवाज्ज्याफलमानयेत् ।

अनधीतं यथागोलं विदध्यात्तस्य मध्यमे ॥ ८ ॥

अयं तृतीयः सकलः ध्रुवस्फुट उदाहृतः ।

तज्ज्वलोच्चात् समुद्धृत्य पादज्ज्याभिर्भुजाफलम् ॥ ९ ॥

आनीय सकलं तच्च गोलक्रमविलोमतः ।

योजयेच्छोधयेच्चाथ तृतीयस्फुटमध्यमे ॥ १० ॥

अयं चतुर्थः सकलस्तुङ्ग स्फुट उदाहृतः ।

अनेनैव यथाविद्यात्तद्विशिष्टस्फुटक्रियाम् ॥ ११ ॥

ध्रुवार्द्धस्फुटशून्यत्वात् त्रिस्फुटौ बुधभार्गवौ ।

तयोर्हि मध्यमं विद्यात् प्रथमार्द्धध्रुवस्फुटम् ॥ १२ ॥

ध्रुवोच्चानि कलादीनि सर्वेषामेव शोधयेत् ।

सर्वत्र तुङ्गविशिष्टं मध्यमं केन्द्रमादिशेत् ॥ १३ ॥

रुधिर, ध्रुवका, किमसै, स्तुलसी ।

क्षतथा, नयता, गुरवो, जुवकाः ॥ १४ ॥

आद्यन्तपादयोर्भौमे रत्नचैत्येन साश्रयः ।

शखामध्येहिमे चायुस्सार्थलोको यज्ञःप्रियः ॥ १५ ॥

कुजमध्यो गुरुस्सक्तो जातजालो धनी धनम् ।

दाधिकक्षम शेषीत नृपतेः शोधयेत्त्रयम् ॥ १६ ॥

तृतीयस्फुटसंसिद्धो वर्त्तमानगुणम्बुधः ।

मध्यभोगेन गुणयेद्दूर्णनाभेन भाजयेत् ॥ १७ ॥

लब्धमध्यमभोगस्य शोधयमाद्यन्तपादयोः ।

मध्ययोः पादयोरेवं ध्रुवभुक्तिरियं मता ॥ १८ ॥

तामुच्चभोगतो हित्वा परिशेषेण ताडयेत् ।
 तुरीयस्फुटसंसिद्धो वर्त्तमानगुणं पुनः ॥ १९ ॥
 ऊर्णनाभेन तं हत्वा फलन्तु ध्रुवभोगतः ।
 आद्यन्तपादयोर्देयं शोधयं मध्यमपादयोः ॥ २० ॥
 वर्त्तमानगुणस्त्वत्र यदि शोधयं भविष्यति ।
 अनाहृत्य तदा पादौ व्यवस्थां योजयेत् सदा ॥ २१ ॥
 अशोधयध्रुवभोगश्चेत् विश्लेषस्साम्प्रतं तदा ।
 स्फुटभुक्तिरियं यद्वा स्फुटयोरन्तरम्भवेत् ॥ २२ ॥
 अतीतमनतीतञ्च सङ्क्रान्तिञ्चार्कवद् वदेत् ।
 हृतास्फुटविलिप्तासु ज्ञानपादेन राशयः ॥ २३ ॥
 छेदतश्शोधितं शेषं भुक्तेरल्पतरं यदि ।
 तदा वक्रस्य सङ्क्रान्तिनाडिः प्राग्वाद्दिधीयते ॥ २४ ॥

इति सङ्क्रान्तिनिर्णयः ।

—0—

ग्रहाः कुजादयः सूर्यस्फुटादभ्यधिकस्फुटाः ।
 प्रतीच्यां दिशि दृश्यन्ते प्राच्यामूनस्फुटाः पुनः ॥ १ ॥
 कुजोस्तमेति वारुण्यां पूर्वस्यामुदयस्यथ ।
 विद्यादन्तरवाक्यञ्च भौमस्य निधिशोभनम् ॥ २ ॥
 उद्धृत्य भौमतः सूर्यं शेषकुर्व्याद्विलिप्तिकाम् ।
 सा चेन्महीयसी वाक्याद् ग्रहो नास्तमितो भवेत् ॥ ३ ॥
 अल्पीयसी यदि भवेत् तदा यातोस्तमिष्यते ।
 किञ्चिदना यदि भवेदस्तमायाति तद्दिने ॥ ४ ॥
 हित्वा वाक्ये महीयसीस्य विवरेण विभाजयेत् ।
 लब्धं दिवसनाड्यादि जानीयादस्तमेष्यति ॥ ५ ॥
 वाक्यादल्पीयसीं हित्वा दिनादस्तस्य भाजितम् ।

किञ्चिद्नान्तु विश्लिष्य लब्धमस्तमये कलाः ॥ ६ ॥
 ज्ञीप्सुरस्तोदयं व्यक्तं ग्रहाद् भास्करमुच्यंजेत् ।
 शेषे विलिप्तिकामूर्त्तौ नास्तौ वाक्यं महीयसी ॥ ७ ॥
 यदा तु वाक्यं देशीयस्तदाकारं सप्तमस्य तु ।
 राशेः संस्कृतवाक्येन ताडयित्वाथ तम् पुनः ॥ ८ ॥
 अनूनपादैर्विभजेत् ततो लब्धविनाडिकाः ।
 समाश्चेत् पूर्ववाक्येन तदा यातोस्तमिष्यते ॥ ९ ॥
 अर्कग्रहान्तरं कृत्वा विकलं वाक्यतस्यजेत् ।
 शेषेगत्यन्तरेणाप्तं दिनादिकमुदेद्यतः ॥ १० ॥
 उदयद्रष्टुकामस्य स्फुटं भास्करतस्यजेत् ।
 शेषे विलिप्तिकामूर्त्तौ वाक्यादूने तु नोदितः ॥ ११ ॥
 देश्यश्चेदुदितस्तच्च यो राशिर्भास्कराश्रितः ।
 तस्य संस्कृतवाक्येन ताडयित्वाथ पूर्ववत् ॥ १२ ॥
 लब्धाः विनाडिकाः पूर्ववाक्येन सदृशाः यदि ।
 तदादिगोचरो भौमस्तादृशौ धिषणासितौ ॥ १३ ॥
 इति उदयास्तमयनिर्णयः ।

—ooo—

मध्यमस्य च शुद्धस्य स्फुटस्य च यदन्तरम् ।
 तदर्द्धांशस्य संशोध्यमुभयोरधिकान्तयोः ॥ १ ॥
 शुद्धञ्चलोच्चतस्यक्त्वा शेषं कुर्याद्विलिप्तिकाम् ।
 ज्ञानप्रतापैराहत्य लब्धा ग्रहगतिर्भवेत् ॥ २ ॥
 आद्या शीघ्रा परा मन्दा वक्रा नाम ततः परम् ।
 अतिवक्रा तु वक्रा च षष्ठी चारगतिः क्रमात् ॥ ३ ॥
 तृतीयस्फुटसंसिद्धौ पादश्चेत् प्रथमो भवेत् ।
 तदाचारगति विद्याच्चतुर्थं चेत् पदम्भवेत् ॥ ४ ॥
 वक्रारम्भं द्वितीयञ्चेदतिवक्रगतिं तथा ।

तृतीये क्रवनिर्गणमेवं विद्याद्विचक्षणः ॥ ५ ॥

स्फुटग्रहश्चेच्छीघ्रोच्च ग्रहतोनवमो यदा ।

वक्रारीम्भतदाप्रायः पञ्चमश्चेन्निवर्त्तते ॥ ६ ॥

अतिशीघ्रस्य भौमस्य स्फुटभोगविनाडिकाः ॥

समयान्तातिरिच्येत न्यूनता तु गतेर्व्वशात् ॥ ७ ॥

चलोच्चतस्समुद्धृत्य तृतीयस्फुटमध्यमम् ।

विलिप्तीकृत्य विभजेत् तद्भुवस्फुटभोगयोः ॥ ८ ॥

विवरेण ततो लब्धं केन्द्रे गतिदिनम्भवेत् ।

विलिप्तीकृत्य वक्रार्द्धे विवरेण विभाजिते ॥ ९ ॥

लब्धं वक्रार्धदिवसं तदिदं भवति त्रिधा ।

मूर्ध्नि वक्रगुणशोध्यस्तृतीये योज्य इष्यते ॥ १० ॥

एतेषु त्रिषु यद्येको राशिः केन्द्रदिनैस्समम् ।

तेविद्यात्कमाद्वक्रस्यादिमध्यान्तगं ग्रहम् ॥ ११ ॥

भूमिपुत्रस्य वक्रज्ज्या नाभिरित्यभिधीयते ।

अथ चैवं विजानीयाद्वक्रारम्भनिवर्त्तनम् ॥ १२ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेज्जीवशर्मप्रियो यदा ।

वत्सलः केन्द्रचारो वा वक्रारम्भी तदाकुजः ॥ १३ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत् सामप्रभवयोगदः ।

चन्द्रामं केन्द्रचारो वा तदासौ विनिवर्त्तते ॥ १४ ॥

सवर्णमिष्टकेन्द्रस्य वक्राद्यन्तोक्तयोरपि ।

विश्लेषं विभजेद् भुक्तयोर्विवरेणोच्चमध्ययोः ॥ १५ ॥

दिनादिराप्यते काले वक्रारम्भावसानयोः ।

हीनैश्च केन्द्रे भावित्वं तयोर्भूतत्वमन्यथा ॥ १६ ॥

चारोदयास्तवक्रादौ सर्व्वेषां गणितक्रिया ।

इयमेव विशेषस्तु तत्र तत्रैव वक्ष्यते ॥ १७ ॥

इति गतिनिर्णयः ।

सप्तोष्टनवमर्क्षेषु वक्रमुष्णं महीभुवः ।

उदयाद् वह्निवृत्तीनां पीडाकरमिदं मतम् ॥ १ ॥

वक्रमश्च सुखानां हि दशादर्क्षत्रयेऽपि च ।

उदयार्क्षाद्रिसान् हन्ति कुर्याद्रोगान् नवग्रहम् ॥ २ ॥

वक्रं त्रयोदशार्क्षादि द्वितयोऽव्याल उच्यते ।

सूर्योदयार्क्षाद्व्यालेभ्यो भयं धत्ते सुभिक्षताम् ॥ ३ ॥

वक्रं रक्ताननं पञ्च दशार्क्षात् षोडशादपि ।

तदा सुभिक्षासमयो सुखरोगश्च जायते ॥ ४ ॥

तत्पञ्चमुशलं सप्तदशादष्टादशादपि ।

अष्टाष्टिशस्त्रदस्युभ्यः पीडां धत्ते भयो तत्रम् ॥ ५ ॥

भाज्यादिद्वितये दृष्टो विश्वे यदि निवर्त्तते ।

अस्तमायाति रोहिण्यां भौमस्त्रैलोक्यघातकः ॥ ६ ॥

श्रवणाभ्युदितः पुष्ये वक्रकुद्राजपीडकः ।

यत्रर्क्षेऽभ्युदितस्तत्र जातान् हन्ति जनान् कुजः ॥ ७ ॥

श्रवणादिसहस्रैकपादमूले मघासु च ।

रोहिण्यांश्च विशाखासु भौमचारोदयाहितः ॥ ८ ॥

उत्तरत्रितये मूलप्रजापत्येन्द्रविष्णुषु ।

विचरन्क्षितिजो वारी वाहानासुपघातकृत् ॥ ९ ॥

मघानां यदि मध्येन निर्गच्छेच्छोहितस्तदा ।

विनाशयेत् पाण्डुराज्यन्तु शस्त्रानाष्टाष्टिभिर्भयम् ॥ १० ॥

भिन्दन् मघां विशाखां वा भौमो दुर्भिक्षकृन्मतः ।

भिनत्ति रोहिणीं यद्वा कुरुते मरकं नृणाम् ॥ ११ ॥

रोहिणीयाम्यगो भौमी दृष्टिमर्धञ्च नाशयेत् ।

धूमायमानः सशिवः पारियात्रान् विनाशयेत् ॥ १२ ॥

भयं सुमरुतो वह्निर्जृम्भं नो पश्यते हतः ॥

दृष्टिः कुत्राचिदेव स्यात् सस्यं शुष्याति नूतनम् ॥ १३ ॥

निष्पन्नान्यपि सस्यानि हरन्त्यविनयात् परे ।

भूपैर्निस्वीकृतो लोको न सम्यक् परिपाल्यते ॥ १४ ॥

व्यथन्ते व्याधयो भूयो भुजङ्गाश्च विषोल्लवणाः ॥

सम्बत्सरे च मासे च वारे च वसुधा भुवः ॥ १५ ॥

इति वर्षाधिपतिफलम् ॥

तापी शोणः पयोष्णी त्रिदशपतिसरिद्गोमतीवेन्नवक्ष्य ।

श्रोलानाशिक्यविन्ध्यक्षितिधरनिलयाः ये विदेहाश्चकाशी

देशाः कोङ्कणारूपा मलयपरिसराः कुन्तलाः केरला वा

मध्याः भूपाः कुमाराः सकटुकमखिलं सौगते चापि भौमे १

भौमस्य चारे तद्वर्गे नक्षत्रविषयेषु च ।

मासेनवाष्टभिर्मासैर्विदधाति शुभाशुभम् ॥ २ ॥

विपुलविमलमूर्तिः किंशुकाशोकवर्णः

स्फुटरुचिरमयूखस्तप्तताम्रप्रभाभः ।

विचरति यदि मार्गञ्चोत्तरं मेदिनीजः

शुभकृद्वनिपानां हार्दिकच मजानाम् ॥ ३ ॥

इति भौमचरितनाम चतुर्थोऽध्यायः ।

पञ्चमोऽध्यायः ।

अथ प्रस्तूयते सोमपुत्रस्य चरितं लघु ।

अनुनीतिफलं तस्य प्रमाणं दिवसाधिपः ॥ १ ॥

कर्पूरो नीपट्टाब्दे धनलिप्ता विभाजकः ।

भुवोच्चं रोहिणेयस्य शुभांशक इति स्मृतम् ॥ २ ॥

शशिजा ध्रुवका वरगश्चमती ।

विजयं सय गतिनुत् खरनुतो ॥ ३ ॥

बुधाद्यन्तस्तदाक न्या सोमो नान्ये नदीधनतो ।

क्रूरोथानन्तरोर्थज्ञो नदीमानमिति क्रमात् ॥ ४ ॥

बुधमध्यादधोगौरी युधि सर्पो नदीनृपः ।

धर्मोभानुर्वने नूनं सलिलान्ते द्वयन्सजेत् ॥ ५ ॥

आशयोरुभयोरेव बुधस्यास्तोदयो मतौ ।

एतस्यान्तरवाक्यञ्च नृपमौलिरितिस्थितम् ॥ ६ ॥

उदयोस्तमयोर्वास्य यदा स्यात् पश्चिमाम्बरे ।

सप्तमोदयवाक्येन संस्कृतेन विवर्द्धयेत् ॥ ७ ॥

यदा स्यात् पूर्वदिग्भागे तदाकोदयसंस्कृतम् ।

वाक्यन्ताधनराशिःस्या च्छेपः प्राग्वदिशः स्मृतः ॥ ८ ॥

अतिशीघ्रस्य भौमस्य स्फुटभोगविनाडिका ।

भिन्नासन्ततिरिच्येते वक्रज्यानयनम्भवेत् ॥ ९ ॥

द्वितीयस्फुटकेन्द्रश्चेत् सोमहारपदुर्यदा ।

धावनं केन्द्रचारो वा वक्रारम्भी तदा बुधः ॥ १० ॥

तृतीयस्फुटकेन्द्रेश्चेद्दशमी कार्तिकी यदा ।

अर्थःकेन्द्रदिनं वापि तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ११ ॥

नोत्पातरहितश्चान्द्रि रुदयत्युषितो यदि ।

अर्धस्य वृद्धिं हानिं वा करोत्यग्न्य निलाम्बुकृत् ॥ १२ ॥

श्रवणापाढवैशाखमघापौष्णषे चन्द्रजः ।

दृष्टो लोकस्य भयदं प्रोषितश्शोभनम्भवेत् ॥ १३ ॥

माघेश्वयुजि दृश्येत कार्तिके वापिचन्द्रजः ।

चौराग्निशस्त्ररोगान् शुद्ध्यानि कुरुततदा ॥ १४ ॥

धानिष्ठाविश्वदेवेन्दुरोहिणीश्रवणेषु च ।

विमर्द्यविचरन् सौम्यो रोगादृष्टिभयावहः ॥ १५ ॥

आर्द्रादिपञ्चतारासु विचरेद्रोहिणीसुतः ।
 शास्त्रक्षुद्रोगदुर्घाष्टिभयं धत्ते वपुष्मताम् ॥ १६ ॥
 हस्तादिशक्रपर्यन्तमुत्पीड्य विचारन् बुधः
 गवामशुभकृत्स्नेह रसार्थानाञ्च वर्द्धयेत् ॥ १७ ॥
 मृदून् वा रुणमूलाश्विरेव तीचन्द्रनन्दनः ।
 भिषक्पण्यतुरङ्गानां जलजानाञ्च स्नातकः ॥ १८ ॥
 दूतबालकवानाञ्च षण्डहास्यविदामपि ।
 विलोचयजुषामम्बुजन्मिनाञ्च सुखोत्तरम् ॥ १९ ॥
 गान्धर्वनृसलेख्यस्त्रगणितादिविदाम्प्रियः ।
 वर्त्तते दण्डनीतिश्च समये रोहिणीभुवः ॥ २० ॥

इति वर्षाधिपतिफलम् ।

—:०:—

गम्भीरासरयूश्च लोहितसरित्पद्मावनीलाचलो ।
 गोमन्तः शठशूत्रमागधजनाः दूतेज्जितज्ञादयः
 चित्रज्ञाः लिपिशिल्पकर्मनिपुणां मन्त्रेन्द्र जालादिषु
 पौषस्याज्यतिलादिबीजमखिलं सौम्यस्य वर्गे भवेत् ॥ १ ॥
 सौम्यस्यवारस्तद्वर्गे तदार्क्षविपेयषु च ।
 आदर्शनाच्च मासानां त्रयेणापि विपच्यते ॥ २ ॥
 हेमकान्तिरथ वा शुकवर्णः सण्यकेन मणिना सदृशो वा ।
 स्निग्धमूर्तिरलघुश्च विधत्ते सर्वलोकविजयं शशिपुत्रः ॥ ३ ॥

इति बुधचरितनाम पञ्चमोऽध्यायः ।

—:०:—

षष्ठोऽध्यायः ।

—:०:—

अथ जीवस्य चरितं संक्षेपेण प्रणीयते ।

ज्ञानाब्धिफलमेतस्य धनवद् भाजकः प्रभा ॥ १ ॥

श्रीधर्मवाक्यलिप्ताना अणयाब्दे विभाजकः ।

ध्रुवोधनाङ्गलोकस्य भौमवत् स्फुटसाधनम् ॥ २ ॥

* विषनन् ध्रुवका विचलननतुलः ।

† हरगश् शतरुत् पथिको हिमनुत् ॥ ३ ॥

धिषणाद्यन्तपादाज्ज्यास्तटतोतनुलक्ष्मणौ ।

जितवाननून मतेच्च कश्चलन् तस्कराननम् ॥ ४ ॥

जीवस्य मध्यश्रीसिद्धो धूपादानं सनीतिनुत् ।

धातुलग्नं दिवाकिणु धावनेनान्त्यसुँसजेत् ॥ ५ ॥

अर्थन्धरा सुरेद्यस्य भवेदन्तरवाक्यकम् ।

उदयास्तमया वस्य सर्व्वथाभौम वन्मतौ ॥ ६ ॥

अतिशीघ्रस्य जीवस्य स्फुटभोगविनाडिकाः ।

गीतिकाञ्चाति रिच्येत वक्राज्ज्यानूतनं भवेत् ॥ ७ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत् सङ्गानामधुना यदि ।

केन्द्रे दिनं शिवास्यं वा वक्रारम्भी तदा गुरुः ॥ ८ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत् क्रमुकोल्लासको यदि ।

केन्द्रामधर्मरत्नं वा तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ९ ॥

गुरुश्चरति यत्रर्क्षे तदाख्यः शरदः क्रमात् ।

द्वादशाग्रे यमारभ्य चतुर्भोभद्रयान्विताः ॥ १० ॥

पञ्चमाभतयो पेताः ततः पञ्चविभान्विताः ।

त्रिभ्रान्तमविधिश्चेति विद्यान्मासक्रमादिमाः ॥ ११ ॥

कार्तिकेब्दे गवां स्वात्तिः शकटानलजीविनाम् ।

रोगोस्त्रकोपः पीताभः रक्ताभः कुसुमोदयः ॥ १२ ॥

सौम्ये वर्षे भयं व्याधेः मृगाखुशलभाण्डजैः ।

* धिषण ध्रुवका † हरगश् ।

सस्यहानिरनाद्यष्टिर्भूभुजाम्भूरि वैरिता ॥ १३ ॥

पौष्णे वर्षे जगद्वृद्धिर्वीतवैराश्च भूभुजः ।

सिद्ध्यन्ति पौष्टिकारम्भा धान्यार्घस्त्रिगुणो भवेत् ॥ १४ ॥

माघे वर्षे धनारोग्यं दृष्टिधान्यार्घवृद्धयः ।

उदयेः सर्वभूतानां सुलभा मित्रसम्पदः ॥ १५ ॥

फाल्गुनी वत्सरे दृष्टिः सस्यक्षेमाकचिद्भवा ।

दस्युक्रोपो नृपाश्चोग्राः वैरूप्यमपि योपिताम् ॥ १६ ॥

चैत्रेन्द्रे दुर्लभा दृष्टिः प्रियमन्नं नृपो मृदुः ।

कोशधान्यविवृद्धिश्च पीडा रूपवतामपि ॥ १७ ॥

वैशाखेन्द्रे जगत् सर्वं तुष्टिधर्मपरायणम् ।

सम्पद्यन्ते च सस्यानि नृपाणामभयं तदा ॥ १८ ॥

ज्यैष्ठ्ये कुलधनश्रेणी श्रेष्ठा धर्मरताः नृपाः ।

पीड्यन्ते सस्यजातिश्च शमीकङ्गविवर्जिता ॥ १९ ॥

आषाढे सस्यसम्पत्तिः क्व चिद् दुर्दृष्टिरेव च ।

स्त्रोषु सक्ताश्च भूपालाः क्षेमं प्रयन्तवातिनाम् ॥ २० ॥

श्रावणेन्द्रे नृपाः क्षेमाः सम्यक् सस्यश्च पच्यते ।

पीड्यन्ते क्षुद्रपाषण्डाः तद्भक्ताश्चैव जन्तवः ॥ २१ ॥

वर्षे भाद्रपदे पूर्वसस्यवल्लजसम्पदः ।

कचित् सुभिक्षमभयं तद्विरुद्धं क्व चिद्भवेत् ॥ २२ ॥

वर्षे चाश्व युजे वारि भूरि वर्षति वारिदः ।

प्रजाः प्रसुदिताः क्षेमं सुभिक्षञ्च दिने दिने ॥ २३ ॥

ऋक्षस्योत्तरपार्श्वेन विचरन् बृहतां पतिः ।

क्षेमारोग्यसुभिक्षाय विपरीताय याम्यशः ॥ २४ ॥

वधो भूपस्य निर्दिष्टो दिवादृष्टे बृहस्पतौ ।

धूमायमाने रात्रौ वा दृष्टिनिग्रहमादिशेत् ॥ २५ ॥

इत्याग्नेयादिवर्षफलम् ।

—:०:—

कलेर्वर्षात्परारम्भं हित्वा शेषं द्विधा कृतम् ।

ऊर्ध्वस्थं भानुनाभ्यश्चत्परं लोपहतं द्विधा ॥ २६ ॥

अधःस्थं द्विगुणीकुर्यत् नीचासुपरिक्रमात् ।

उपरिष्ठात्ततोऽधःस्थमब्दं मासोनगाः हृताः ॥ २७ ॥

मुनीक्षा निश्चलं तस्मिन् दिवसादि विनिक्षिपेत् ।

मूलाब्दे तदिदं क्षिप्तवानूत नैर्मण्डलं सजेत् ॥ २८ ॥

युगानि मुनिलब्धानि शेषास्तु क्रमशः समाः ।

वैष्णवं जैवमैन्द्रञ्च ज्वलनं त्वाष्टमेव च ॥ २९ ॥

औत्तरं प्रौष्ठपादञ्च पैत्रं वैश्वमथैन्दवम् ।

इन्द्राग्निदेवमश्विन्यं भाग्यञ्चेति द्विषद्वक्रमात् ॥ ३० ॥

वैष्णवादीनि चत्वारि प्रशस्यन्ते युगानि हि ।

वाष्ट्रादीनि च चत्वारि मध्यमानि विदुर्बुधाः ॥ ३१ ॥

ऐन्दवादीनि चत्वारि हीनानीति विनिर्दिशेत् ।

एतेषु युगमेकैकं पञ्चाब्दप्रमितम्भवेत् ॥ ३२ ॥

यदत्र संस्कृतं वर्षमपरित्यक्तमण्डलम् ।

धनेन ताडयित्वा तान्मासांश्च दिवसान्यपि ॥ ३३ ॥

दत्वोपरि यथा शेषमुपरिष्ठान्नब्राह्मणम् ।

वस्वादितारावक्रः स्याच्छेषांशे गुरुनिश्चितः ॥ ३४ ॥

आद्यमंशं धनिष्ठायां प्राप्यमाघं यदा गुरुः ।

उदयं यात्यसौ विष्णुयुगे प्रथमवत्सरः ॥ ३५ ॥

प्रभवाख्यमिदं वर्षं कचित् कचिदष्टष्टिकः ।

वाताग्निश्लेष्माः कोपः स्यान्नातिदुःखकरन्नृणाम् ॥ ३६ ॥

क्रमेण विभवः शुक्रः प्रमोदश्च प्रजापतिः ।

संवत्सरा विष्णुयुगे शुभदाश्चोत्तरोत्तरम् ॥ ३७ ॥

एषु सर्वेषु भवति निर्भयं निरुपद्रवम् ।

सम्पन्नसस्यंसंहृष्टप्रजारान्विता भूः ॥ ३८ ॥

अङ्गिराः श्रीमुखोभावो युवाधातेति वत्सराः ।

युगे द्वितीये प्रथमं त्रयं भद्रं समीपरे ॥ ३९ ॥

त्रिष्वाद्येषु सुदृष्टिश्च निरातङ्गभयाः प्रजाः ।

समा दृष्टिर्द्वये तस्मिन् किन्तु रोगाः रणागमः ॥ ४० ॥

ईश्वरोबहुधान्यश्च प्रमाथी विक्रमो दृषः ।

पञ्चैते वत्सराः विद्मिराखण्डलयुगे स्मृताः ॥ ४१ ॥

आदिमौ कृतदेशीयौ तृतीयः पापपाकदः ।

सुभिक्षकारकावन्त्यौ किन्तु रोगभयप्रदौ ॥ ४२ ॥

चित्रमानुः शुभोमानुस्तारणसाथपार्थिवः ।

व्ययश्चेति क्रमादेते वत्सराः दाहनेयुगे ॥ ४३ ॥

आद्यः श्रेष्ठः परोरुग्रः तृतीयो भूरिवारिदः ।

चतुर्थः सस्यसंरक्षी पञ्चमः सततोत्सवः ॥ ४४ ॥

सर्वजित् सर्वधारी च विरोधी विकृतः खरः ।

पञ्चैते पञ्चमेशस्तौ द्वितीयोनैवचापरे ॥ ४५ ॥

नन्दनो विजयः षष्ठे जयमन्मथ दुर्मुखाः ।

अथोत्र शास्ताः प्रथमै द्वावन्यौ फलमध्यमौ ॥ ४६ ॥

हेमलम्बो विलम्बी च विकारी सर्वरील्पवः ।

पञ्चैताः रशदो विद्मिर्युगेपैत्रे विनिश्रिताः ॥ ४७ ॥

इति प्रायः प्रचुरपवना दृष्टिराद्येतु वर्षे ।

मन्दं सस्यं न बहुसलिलं वत्सरेतो द्वितीये ।

अत्युद्वेगः प्रचुरसलिलः स्यात्तृतीयश्चतुर्थो

दुर्भिक्षायल्पव इति ततः शोभनो भूरितोयः ॥ ४८ ॥

शोभकृच्छुभकृत् क्रोधी विश्वावसुः पराभवः ।
 एतानि पञ्चवर्षाणि युगेस्युर्विश्वदैवते ॥ ४९ ॥
 पूर्वार्परौ प्रीतिकरौ तृतीयो बहुदोषदः ।
 द्विजभागोभयदावन्यौ शस्त्राग्निर्व्याधिकोपदः ॥ ५० ॥
 ल्यवङ्गः कीलकः सौम्यस्तथा साधारणाह्वयः ।
 रोधकृच्चोति पञ्चैताः शरदः शशिनो युगे ॥ ५१ ॥
 आद्यः कष्टोन्तिमो मध्यस्तुरियं से तिरम्बुदः ।
 अपरौ शुभदौ रोगभयदौ नातिमृत्युदौ ॥ ५२ ॥
 परिधावी प्रमादी वा नन्दनोराक्षसोनलः ।
 एतानि पञ्चवर्षाणि युगे इन्द्राग्निदैवते ॥ ५३ ॥
 आद्यो मध्यमदेशघ्नो नृपहाल्पजलप्रदः ।
 अलसः साग्निकोपश्च द्वितीयो रोगमृत्युदः ॥ ५४ ॥
 तृतीयस्तुष्टिमाधत्ते तुरीयः क्षयकारकः ।
 ग्रीष्मधान्यकरः किन्तु पञ्चमोऽग्निभयप्रदः ॥ ५५ ॥
 पिङ्गलः कालयुक्तश्च सिद्धार्थो रौद्रदुर्मती ।
 एतान्येकादशेऽब्दानि तत्राद्यो बहुवृष्टिदः ॥ ५६ ॥
 द्वितीयं बहुदोषञ्च तृतीयं शोभनं स्मृतम् ।
 तुरीयं क्षयकुन्मध्यवृष्टिदः पञ्चमं भवेत् ॥ ५७ ॥
 दुन्दुभिश्च ततोदगारी रक्ताक्षः क्रोध एव च ।
 विरोधश्चेति पञ्चैते भाग्ये संवत्सराः युगे ॥ ५८ ॥
 आद्यः सस्यकृदन्यस्तु नृपघोविषमाम्बुदः ।
 तृतीयो दंष्ट्रिभयकृत् तुरीयं क्रोशवर्द्धनम् ॥ ५९ ॥
 अन्तिमः कुरुते राष्ट्रं शून्यतां बहुयुद्धताम् ।
 एवं शुभाशुभं विद्यात् षष्टिव तिसुद्भवम् ॥ ६० ॥
 इति षष्टिसंवत्सरनिर्णयः ।

क्षितिरुत्तमसस्याढ्या भवेद्राजान्वती चसा ।
 उदयो यज्वनाभश्च द्विपगोकुलवृद्धयः ॥ ६२ ॥
 सम्यग्वर्षति कालेन धरायां मेघवाहनः ।
 मजाममोदते भूयः समये सुरमन्त्रिणः ॥ ६२ ॥
 इति वर्षाधिपतिफलम् ।

—:०:०:—

सौवीरा भरताः सासिन्धुतटजालैर्गर्जितस्योद्भवाः
 सख्याः क्षत्रियसम्पदश्च सुधियः सर्व्वं भिषग्वस्तु च ।
 ये सेवावृत्तसस्यधर्मनिरतास्तृष्णाभिचारक्षमा-
 श्रार्यापौरतलावकद्रुतिलया जीवस्यवर्गेभवेत् ॥ ६३ ॥
 वारे जीवस्य तद्वर्गे तारकाविषयेषु च ।
 अर्द्धाधिकेन वर्षेण विदधाति शूभाशुभम् ॥ ६४ ॥
 अकलुषांशुजटिल स्फुटमूर्तिः
 कुमुदकुन्दकुसुमस्फटिकाभः ।
 सुरगुरुः सकललोकविवृद्धिं
 वितनुते यदि परैरविनष्टः ॥ ६५ ॥

इति जीवचरितन्नाम षष्ठोऽध्यायः ।

—:०:०:—

सप्तमोऽध्यायः ।

—:०:०:—

अथ ब्रवीमि चरितं भागवस्य समासतः ।
 निदानं फलमेतस्याधिवासः प्रमितम्भवेत् ॥ १ ॥
 देवापुरो धनक्षादिभाजकोयुगवत्सरैः ।
 शिवार्चनं ध्रुवोच्चैः स्यात् सौम्यवत्सर्व्वमिष्यते ॥ २ ॥

भृगुज ध्रुवका कथिकाः सयसौ ।

सुतनु खरणु धनिनां तनुनुत् ॥ ३ ॥

सिताद्यन्ता नृपःसर्पो हंसा क्षेपासुभूतयः ।

सिद्धामासस्तपः साकः कालोवाक्यमितिक्रमात् ॥ ४ ॥

सितमध्यमशोदेहो धनपालः स सर्व्वनुत् ।

लक्षणानुचरो नान्यो हंसप्रायोत्रिमन्त्रनुत् ॥ ५ ॥

नागवीरोत्तरं वाक्यं स्फुटभोगोतिशीघ्रजः ।

सलिलान्तातिरिच्यते नेत्रं वक्रगुणःस्मृतः ॥ ६ ॥

द्वितीयस्फुटकेन्द्रश्चेत् कनकाभगियोयदाः ।

केन्द्रेदिनं वा वासश्रीर्वक्रारम्भोतदासितः ॥ ७ ॥

तृतीयस्फुटकेन्द्रश्चेत् कुमुदालावकोयदा ।

केन्द्रे दिनं वा तत्कालस्तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ८ ॥

शुक्रस्य वक्रयात्रायामेके गणितवेदिनः ।

उदयास्तमये तस्य देवभानुस्सजन्ति च ॥ ९ ॥

भानोर्भुजा फलं केचिद्वक्षिणोत्तरगोलयोः ।

हेयं देयञ्च मन्यन्ते स्फुटयोः शुक्रसौम्ययोः ॥ १० ॥

विचरन्नसुराचार्यो भरण्यादिचतुष्टये ।

अङ्गवङ्गकलिङ्गेषु भयकृच्च सुभिक्षकृत् ॥ ११ ॥

चतुष्टये च रौद्राद्ये चरन् सस्याम्बुसम्पदे ।

विप्राणामशुभाय स्याद्विशेषात् क्रूरचेतसाम् ॥ १२ ॥

मघादिपञ्चके सस्यप्रणाशं कुरुते सितः ।

शुचौरभयदो नीचजनस्योन्नतिमावहेत् ॥ १३ ॥

स्वात्यादिभक्तये तिष्ठन्नभयं कुरुते नृणाम् ।

भिनत्ति मित्राण्यन्योन्यब्रह्मक्षत्रियवृद्धिदम् ॥ १४ ॥

ज्येष्ठादिपञ्चके शुक्रः कुर्यात् शुद्रोगतस्करान् ।

अवन्तिमत्स्यकाश्मीरमनुजान्नपिपीडयेत् ॥ १५ ॥
 वस्वादिपट्टके विचरन् धनगोकुलसङ्कुलम् ।
 अनल्पधान्यं भुवनं कुरुते सभयं कचित् ॥ १६ ॥
 रोहिणी शकटे भिन्ने शुक्रेण धरणी तदा ।
 केशाशिवलान् धत्ते कापालिकमिवद्रुतम् ॥ १७ ॥
 सौम्यतारागतः शुक्रः कुरुते रससंक्षयम् ।
 आर्द्रागतः सलिलकृत् सकोशलकलिङ्गहा ॥ १८ ॥
 पुनर्वसुस्थितः शुक्रो वैदर्भाश्मिकपीडकः ।
 पुष्यस्थितो वारिकरः कुन्तराणां विमर्दकः ॥ १९ ॥
 भुजङ्गसङ्गतः शुक्रो भुजङ्गभयमावहेत् ।
 मघां भिन्दन्महामात्यदोष कृद्भूरिवारिदः ॥ २० ॥
 भाग्येपुलिन्दप्रध्वंसी भुवं पुष्पाति वारिभिः ।
 आर्यमस्थोम्बुकृदन्ति कुरुपञ्चालजाङ्गलान् ॥ २१ ॥
 हस्तस्थश्चित्रकारघ्नो निरुणाद्विजलानि च ।
 चित्रास्थे शोभनावृष्टिं दद्यात् पीडाण्डसम्भवा ॥ २२ ॥
 स्वातौदृतवणिग्नाविकपीडावृष्टिश्च भूयसी ।
 विशाखास्थे सुभावृष्टिर्वीणजाञ्चभयम्भवेत् ॥ २३ ॥
 मित्रस्थः क्षत्रनाशाय ज्येष्ठायां राजमुख्यहा ।
 मूले मूलभिषग्पीडादुर्वृष्टिर्भत्रयेपिच ॥ २४ ॥
 आप्ये वारिभवं हन्ति विश्वेशे व्याधिमावहेत् ।
 श्रवणे श्रुतिपीडाकृद्सुस्थो देवलान्तकः ॥ २५ ॥
 वारुणे शौण्डिकान् ध्वंसी स्थितः शुक्रोजपादके ।
 घातको द्यूतवृत्तीनां पञ्चालानाञ्च वारिदः ॥ २६ ॥
 अहिर्बुध्नेलतामूलफलप्रध्वंसकारकः ।
 रेवत्यां यायिनो हन्यादश्विन्यामश्वपालकान् ॥ २७ ॥

याम्येकिरातान् धनिनो विनिहन्ति विशेषतः ।
 कृतिकाधिष्ठितः शुक्रः पीडयेद् भुवनत्रयम् ॥ २८ ॥
 पञ्चदश्यांचतुर्दश्यामष्टम्यां वा सितेतरे ।
 कुर्वन्त्यस्तोदयं शुक्रः प्रभूतं वारि यच्छति ॥ २९ ॥
 जीवः पश्चिमगः शुक्रः पूर्वगश्चपरस्परम् ।
 यदासप्तमराशिस्थौ तददुर्दृष्टिरोगदौ ॥ ३० ॥
 दृष्टः सितो वियतिनास्तमितेस्वरांशौ
 भीतिप्रदः सकलवासरदृश्यमानः ।
 क्षुद्रोगकृत् सुचिरमर्द्धदिनप्रादिष्टः
 सेन्दुर्निहन्ति नृपतिं सपुरं ससेनम् ॥ ३१ ॥
 शालीक्षुशालिनीधात्री पुष्टासमयवृष्टिभिः ।
 लोकेसबन्धुभिः सार्द्धं मृष्टमश्नाति भोजनम् ॥ ३२ ॥
 घ्नन्तिः दुष्टान् महीपालान् शिष्टान् रक्षन्ति जित्वरान् ।
 ऊर्जस्वी पुष्पधान्या च कालेदेवद्विषदगुरोः ॥ ३३ ॥
 इति वर्षाद्यधिकफलम् ।

— ००० —

ये गान्धरादशार्णकैकयशिविप्रख्याश्चये मालवाः
 देशाः तक्षशिलावितस्तिसरितश्चैरावतीतोयपाः ।
 यत्र कामोद्वेगकारणञ्च कवयोनागारथाःवाजिनः
 शिचन्नज्ञाण्डजसूक्षवस्त्र निकरो वर्गोभवेद्भार्गवे ॥ ३४ ॥
 शुक्रस्यवारस्तद्वर्गे तद्वक्षविषयेषु च ।
 विधत्ते मासषट्केन शुभाशुभफलंभुवि ॥ ३५ ॥
 शिखिभयमनलाभः शस्त्रकोपञ्चरक्तः
 कनक निकषगौरोतोगजातंविधत्ते ।
 स्फटिकविपदमूर्तिः प्यर्त्तवान् दैत्यपूज्यो

जनयतिजगदिष्टं क्षत्रियानां जयञ्च ॥ ३६ ॥

इति शुक्रचरितं नाम सप्तमोऽध्यायः ।

अष्टमोऽध्यायः ।

शनैश्चरस्य चरितं समासेनाथ वक्ष्यते ।

आत्रेयः फलमेतस्य प्रमाणाद् ध्रुवदासवत् ॥ १ ॥

लिप्तिकानाम्रणायाब्दे भागहारः सुबोधवान् ।

रविच्छायाध्रुवोत्तुङ्गभौमवत् सर्वमिष्यते ॥ २ ॥

रविज ध्रुवका वनमुदशमः ।

हिमस जिजतवान् वरग प्रिययौ ॥ ३ ॥

शनैराद्यन्तपादज्या चोलाङ्गाणां शशाङ्गणा ।

पीनाङ्गणा जगद्रत्ना चातको मदनुत् क्रमात् ॥ ४ ॥

शानिमध्यस्तु नलवदभटवत् सकुलाननम् ।

कर्पूरोधनिनामस्मादुपान्तगुणमुखजेत् ॥ ५ ॥

नेमिनोमन्तरं वाक्यं नीतिर्विक्रगुणः शनैः ।

स्फुटभोगेतिशीघ्रस्य कालान्नैवातिरिच्यते ॥ ६ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेद्विष्णुदेवजनो यदा ।

केन्द्रे दिनञ्च गुरुवद्वकारस्मीतदाशीनः ॥ ७ ॥

चतुर्थस्फुटकेन्द्रश्चेत्प्रमत्तापजयोयदा ।

तिमिरं वादिनं केन्द्रे तदासौ विनिवर्त्तते ॥ ८ ॥

भरणीभाग्यहस्ताद्राश्रवणनिलगः शनिः ।

यदिस्निग्धोभवेद्भूरिवारिभिस्तापयेन्महीम् ॥ ९ ॥

शक्रवारुणनागेषु विचरन्नातिवारिदः ।

कुरुतेपीडितं लोकं शस्त्रदुर्भिक्षजैर्भयैः ॥ १० ॥

अश्वेस्त्रवर्गतज्जीविकविषैश्चमुमान्त्रिहा ।

याम्येक्षेगीतवाद्यादी जीविनोहन्तिभास्कारिः ॥ ११ ॥

बहुलास्थेचमूपालानंघ्रिवृत्तिश्च पीडयेत् ।

रोहिण्यां हन्ति पञ्चालकाशिकोशलमद्रजान् ॥ १२ ॥

कोनः सौम्यस्थितोहन्ति गवीर्यजनयाजकान् ।

रोद्रस्थःतैलकृच्चौररजकानुपपीडयेत् ॥ १३ ॥

आदिसेसिन्धुसौवीरसुराष्ट्रजनमर्दनः ।

पुण्येकर्णाटकाम्बोजवणिग्वनधूर्त्तहा ॥ १४ ॥

सार्पेसर्पजलोदभूतान्निहन्तिपितृदेवगः ।

वाह्लीकवासिनोवैश्यान् कोष्टागारनिवासिनः ॥ १५ ॥

भाग्यक्षेकन्यकाःहन्ति पण्यस्त्रीरसविक्रयान् ।

आर्यमस्थोनृपाचार्यान् हन्तिताक्षशिलानपि ॥ १६ ॥

हस्तेनापितमालाकृदिभषच्चाक्रिकमर्दनः ।

चित्रायां चित्रभाण्डानिस्त्रियोहन्तिचलेखकान् ॥ १७ ॥

स्वातौमगधजान् दूतान् विशेषेणप्लवङ्गमान् ।

वैशाखेमीनकौलूकान् सस्यानिचनिपीडयेत् ॥ १८ ॥

मित्रेभिनतिमित्राणि काश्मीरानपि मन्त्रिणः ।

ज्येष्ठायां राजपूज्यांश्च कुलज्येष्ठांश्च पीडयेत् ॥ १९ ॥

मूलेहन्तिफलौषध्यान् काशिकोशलयोषितः ।

आप्येगिरिव्रजान् हन्तिमैथिलान्तामलिप्तिकान् ॥ २० ॥

विश्वेदशार्णयवनान्निहन्त्युज्जयनीजनान् ।

श्रवणेनृपतेमुख्यान्निहन्तिच पुरोहितम् ॥ २१ ॥

वसुभेमगधेशस्य धनिनाञ्च जयप्रदः ।

वारुणैर्भेषकपण्यशौण्डिकानां जयप्रदः ॥ २२ ॥

अजैकपादेष्टृष्टिः श्लेष्मिकानापिपोषयेत् ।

अद्विर्बुध्नेहिरण्यस्त्रीयोधानामभिवृद्धिदः ॥ २३ ॥

पौष्णेहन्तिशरत्सस्यमीश्वरान् यवनानपि ।

सर्वत्रविमलनिसग्धश्चारवान्नातिदोषकृत् ॥ २४ ॥

जीवोयदाविशाखास्थः कृत्तिकास्थः शनैश्चरः ।

तदाप्रजानामनयः पौरभेदश्च निश्चितः ॥ २५ ॥

आवीक्षितौच युक्तौच सद्भिः भौमशनैश्चरौ ।

एकत्रसङ्गतौस्यातामनिलानलभीतिदौ ॥ २६ ॥

उद्धृताः दस्युवाराज्यं पथुवित्तविनाशकृत् ।

जनोबन्धुवियोगार्त्तः पीड्यते बहुभूक्षयः ॥ २७ ॥

अतिवृष्ट्या क्वचित् सस्यमवृष्ट्यानश्यति क्वचित् ।

लोकः पीड्यति रोगेण समये सूर्यजन्मिनः ॥ २८ ॥

इति वर्षाद्यधिफलम् ।

—०—

अणवौल्पमयूखाश्च नीचगानिर्जिताग्रहाः ।

फलं नसकलंदद्युर्यथाभिहितात्मनः ॥ २९ ॥

शुभाशुभानां वर्षादि भवेत् सम्मीलितं यदा ।

तदापि फलमल्पं स्यादन्यथापूर्तिमिष्यते ॥ ३० ॥

आनर्त्ताम्बुधशूद्रपुष्करमहास्तौराष्ट्रनामादयः ।

पश्वारणस्वसरस्वतीप्रलयिनोदेशास्तुयेसम्मताः ॥

चण्डालस्खलितव्रताश्च विधवास्तिक्तानिवस्तूनिवा ।

वृद्धाहिंप्रजनाः खरास्वकरभाःवर्गः शनेस्सम्मतः ॥ ३१ ॥

शनैश्चरस्य वारेण तद्गर्गादौ शुभाशुभम् ।

पच्यतेवर्षशःतत्तन्मासपट्केनवापुनः ॥ ३२ ॥

वैदूर्यकान्तिविमलः शुभदः प्रजानां ।
 बाणातसोकुसुमवर्णनिभः प्रशस्तः ।
 यञ्चापि वर्णमुपगच्छति तत्सवर्णं
 सूर्यात्मजः क्षपयतीति मुनिप्रवादः ॥ ३३ ॥
 इति ज्ञानेश्वरचरितं नामाष्टमोऽध्यायः ।

नवमोऽध्यायः ।

अथराहोश्चरितं समासेन प्रकाशयते ।
 अर्थः फलमुष्य स्यात् प्रमाणं क्षयतीर्थकः ॥ १ ॥
 ऋणयाब्दे विलिप्तानां मधुको भागहारकः ।
 ऋक्षी मण्डलं लक्त्रा स्फुटमेतस्य निर्दिशेत् ॥ २ ॥
 मण्डलार्द्धमिहक्षिप्त्वास्फुटं केतोश्च साधयेत् ।
 मद्धयेष्वर्केन्दुतुङ्गानां तमसश्च स्फुटे क्रमात् ॥ ३ ॥
 तोयञ्च प्रबलं छाया रूपधाराञ्जनं सजेत् ।
 अथ वा बीजकर्मेव पूर्वोक्तम्फलमिष्यते ॥ ४ ॥
 अमावस्यादिवापर्वपरिच्छेदः समीपगः ।
 अङ्गत्रयमिदं दृष्ट्वा रविग्रासं विचिन्तयेत् ॥ ५ ॥
 भानुनेन्दुं कलीकृत्य पूर्ववत् पर्व साधयेत् ।
 अवशेषं परिज्ञाय ततो लिप्ताद्यमाहरेत् ॥ ६ ॥
 प्रतिपत्पर्वणोरन्यतरसम्बन्धितद्भवेत् ।
 ततो गोक्षुण्णतो नाभिप्राप्तमन्तरलिप्तिका ॥ ७ ॥
 प्रथमान्तरलिप्तादि शोधयेद्भास्करस्फुटात् ।
 एतञ्च तिथिशेषञ्च शशिनस्तु विशोधयेत् ॥ ८ ॥

पर्वस्योत्तरलिप्तादि योजयेद् द्वादशात्मनि ।
 निशाकरेतु तदिदं तिथिशेषञ्च योजयेत् ॥ ९ ॥
 सूर्यचन्द्रममोश्चैवं समो नाम भविष्यति ।
 अथेचैवं क्रियाभिज्ञस्समकर्म समाचरेत् ॥ १० ॥
 चन्द्रस्फुटो यदि महान् योगोऽस्य उदाहृतः ।
 स्फुटो यदि महान् भानो विद्यायोगमनागतम् ॥ ११ ॥
 एतयोः स्फुटभोगाभ्यान्तिथिशेषं पृथक् पृथक् ।
 अभ्यस्य विवरेन्यस्ना विलिप्ता स्फुटयो स्तयोः ॥ १२ ॥
 संयोजयेच्चतुर्दश्यां पञ्चदश्यान्तु शोधयेत् ।
 सटशावर्कशशिनो शतमेवं कृते सति ॥ १३ ॥
 स्फुटभुक्तिं महस्त्रांशोश्चापेनाहृत्य कातरैः ।
 याजयेद्विष्णिकाद्यं तद्भानोर्विम्बदलम्भवेत् ॥ १४ ॥
 दिनाभ्यस्तं सुधाधाम स्फुटभोगं रसास्थिकैः ।
 आहृत्य घटिकाद्यन्तादिन्दोर्विम्बाद्धर्मादिशेत् ॥ १५ ॥
 संयुक्तमतयोरर्द्धसंयोगार्द्धमिति स्मृतम् ।
 अथकालविशुद्ध्यर्थं लम्बपर्वं विधीयते ॥ १६ ॥
 पूर्वाह्णे पर्वनाच्छेदे दिनार्धात्पर्वं शोधयेत् ।
 पर्वच्छेदे पराह्णे चेदिनार्द्धं पर्वणस्यजेत् ॥ १७ ॥
 शेषन्तु विकलीकृत्य धनैर्हित्वा नखैर्हृते ।
 प्राप्तं लिप्तादि तत्रापि नीचलम्बास्तु तारकाः ॥ १८ ॥
 पादः समश्चेद्विषमं त्यक्त्वा शेषं कलीकृतम् ।
 विभज्य शम्भुना लब्धं लम्बनज्यागुणो भवेत् ॥ १९ ॥
 मृगो नागो वरं शय्या नीपस्वीणोऽपुनर्ननु ।
 ज्ञानञ्चेति नैवेते तु खण्डालम्बगुणाः स्मृताः ॥ २० ॥
 लब्धज्यां पूजयित्वाथ शेषञ्चान्यगुणाद् हृते ।

शम्भुनाप्तं क्षिपेन्मूर्ध्नि स्यादेतल्लम्बनं फलम् ॥ २१ ॥

ततो नागाप्तलिप्ताद्यं क्रमात्पूर्वापराह्वयोः ।

पर्वनाज्याम्रणं देयं शुद्धलम्बनपर्वं तत् ॥ २२ ॥

प्रायोभ्यस्तं लम्बफलं पुनर्लम्बफलैर्युतम् ।

अनघेनाप्तलिप्तादि शुद्धलम्बकलादिकम् ॥ २३ ॥

पूर्वाह्ने पर्वनाच्छेदे ततश्चाकांश्च विशोधयेत् ।

सायाह्ने योजयेत् सोयं लम्बनादिस्य उच्यते ॥ २४ ॥

राहुं लम्बाद्रवेस्तं वा केतोः संशोध्य गोलवित् ।

विशोध्यं भुज्यतं कोटिं शेषं कृत्वा विलिप्तिकाम् ॥ २५ ॥

नीपेनाभ्यस्य गोलात्मा भाजितं घटिकादिकम् ।

विक्षेपमाहुः शशिनस्तत्तद्गोलाख्यया श्रुतम् ॥ २६ ॥

अन्तरं विकलीकृत्य लम्बपर्वदिनार्द्धयोः ।

धनाभ्यस्ते नरप्राप्ता लिप्तिकाश्च विलिप्तिकाः ॥ २७ ॥

न तेन लिप्तिकाहृत्य कारकां शिरसि क्षिपेत् ।

तदेतद्राक्षलिप्ताद्यं क्रमात्पूर्वापराह्वयोः ॥ २८ ॥

हित्वा दत्वा च लम्बाके मध्यलग्नस्फुटं नयेत् ।

गोलपादविधिं तत्र प्राक्कृत्वाकलीकृते ॥ २९ ॥

विभज्यशम्भुनालब्धं नतिज्यागणना भवेत् ।

सारश्शूरश्शरः पुत्रो धन्यो मान्यः प्रियः सना ॥

रत्नञ्चेति नवैते तु खण्डानतिगुणाः स्मृताः ॥ ३० ॥

लब्धज्यां पूजयित्वाथ शेषञ्चान्यगुणाद् हृते ।

शम्भुनैवसमाहृत्य लब्धश्च शिरसि क्षिपेत् ॥ ३१ ॥

नतिज्याघटिका चैषा यदि चात्तरीदग्भवा ।

अक्षे विश्लिष्यते ऽन्योन्यं भवेद्याम्ये तु योजयेत् ॥ ३२ ॥

एवञ्च संस्कृते तत्र भुक्त्यन्तरविवर्द्धिते ।

विभज्या धनकान्तारैर्लुब्धा लिप्तिविलिप्तिका ॥ ३३ ॥
 नातिविक्षेप एष स्यान्मध्यलग्नार्कगोलवान् ।
 तुल्यादिनातिविक्षेपः शशिविक्षेपयोजितः ॥ ३४ ॥
 भिन्नगोलस्तु विज्ञेयः परस्परविशोधितः ।
 एवं युक्तो विशुद्धो वा स्फुटविक्षेप इष्यते ॥ ३५ ॥
 यदासौ स्फुटविक्षेपः संयोगार्द्धेन चेतु समः ।
 अधिको वा भवेत्तस्मात्तदाको नोपरज्यति ॥ ३६ ॥
 संयोगार्द्धञ्च विक्षेपमुभयं वर्गयेत् पृथक् ।
 संयोगवगादि विक्षेप वर्गं हित्वा तदन्तरे ॥ ३७ ॥
 मूलमुखादयेत्तस्मान्नीवारमथ शोधयेत् ।
 विवरे सनसा क्षुणे धनलब्धस्तु भाजकः ॥ ३८ ॥
 तेन मूले हृते लब्धं स्थितार्द्धघटिकादिकम् ।
 लम्बपर्वस्त्रिधास्थाप्यमादौ स्थित्यर्द्धमुन्नयेत् ॥ ३९ ॥
 चरमेयोजयेन्मध्ये न दद्यान्न च शोधयेत् ।
 प्रथमःस्पर्शकालः स्यात्तृतीयं मोक्ष इष्यते ॥ ४० ॥
 ग्रासकालो भवेन्मध्यो यथा रूपमवस्थितः ।
 विम्बार्द्धद्वयमन्योन्यं विश्लिष्यपुनर्वर्गयेत् ॥ ४१ ॥
 ततो विक्षेपवर्गश्चेत् शोधनञ्च विमर्द्दनम् ।
 शोध्यश्चेत् शोधयित्वातः शेषे मूलञ्च साधयेत् ॥ ४२ ॥
 पूर्वोक्तभागहारेण तत्र मूले विभाजिते ।
 लब्धा नाडी विनाडी च विमद्यार्धमितीष्यते ॥ ४३ ॥
 ग्रासकाले च मोक्षे च विमद्यार्द्धं विनिक्षिपेत् ।
 आप्यायनं वहिर्विम्बाद्धिमर्द्धानामकल्पते ॥ ४४ ॥
 अशोध्ये पर्वलिप्ताभ्यः स्थित्यर्धेन द्वयान्तरम् ।
 नक्तंदिवा च दिनरुचन्द्रयोर्मासनाडिका ॥ ४५ ॥

भास्वतः स्पर्शतः पश्चात् विमोक्षः पूर्वतो भवेत् ।
 चन्द्रस्पर्शी भवेत् प्राच्यां विमोक्षः पश्चिमे भवेत् ॥ ४६ ॥
 समाकर्दिधिको राहुर्ग्रसत्युत्तरकोणगः ।
 जनो दक्षिणकोणस्थः केतुस्तूत्कविलोमतः ॥ ४७ ॥
 सोमश्चेत् पश्चिमस्थायी राहुर्ग्रसति भास्करम् ।
 भानुग्रासविलोमेन सोमग्रासं विनिर्दिशेत् ॥ ४८ ॥
 सौम्यकर्णाभितो राहुर्वामवृत्तेन गच्छति ।
 याम्यकर्णाश्रितो योयं दक्षिणावृत्ततो व्रजेत् ॥ ४९ ॥
 हेमभङ्गाविलिप्तादि बिम्बमानं विवस्वतः ।
 योगकालः शशाङ्कस्य भवेद्राहोर्ननो नदी ॥ ५० ॥
 वृत्तीकृत्य लिखेत्पूर्वं भानोर्बिम्बदलं ततः ।
 स्थापयेत् स्फुटविक्षेपं पातनिस्तितदिङ्मुखे ॥ ५१ ॥
 तदग्रे पूर्णचन्द्रस्य वृत्तिं सूत्रेण लिख्यते ।
 यावद् ग्रसति राहुस्तं तावदत्रानुमीयते ॥ ५२ ॥
 विषुवद्वयङ्गुले वर्गी कृते ज्ञानभुजायसः ।
 क्षिप्त्वा मूलमिहोत्पाद्य भागहारं तसुदिशेत् ॥ ५३ ॥
 नागिना पार्थिवामासं भक्त्वा लब्धकलाफलम् ।
 विषुवद्वयङ्गुलं क्षुण्णं भागहारेण भाजितम् ॥ ५४ ॥
 ततो लब्धकलादिः स्यादवज्यानाम दक्षिणा ।
 एवं संक्षेपमार्गेण सूर्यग्रहणमादिशेत् ॥ ५५ ॥

इति सूर्योपरागनिर्णयः ।

—0—

पौर्णमासीनिशापर्वपरिच्छेदस्तमीपता ।
 अङ्गत्रयमिदं दृष्ट्वा सोमग्रासं निरूपयेत् ॥ १ ॥

पूर्ववत्समकर्मादि कृत्वा राहुसमेन्दुतः ।
 विशोध्य केतुतस्तं वा चन्द्रविक्षेपमानयेत् ॥ २ ॥
 स्फुटभोगं शशाङ्कस्य दानेनाभ्यासयेत्ततः ।
 पुण्यार्थलब्धं लिप्तादि राहुबिम्बार्द्धमादिशेत् ॥ ३ ॥
 बिम्बार्द्धद्वयमन्योन्यं समश्चेद्राहुचन्द्रयोः ।
 संयोगार्द्धं तदुद्दिष्टं तत्सवर्णञ्च वर्गयेत् ॥ ४ ॥
 ततो विशोध्यविक्षेपवर्गं मूलं ततो नयेत् ।
 ततस्तिथ्यर्द्धमानीय पूर्ववत् सर्वमाचरेत् ॥ ५ ॥
 निशाकरस्य बिम्बार्द्धे विक्षेपेच पृथक् पृथक् ।
 राहुबिम्बदलाभ्यस्ते संयोगार्द्धेन भाजितम् ॥ ६ ॥
 क्रमात् सोदृष्टाबिम्बार्द्धमिष्टविक्षेप एव च ।
 वृत्तीकृत्य लिखेत्पूर्वमिष्टबिम्बदलं तथा ॥ ७ ॥
 स्थापयेदिष्टविक्षेपं पातनिःस्तदिङ्मुखे ।
 तदग्रे राहुबिम्बार्द्धं वृत्तीकृत्य लिखेद्बुधः ॥ ८ ॥
 यावत्प्रच्छाद्यते चन्द्रस्तावदत्रावसीयते ।
 जानीयात् सूत्रविन्यासमिति विद्वान् समासतः ॥ ९ ॥

इति चन्द्रोपरागनिर्णयः ।

—:०:—

स्वर्भानुर्मेषगो दृष्टः पीडयेदग्निजीविनः ।
 पञ्चालान्शूरसेनांश्च काम्बोजांश्च कलिङ्गजान् ॥ १ ॥
 गोपालाः गोमिनो गावाः प्राप्ताश्च सुमहत्पदम् ।
 पीडयन्ते वृषभे राहौ दृग्गोचरमुपागते ॥ २ ॥
 मिथुने ग्रहणे वृत्ते यमुनातटवासिनः ।
 वरस्त्रियश्च पीडयन्ते राजानश्च कलाविदः ॥ ३ ॥

कर्कटे प्रकटो राहुः शाकपञ्चालकौरवान् ।

निहन्त्याभीरमल्लांश्च कुरुते चान्नसंक्षयम् ॥ ४ ॥

सिंहे च सिंहिकासूतुराविर्भूतो वनोद्भवान् ।

पुलिन्दान् राजदेशीयान् राज्ञश्च परिपीडयेत् ॥ ५ ॥

हन्यात् कन्याश्रितो राहुः कविलेखकगायकान् ।

अस्मकत्रिपुरान्तर्गान् सस्यानि च विशोषितः ॥ ६ ॥

राहुस्तुलायां संहृष्टो दशार्णान् भारुकच्छजान् ।

अवन्तिमिन्धुजान् हन्ति वणिजश्च परान्सृजान् ॥ ८ ॥

राहुरष्टमभे दृष्टः विनष्टविषजीविनः ।

मद्रोदुम्बरचोलीयान्नृपांश्चायुधशालिनः ॥ ८ ॥

धनुषि ग्रहणे वृत्ते पाञ्चालांश्च विदेहजान् ।

सायुधा वाजिनोमात्यान् वणिग्वैद्यांश्च पीडयेत् ॥ ९ ॥

वीक्षितो मकरे राहुर्मन्त्रिवर्गान्नि पीडयेत् ।

मन्त्रौषधेषु कुशलान् श्वपजातिश्च सायुधान् ॥ १० ॥

उपरक्तो घटे दृष्टः हन्यात् सिंहपुरोद्भवान् ।

बर्बरांस्तस्करान् भारवाहांश्च गिरिनिर्मितान् ॥ ११ ॥

प्रकाशश्चरमे राशौ राहुः सागरवारिजम् ।

पीडयेद् द्रव्यजातिश्च प्राज्ञांश्चायुधशालिनः ॥ १२ ॥

अपमव्येन चलनं राहोस्तस्करभीतिकृत् ।

सव्येन चलनं भूरि वारिदं क्षेमकारणम् ॥ १३ ॥

सव्येन चलनं राहोश्चौरेभ्यो भयमावहेत् ।

अपसव्येन चलनं क्षेमकृद् भूरिवारिदम् ॥ १४ ॥

स्पर्शं धूमोदले कृष्णः सर्व्वग्रासे तु पिङ्गलः ।

कृष्णे ताभ्रप्रभाचापे मोक्षेप्येतत्क्रमो भवेत् ॥ १५ ॥

अयं विभेदो वर्णस्य सम्भविष्णुर्निसर्गतः ।

उक्तक्रमविरोधस्तु शुभाशुभविपाचकः ॥ १६ ॥

श्वेते तमसि विप्राणां पीडाक्षेमसुवृष्टयः ।

अग्निवर्णेऽग्निभीतिश्च पीडादहनजीविनाम् ॥ १७ ॥

हरिते रोगबाहुल्यमीतिभिः सस्यसंक्षयम् ।

अरुणांशुनिभे पीडा विहङ्गानामवग्रहः ॥ १८ ॥

कृष्णवर्णे तमोमूर्त्तौ शूद्राणां व्याधिमादिशेत् ।

हरिद्राभे विपादूर्वाश्यामे वा मरकं विदुः ॥ १९ ॥

सापरागौ पुष्पवन्तौ पततो वाप्युदञ्चतः ।

शारदानाञ्च सस्यानां भूपानामन्त्यकारिणः ॥ २० ॥

यदि पञ्चदशोहेन रविन्दूत्परज्यतः

दुर्भिक्षशस्त्रकौपाभ्यां पीड्यते सनृपञ्जगत् ॥ २१ ॥

ग्रहणं गणितानीतं यद्यतिपूष्णं दृश्यते ।

पञ्चग्रहसमायोगे मृते राजा प्रणश्यति ॥ २२ ॥

सर्वाग्रासः शुभैर्दृष्टः कुर्याद् दुर्भिक्षमारकौ ।

सप्ताहान्न शुभाष्टाष्टिः समयेद् ग्रहणे शुभम् ॥ २३ ॥

म्लेच्छा येकुलयां सनाजलधयो मूर्खाः शृगालासनाः

शौचाचारविवर्जिताश्च धरताः सर्वे च निद्रालवः ।

विच्छिन्नावयवाः जनाः विवसनाः गर्भाशयस्थायिनः

क्रव्यादास्तिलमाषजातमभयो राहोस्तु वर्गो भवेत् ॥ २४ ॥

राहोश्चारफलं ब्रूयाद् दुष्टानामपि जन्मिनाम् ।

ऋक्षोपराक्तवर्गे च तद्दर्गोपात्तवत्सरे ॥ २५ ॥

इति राहुचरितं नाम नवमोऽध्यायः ।

—o—

अतः परं प्रवक्ष्यामि संकीर्णचरितं लघु ।

विशोध्य कलिद्वेषेभ्यो मानोदारं विचक्षणः ॥ १ ॥

अनित्येन विभज्याप्तमश्विन्यादिक्रमादिशेत् ।

स्थानं तत्सप्तसङ्ख्यानां मुनीनां त्रिदिवौकसाम् ॥ २ ॥

प्राच्यां मरीचिस्तदनु वशिष्टश्चाङ्गिरास्ततः ।

अत्रिरस्मात्पुलस्त्यः स्यादतः पुलहनामवान् ॥

क्रतुरस्मात्परश्वेति क्रमशो मुनयः स्थिताः ॥ ३ ॥

उत्पातपीडिता एते स्ववर्गे पीडयन्ति हि ।

पुष्पन्ति वर्गेविमलाः सुस्निग्धाःकिरणोज्ज्वलाः ॥ ४ ॥

प्रथमस्य मुनेर्वर्गे सिद्धमन्त्रौषधाज्जनाः ।

द्वितीयस्य सकाम्बोजाः धनिनश्च तपोधनाः ॥ ५ ॥

तृतीयस्य द्विजन्मानः पण्डिताः कवयो जनाः ।

चतुर्थस्य पयोवाहा गावश्च वनिता जनाः ॥ ६ ॥

पञ्चमस्य भुजङ्गाश्च पिशाचा राक्षसास्तथा ।

षष्ठस्य फलमूलानि चरमस्य श्रुतिबलाः ॥ ७ ॥

मरीचिर्मासमात्रेण स्ववर्गे पाचयेत् फलम् ।

मासवृद्धिक्रमादन्ये स्ववर्गे फलपाचकाः ॥ ८ ॥

इति सप्तमुनिचारनिर्णयः ।

—:०:—

अगस्त्यस्योदये वाक्यं कविवद्भावको भवेत् ।

अस्यैवास्तमये वाक्यं रवेर्मङ्गलमिष्यते ॥ १ ॥

विषुवत्त्यङ्गुलेनादौ लब्धमृक्षादिकं फलम् ।

शोधयेदुदये वाक्यादस्तवाक्ये तु योजयेत् ॥ २ ॥

यदा भानोः स्फुटन्तस्तत् सदृशत्वम्प्रपद्यते ।

१ कुलपांसनाजलधियोमूर्खाश्चगालासनाः । २ चत्सरान् ।
३ संकीर्ति । ४ भानोदारम् । ५ सकलकस्त्रचलपङ्कविषापहः ।

तदागस्त्यमुनिस्तत्तत् क्रियां प्राप्तो भविष्यति ॥ ३ ॥

निशि तमःपठलेऽरुणरश्मिभिर्छेद्युलयं गमिते यमादिगुगतः ।

उदयति स्फुटिकाज्वलरश्मिमान् सकलकश्चलपङ्कविपापहः ४

परुषः कुरुते रोगान् कपिलोवृष्टिरोधकृत् ।

धूमो गवामशुभकृन्माञ्जिष्टाभः क्षुधावहः ॥ ५ ॥

स्वल्पमूर्तिः पुररोधं कुरुते कुम्भसम्भवः ।

चन्द्रनक्षत्रनियमात्कालवर्गविनिश्चयः ॥ ६ ॥

उपासितार्घो यदि भूमिपालो नमन्नुपास्ते तदुदीयमानम् ।

स सप्त वर्षाणि करोति राज्यं निरीतिकं वीतरिपुप्रमार्दम् ॥ ७ ॥

प्राप्नोति विद्यां तमुपाशमानो द्विजः सुपुत्रान् वीनताजनाश्च ।

वैश्यस्तुगां पूरिधनानि शूद्रोयात्रार्थसिद्धिं खलु कर्णधारः ॥ ८ ॥

इति अगस्त्यचारनिर्णयः ।

—:०:—

विलिप्तीकृत्य भान्विन्दु रत्नेनाभ्यस्यधीहृते ।

लब्धं पृथक्पृथग्ज्ञात्वा तयोरर्कस्य लाभतः ॥ १ ॥

शोधये दृढवन्मानं गम्भीरं चन्द्रलाभतः ।

भाजयेदुभयं सूत्रैः शिष्टमोजे यदि स्थितम् ॥ २ ॥

परिवेषस्तदार्कस्या यदि युग्मे निशाकृतिः ।

तत्तद्दिनाधिपाश्रीय प्रारम्भक्षयदीप्तिमान् ॥ ३ ॥

अथवार्केन्दुलाभाभ्यां ज्ञानदीपहृतो वृत्तः ।

अवशेषे नतिप्राप्ता स्तयोः ज्ञेयाः स्फुटांशकाः ॥ ४ ॥

निम्बप द्विधास्थाप्य नीलं पूर्वत्र निक्षिपेत् ।

द्वयं स्फुटांशैर्विभजे ऽष्टमोजे यदि स्थितम् ॥ ५ ॥

रविन्दोःपरिधी स्याता मन्यथाशून्यसा तयोः ।

एतयोः स्फुटभागेषु नतूर्ध्वविक्षिपेदतः ॥ ६ ॥

अभिष्टतिथिभिर्भक्त्वा शिष्टमोजे यादि स्थितम् ।
 यदा वा परिवेषः स्याः तयोरिति वदेद् बुधः ॥ ७ ॥
 सर्वव्योमानगामी यः परिवेषः सशोणिमः ।
 धनुर्गंगाटसकटप्रतिमश्च न शोभनः ॥ ८ ॥
 सेनाधिपस्य भयकृत् परिवेषो विमण्डलः ।
 सादिभिः शस्त्रकोपश्च युवराजनरेन्द्रहा ॥ ९ ॥
 निरुद्धे सार्द्धमृक्षेण ग्रहे मण्डलरेखया ।
 दिनत्रये न दृष्टिवा विग्रहोवाथ मासवः ॥ १० ॥
 होरायाः जन्मराशेर्वापतिर्जन्मर्क्षमेववा ।
 अन्तर्भवतिचक्रेचेत्तस्य राज्ञोऽशुभम्भवेत् ॥ ११ ॥
 परिवेषगतो भौमः शस्त्राग्निभयदो भवेत् ।
 बुधस्सुवृष्टिकृन्मन्त्री लेखकानाञ्च वृद्धिदः ॥ १२ ॥
 जीवः पुरोहितामात्यभूपालानां विबाधकः ।
 शुक्रः प्रायायिनां राज्ञां पीडयेदन्नहानिकृत् ॥ १३ ॥
 शनिः कुधान्यविध्वंसी जनयेद् दृष्टिमारुतौ ।
 राहुर्नृपभयं व्याधिं केतुर्गर्भभयं दिशेत् ॥ १४ ॥
 द्वयोर्निरुद्धयोर्व्युद्धं जानीयात् क्षुद्रभयं त्रिषु ।
 क्षयो लोकस्य निर्दिष्टो ग्रहेषु चतुरादिषु ॥ १५ ॥
 विप्रादीनां क्षयं कूट्यात्क्रमात्प्रतिपदादिषु ।
 श्रेणी नगरकोशानां पञ्चम्यादिषु नाशकृत् ॥ १६ ॥
 अष्टम्यां युवराजस्य परस्त्रीषु च भूभुजां ।
 द्वादश्यां नगरक्षोभस्त्रयोदश्यां चमूभयम् ॥ १७ ॥
 परतो महिषीनाशः पञ्चदश्यां नृपाशुभम् ।
 ऋक्षग्रहवशाञ् ज्ञेयः कालवर्गो बलोत्तरः ॥ १८ ॥
 इतिपरिवेषनिर्णयः ।

अर्केन्दुलाभं सम्पृक्तं षडभ्यस्तं चतुर्विधम् ।
 चण्डिसूनुं घटिधेनुं क्रमात् तेषु विनिक्षिपेत् ॥ १ ॥
 राज्यभानुतनुमानैर्भक्त्वा शून्येषु हि क्रमात् ।
 जीमूतवातपरिधिशक्रचापोदयस्तदा ॥ २ ॥
 ऐन्द्रं धनुर्जले दृष्टं विधत्ते दृष्टिनिग्रहम् ।
 भुवि सस्यवधं नाकौ शत्रूकोपंतरौ रुजः ॥ ३ ॥
 अदृष्ट्यां दृष्टिकृद्दृष्ट्यां दृष्टिनुत् पूर्वदिग्भवम् ।
 यदा पश्चिमदिग्भूतं दृष्टिकृत् शक्रकार्मुकम् ॥ ४ ॥
 प्रागादिषु चतुर्दिक्षु निशायां धनुराहितम् ।
 भूपसेनाधिपामासमन्त्रीणां भयदं क्रमात् ॥ ५ ॥
 धनुः स्वेतादिवर्णः स्याद्विजादीनां भयावहम् ।
 निशि स्वस्थितदिग्जातं निहन्याद्राजवल्लभान् ॥ ६ ॥
 इन्द्रचापममुद्भूतं शुभाशुभफलम्बुधः ।
 अर्काधिष्ठिततारायाः वर्गे काले नचोद्दिशेत् ॥ ७ ॥
 इति इन्द्रचापनिर्णयः ।

अर्कोदये निपतितो निर्घातो घातको भवेत् ।
 नृपानां धनिनाञ्चाथ योधानां वणिजामपि ॥ १ ॥
 गोजाविकमुपाहन्यात्तत्तदाप्रहरावधिः ।
 द्वितीये शूद्रपौरांश्च विप्रान् राजोपजीविनः ॥ २ ॥
 तृतीये वैश्यजीमूतांश्चतुर्थांशे च तस्करान् ।
 निहन्त्यस्तमये नीचान् सस्यजातानि पञ्चमे ॥ ३ ॥
 षष्ठे पिशाचसङ्घातान् सप्तमे गजवाजिनः ।

अष्टमे यायिनो याति यां दिशां हन्ति तद्भवान् ॥ ४ ॥

देवालयेषु पतितः तद्भक्तानुपपीडयेत् ।

पतितो राजसदने विधत्ते राष्ट्रशून्यताम् ॥ ५ ॥

निर्घातपातः फलति चन्द्रनक्षत्रजातिषु ।

भासपदकेन वा नोचेद्वत्सरत्रितये न वा ॥ ६ ॥

इतिनिर्घातपातनिर्णयः ।

उल्काद्विजादिवर्णघ्नी सङ्घासृग्स्वर्णबाणभा ।

तथैव रुक्षानिर्दिष्टा पतिता चोत्तरादिषु ॥ १ ॥

अनुषङ्गाम्बरे यस्याश्चिरं तिष्ठति दण्डवत् ।

धृतेव तन्तुभिः खेया चोह्यते सा च राजनुत् ॥ २ ॥

लोकसंक्षयमाधत्ते शिखिपिञ्जस्वरुपिणी ।

सर्पवत् सर्पति या च सा स्त्रीणामहिता भवेत् ॥ ३ ॥

छत्रवन्मण्डलाकारा निहन्ति च पुरोहितम् ।

सा धत्ते राष्ट्रशून्यत्वं या स्थिता वंशगुल्मवत् ॥ ४ ॥

या व्यालसूकरसदृकसहोवस्फुलिङ्गा ।

खण्डा च निस्वनवती जगतः शुभा सा ॥

उल्का यतो ऽभिभवति स्वपुरं बलं वा ।

भूपस्य तस्य तत एव भयं वदन्ति ॥ ५ ॥

उल्का फलति सप्ताहाद्वर्षमात्रेण वा पुनः ।

चन्दाधिष्ठितनक्षत्रवर्गे वा दृष्टजन्तुषु ॥ ६ ॥

इतिउल्कानिर्णयः ।

दिग्दाहः पूर्वदिग्जातः क्षत्रियानां भयावहः ।

आग्नेय्यां शिल्पिबालघ्नो याम्यायासुग्रजातिनुत् ॥ १ ॥

पश्चिमे कर्षकान् वायौ तुरङ्गैः सह तस्करान् ।

पीडयेदुत्तरे विप्रानैशान्यां वणिजांकुलम् ॥ २ ॥

दिग्दाहो वत्सरार्द्धेन मासानां सप्तकेन वा ।

चन्द्राधिष्ठितनक्षत्रवर्गे फलति भूरिशः ॥ ३ ॥

इतिदिग्दाहनिर्णयः ।

प्रथमे ग्रहरे दृष्टं गन्धर्वनगरन्दिषि ।

राजोपजीविभयदं द्वितीये ब्राह्मणाहितम् ॥ १ ॥

तृतीये वैश्यवंशघ्नं तुरीये चोरनाशनम् ।

अस्य पाकस्त्रिभिः मासैस्तत्तद्देशेषु निर्दिशेत् ॥ २ ॥

इतिगन्धर्वनिर्णयः ।

धरिण्याश्चलनं पापं सौम्यनक्षत्रवारजम् ।

स्ववर्गे शुभदं भूयः परवर्गेषु दोषदम् ॥ १ ॥

केचित्पापफलम्भूयश्चलनं सर्वदा जगुः ।

पच्यते चलनं धात्र्याः वत्सराद्वितयान्तरे ॥ २ ॥

इतिभूचलननिर्णयः ।

पञ्च दुर्भिक्षकतीरः षट् पार्थिवभयप्रदाः ।

सप्त सर्वविनाशाय सकृदेकत्रगा ग्रहाः ॥ १ ॥

यस्यां दिशि ग्रहाः सर्वे लीयन्ते तिग्मधामनि ।

व्याधिदुर्भिक्षशस्त्रार्थस्तस्यां दिशि जनो भवेत् ॥ २ ॥

र वावस्तमिते यत्र देशे ग्रहपरम्परात् ।

दृश्यते तत्र शत्रूणां वत्सरेण नृपोऽन्यथा ॥ ३ ॥

पद्मोत्पलयवादीनां चित्राणामेकनालकम् ।

सम्भवः फलपुष्पाणां यमलत्वञ्च भीतिदम् ॥ ४ ॥

परयोनिषु गच्छन्तो मैथुनं देशनाशनम् ।

अन्यत्र विषयोत्पत्तिर्नृणाञ्चाजातिमैथुनम् ॥ ५ ॥

सर्वे दुर्भिक्षकर्तारः स्वजातिपिशितासनाः ।

सर्पमूषिकमाज्जारिप्रथुरोमविवर्जिताः ॥ ६ ॥

ग्रामारण्यचराः ये च ये दिवा यामिनीचराः ।

ते ते व्यस्यिताः दृष्टाः दधतो देशशून्यताम् ॥ ७ ॥

गृहतोरणचैत्रेषु द्वारेषु च भयप्रदाः ।

पक्षिणां सन्निपातश्च मधुवल्मीकदर्शनम् ॥ ८ ॥

एकत्रानेकदेवानां कुसुमफलदर्शनम् ।

अतिवृद्धिश्च सस्यानां परचक्रागमं वदेत् ॥ ९ ॥

तिलानां मर्दनात्तैलमतैलत्वञ्च वा यदा ।

अन्नस्य विरसत्वञ्च तदापि सुमहद्भयम् ॥ १० ॥

प्रावृत्कालं विनान्यत्र समये सप्तवासरम् ।

प्रवन्धेन महावृष्टिः प्रधानमरणं वदेत् ॥ ११ ॥

यदि छाया न दृश्यन्ते विमलेपि विवस्वति ।

पल्लीपतो वा दृश्यन्ते भवेत्तस्मिन्नुपद्रवः ॥ १२ ॥

कुक्कुटाः क्षणदारम्भे हेमन्तादौ च कोकिलाः ।

रुदन्तो देशनाशाय शक्येनाश्च प्रतिचक्रगाः ॥ १३ ॥

शिशवश्च शस्त्रकाष्ठाश्च^२ पाणयस्तु परस्परम् ।

महरच्छिन्दिभिन्दीति निगदन्तो भयप्रदाः ॥ १४ ॥

चित्रितश्चित्ररूपानां तद्भक्तानां भयप्रदाः ।

विकृतप्रसवस्तत्तद्वर्गशून्यत्वमावहेत् ॥ १५ ॥

अग्नेर्भयङ्करो घोषो नागैरुज्ज्वलनं तथा ।

रसितं लोहभाण्डानां गमनञ्च भयप्रदम् ॥ १६ ॥

अप्राणिनां वचोवीतशरीराणाञ्च गर्जनम् ।

सलिले शोणरेखा च न चिराद् भयमादिशेत् ॥ १७ ॥

सस्यवृक्षजलानाञ्च वृष्टिभूतलभूभृताम् ।

उत्पातः प्रभुनाशाय सर्व्वञ्चाद्भूतदर्शनम् ॥ १८ ॥

उन्मत्तानाञ्च या गाथाः शिशूनां भाषितञ्च यत् ।

स्त्रियोयच्चप्रभासन्ते तस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥ १९ ॥

पाशाण्डानां नास्तिकानाञ्च वादः

साध्वाचारप्रोज्झितः क्रोधशीलः ।

ईर्षालू वा विग्रहेच्छु नृपो वा

यस्मिन् देशे तस्य नाशो न दूरः ॥ २० ॥

सीमासीमन्तिते सर्व्वप्रदेशे स प्रजापतिः ।

नक्षत्रराशिं राश्यार्द्धस्तत्क्षणेन ग्रहान्वितः ॥ २१ ॥

द्वे रेखे दीर्घतो गर्भे तिर्यग्वाष्टौ समालिखेत् ।

मध्ये प्रजापतिस्त्रत्र प्राज्दक्षिणेन तारकः ॥ २२ ॥

तिर्यग्मध्यमसूत्रस्य तत्तद्वारं ब्रतादिषु ।

तदधस्तारकापूर्व्वं मृक्षं सर्व्वत्र योजयेत् ॥ २३ ॥

त्रयोदश विनाडीभिर्भराधिके घटिका द्वये ।

१ श्योनस्वप्रतिचक्रगाः । २ पाणयास्तु । ३ शोणनरेखा ।

४ उज्ज्वलानाञ्च । ५ पध्यस्ते । ६ तद्वारं ब्रवीधिदाम् सु ।

ताराश्चलन्सतिक्रान्ते न मध्यस्थः प्रजापतिः ॥ २४ ॥

प्रजापतौ समुद्भूते नोत्पातः शस्यते सदा ।

शेषेषु तत्तन्नक्षत्रग्रहयोगैः शुभाशुभम् ॥ २५ ॥

सर्वत्रोत्पातजातेषु लोकपालान् सहग्रहान् ।

अभ्यर्च्य तोषयेदानै गुणिनस्तु यथाधनम् ॥ २६ ॥

कोशातकी विषदकेतकमातुलुङ्ग

दूर्वा सहाहरिवधूजलजन्मविल्वैः ॥

गोरोचना जलसकृत्कदुदुग्धयुक्त

स्नानीय मूष्णसलिलं दुरितापहारी ॥ २७ ॥

भूमिजं भूमिदानेन गोदानेनान्तरीक्षजम् ।

उत्पातं सर्वतो जातं हेमदानेन वाजयेत् ॥ २८ ॥

इव्युत्पातनिर्णयः ॥

—०***०—

इति सङ्गीर्णचरितं नामदशमोऽध्यायः ॥

इत्थनवमदर्शिनःस्थविरस्य कृतौ दैवज्ञकामधन्या
चरिति प्रकरणं नाम प्रथमम् ।

यद्भोजराजादिभिरादिधीरैरादेशतन्त्रम् बहुधा वितेने ।

सारं समुद्धृत्य ततःस्फुटार्थमविस्तृतं सम्प्रति सूत्रयामि ॥ १ ॥

राशयो द्वादशाजाद्या अश्विन्यादिनवांघ्रयः ।

अवसानं कुलीराली मीनानामृक्षसन्धयः ॥ २ ॥

मिथुनं सगदावीणं युगलं नरयोषितोः ।

१ समुद्भूतौ । २ रादेशतन्त्रम्बहुधा ।

तुला तुलावान् पुरुषः कुम्भःकुम्भधरो नरः ॥ ३ ॥

सस्यदीपकरा कन्या कन्यानावमधिष्ठिता ।

धनुर्धन्वी पुमानश्च जघनः परिकीर्तितः ॥ ४ ॥

शपो मृगास्यो मकरो मीनो मत्स्ययुगम्भवेत् ।

शेषाः स्वनामसदृशाः सर्वे स्वस्थानगोचराः ॥ ५ ॥

ईषद्रक्तश्च धवलो हरितः पाटलद्युतिः ।

पाण्डुर्विचित्रवर्णश्च कृष्णः कनकसन्निभः ॥ ६ ॥

पिङ्गलः कर्बुरश्रीश्च बभ्रूश्च मलिनः क्रमात् ।

मेषादिमीनपर्यन्ताः रुचयः परिकीर्तिताः ॥ ७ ॥

क्रूरः सौम्यः पुमान्नारी चरः स्थिरो द्विरूपवान् ।

द्वारं बाह्यश्च गर्भश्च क्रमान् मेषादयः स्मृताः ॥ ८ ॥

चत्वारो राशयोजाद्याः पञ्चमैर्नवमैस्सह ।

प्रागादीनां दिशामीशाः क्रमेण परिकीर्तिताः ॥ ९ ॥

नृचतुष्पदकीटाख्याः प्रागादीशा बलोत्तराः ।

द्युरात्रिसन्ध्यावलिनो नृचतुष्पदकीटकाः ॥ १० ॥

कुजशुक्रशुचन्द्रार्कसौम्यशुक्रारसूरयः ।

पेङ्गुमन्दसुराचार्याः मेषादिभवनेश्वराः ॥ ११ ॥

होरा राश्यर्द्धमोजे तु प्रथमा राशिमालिनः ।

पश्चिमा हरिणाङ्कस्य समराशेर्विपर्ययात् ॥ १२ ॥

राशित्रिभागो द्वेष्काणः प्रथमो भवनेशितुः ।

द्वितीयः पञ्चमेशस्य तृतीयो नवमेशितुः ॥ १३ ॥

अंशाः नवाजहरिचापभृतामजाद्यः

नकादयो वृषवधूमकरांशकाः स्युः ।

तौल्यादयो मिथुनतौलिघटांशकाश्च

कवर्षादयश्चरमष्टाश्विककर्कटांशाः ॥ १४ ॥

चरास्थिरद्विरूपेषु भवनेषु यथाक्रमम् ।

आदिमध्यान्तगा भागाः स्मृता वर्गोत्तमा बुधैः ॥ १५ ॥

राशिःद्वादशभागात्मा तत्रभागा यथाक्रमम् ।

तदादिराश्यधीशानां विपश्चिद्भिर्विकल्पितः ॥ १६ ॥

राशिस्तु त्रिंशदंशः कुजराविजसुराचार्यशाशाङ्गिशुक्राः

राशेरोजस्य बाणेन्द्रियभुजगमुनिप्राणभागाधिनाथाः ।

शुक्रज्ञाचार्यसूर्य्यात्मजधरणिसुता युग्मराशेस्तु वायुः

क्षौणीभृद्द्व्यालजातिस्मरशरमरुतामंशकानामधीशाः ॥ १७ ॥

पृष्ठोदया मिथुनसिहतुलाधराश्च

सीमन्तिनी कलसष्टाश्विकराशयश्च ।

मूर्द्धोदया मकरगोजधनुः कुलीराः

स्यान्मीनराशिरुभयोदयनामधेयः ॥ १८ ॥

तात्कालिकोदयोमूर्तिः कल्यञ्च हृदयं भवेत् ।

द्वितीयन्तु धनं धान्यं तृतीयं भ्रातृविक्रमौ ॥ १९ ॥

तुरियन्तु सुहृद्देशं पातालसुखबन्धवः ।

पञ्चमं पितृधीपुत्राः षष्ठं रुग्णैरवैरिणः ॥ २० ॥

सप्तमं युवातिरागो रन्ध्रं मोहोऽष्टमं मृतिः ।

नवमन्तु तपोभाग्यगुरुधर्मगुणोदयः ॥ २१ ॥

दशमं मानकर्मज्ञः लाभस्त्वेकादशंच यः ।

द्वादशञ्च व्ययं मानं सर्वं स्वास्थ्यतसूचकम् ॥ २२ ॥

षष्ठं तृतीयदशममेकादशमथापि च ।

विद्यादुपवयस्थानमन्यत्रापचयाभिधा ॥ २३ ॥

सर्वस्वस्वामिभिर्युक्तं दष्टं वा बलवद्भवेत् ।

मूर्तिर्बुधं गुरुभ्याञ्च युक्तादृष्टा बलोत्तराः ॥ २४ ॥

भाववृद्धिकराः सौम्याः षष्ठादन्यत्र सर्वतः ।

अष्टमस्थाश्च कुर्वन्ति नरास्ते वृद्धिमायुषः ॥ २५ ॥

विवस्वानल्पचिकुरः पैतृकः समरप्रियः ।

रक्तश्यामश्च पिङ्गाक्षश्चतुरस्रोऽस्थिसारवान् ॥ २६ ॥

भास्वतःपरमोच्चन्तु मेषस्य दशमोऽंशकः ।

तुलायाः दशमोभागः परमनीचमिष्यते ॥ २७ ॥

सिंहेर्विंशतिरंशाःस्युः स्त्रिकोणमपरे गृहम् ।

शत्रुमन्दसितौ मध्यस्सौम्यो मित्राणि वापरे ॥ २८ ॥

पुरुषाणाञ्च राज्ञश्च विवस्वानधिपःस्मृतः ।

ताम्रवर्णः स्वयं वातप्रस्थतापसदर्शनः ॥ २९ ॥

रक्ताधिकःश्लेष्ममरुच्छरीरी

ज्ञानी दयावांश्चपलःक्रियासु ।

प्रांशुः कुशः कोमलवाक् शुभाक्षः

कलानिधिर्मित्रजनप्रियश्च ॥ ३० ॥

चन्द्रस्य परमोच्चन्तु द्वितीयो वृषभेशकः ।

त्रिकोणं परमोनीचं तृतीयोऽष्टशिकेशकः ॥ ३१ ॥

चन्द्रस्य सुहृदौ सूर्यबुधौ शेषास्तु मध्यमाः ।

स्वेतगुर्युवती वैश्यः कापालिकमहेश्वरः ॥ ३२ ॥

निर्यां युवा काञ्चनवर्णदृष्टिः

पित्तात्मकौऽनेकमतिश्च हिंस्रः ।

दुर्द्धर्षः पद्मदलाग्रवर्णो

मज्जाधिकोवा मनकश्च भौमः ॥ ३३ ॥

उच्चं मकरराशेःस्यादष्टविंशेशकः परम् ।

तावदेवांशको नीचः परमः कर्कटे भवेत् ॥ ३४ ॥

मेषस्य द्वादशोभागस्त्रिकोणमपरे गृहम् ।

सितासितौ समौ शत्रुः शशिनः सुहृदः परे ॥ ३५ ॥

कृशोऽनुहग्रपुंसाञ्च क्षत्रियानाञ्च नायकः ।

सामवेदप्रियः शाक्यः भिक्षूणां दर्शने स्थितः ॥ ३६ ॥

त्रिस्थूणमूर्तिर्निपुणः क्रियासु

दूर्वाङ्कुरश्यामतनुश्शिरालः ।

स्थूलच्छर्विर्मृष्टवचः सुवृत्तौ

हास्यप्रियचन्द्रसुतः सदैव ॥ ३७ ॥

चन्द्रपुत्रस्य कन्यायासुचं पञ्चदशोऽंशकः ।

त्रिकोणमपरेनीचश्चरमे तावदंशकः ॥ ३८ ॥

शुक्रार्कौ सुहृदौ शत्रुश्चन्द्रः शेषास्तु मध्यमाः ।

एकदण्डीधरः सर्वः शण्डशूद्राधिपः स्मृतः ॥ ३९ ॥

स्थूलः कफात्मा कनकाभवर्णो मेदोधिको ह्रस्वतनुश्च धीमान्

पिङ्गक्षणः पिङ्गलमूर्द्धजन्मा गुरुस्सुगणामितिसम्प्रदिष्टः ॥ ४० ॥

जीवस्य परमोच्चन्तु कर्कटे पञ्चमोऽंशकः ।

तावदेवांशको नीचो मकरे परिकीर्तितः ॥ ४१ ॥

हयाङ्गे पञ्चमोभागस्त्रिकोणमपरेगृहम् ।

शत्रू सौम्यसितौ मध्यो रविज सुहृदः परे ॥ ४२ ॥

ऋग्वेदवत्सलः पुंसां विप्राणाञ्च विभुः स्मृतः ।

नभोग्रहो यतीनान्तु समये भक्तिमान् गुरुः ॥ ४३ ॥

श्यामो विकृष्टपर्वा च कुटिलासितमूर्द्धजः ।

कफानिलात्मवान् शुक्रसारश्च भृगुनन्दनः ॥ ४४ ॥

सप्तविंशांशको मीने परमोच्चं भृगो भवेत् ।

कन्यायां परमो नीच स्तावदेवांशकः स्मृतः ॥ ४५ ॥

तुलाया पञ्चमो भागस्त्रिकोणमपरे गृहम् ।

ज्ञाकीं मित्रे समौभौमगुरुशेषास्त्वरयः स्मृताः ॥ ४६ ॥

यजुर्वेदप्रियः स्त्रीणां विप्राणाञ्च विनाग्रकः ।

भार्गवः सलिलाधीशश्चरकानां मतप्रियः ॥ ४७ ॥

स्थूलद्विजन्मनखलोमयुतः परेषां

दोषैकसूचनपटुः कृशदीर्घगात्रः ।

स्त्रायुत्तारः कपिलदृङ्मरुतात्मकश्च

कुष्णः प्रभाकरसुतो महिमादिसक्तः ॥ ४८ ॥

तुलायामंशको विंशः परमोच्चंशनेर्भवत् ।

तावदेवांशको मेषे परमं नीचमिष्यते ॥ ४९ ॥

कुम्भेविंशति रंशाः स्युस्त्रिकोणमपरे गृहम् ।

शुक्रज्ञौ सुहृदौ जीवो मध्यमोऽन्येतु शत्रवः ॥ ५० ॥

मारुतग्रह एषस्यात् शङ्करोद्भवनायकः ।

सहायः शण्डजातीनां ह्रीकानां तुमतप्रियः ॥ ५१ ॥

सर्वेषामेव तत्काले स्थिताः मित्राणि सम्मताः ।

द्वितीयादित्ये वापि दशमादित्रयेपि च ॥ ५२ ॥

अधिमित्रमधिद्वेषि विश्वरूपविवर्जितः ।

यथार्हमिति बोद्धव्यास्तत्कालेपि ग्रहाः क्रमात् ॥ ५३ ॥

रविः शुक्रः कुजो राहु र्यमश्चन्द्रो बुधो गुरुः ।

आगादीनां दिशामीशाः क्रमेण परिकीर्तिताः ॥ ५४ ॥

पापाः क्षीणेन्दुरादित्यः क्षमापुत्रश्शनैश्चरः ।

गुरुः शुक्रश्च पूर्णेन्दुः सौम्यः सौम्यास्तु योगतः ॥ ५५ ॥

१ तुलायां सप्तमो । २ मित्रम् । ३ गुरुस्सोवारिस्मृतो । ४ सलिला-
दीभिश्च । ५ मारुण ।

स्वस्माद्ग्रहः पुरम्पश्येत्पादवृद्ध्या यथाक्रमात् ।

भ्रातृमानौ सुतामात्यौ सुहृद्रन्धे च मन्मथम् ॥ ५६ ॥

भानुः शशीभृगुर्जीवः सौम्यो भौमः शनैश्चरः ।

नित्यं सिद्धबला एते विलोमादुत्तरोत्तरम् ॥ ५७ ॥

ये वक्रगतयःस्निग्धा जित्वरा विमलोज्ज्वलाः ।

ते चेष्टा बलिनो नाम होराविद्भिः प्रकाशिताः ॥ ५८ ॥

उत्तरायणगौ सूर्यशशाङ्कौ बलिनौ मतौ ।

दक्षिणायणगाश्चान्ये चेष्टा बलमिदं भवेत् ॥ ५९ ॥

स्वोच्चस्त्रिकोणभवनान्शगतःशुभैश्च

दृष्टःसुहृद्भवनगः स्थितिशक्तियुक्तः ।

स्त्रीक्षेत्रगौ शशिसितावपरे ग्रहाश्च

पुराशिगाः स्थितिबलप्रबलाः भवन्ति ॥ ६० ॥

प्राक्केन्द्रगौ जीवबुधौकुजाङ्गी याम्याश्रयौ पश्चिमगश्चकोणः ।

शशाङ्कशुक्राबुदगाश्रयौ च स्यातां परं दिग्बलिनौ क्रमेण ६१

अहनि गुरुसितार्काः शक्तिमन्तो निशार्था

शशधरकुजसौराः सर्व्वदा चन्द्रपुत्रः ।

शुभगगनचराः स्युःशुक्लपक्षे बलाढ्याः

बहुलमुपगताश्च क्रूरसंज्ञाः बलाढ्याः ॥ ६२ ॥

स्वकीयाब्दे स्वमासेच स्वचक्रेच स्ववासरे ।

स्वहोरायाश्च सर्व्वेपि ग्रहाःकालबलोत्तराः ॥ ६३ ॥

श्रेष्ठं चेष्टाबलं तत्र स्थानदिक्कालसम्भवम् ।

क्रमेण पादहीनः स्याद्वलम्बलनिरूपणे ॥ ६४ ॥

इति सामान्यादेशविधिर्नाम एकादशोऽध्यायः ॥

अतःपरं प्रवक्ष्यामि रहस्यं ज्योतिषागमे ।

आयुर्दीयविधानं हि सारं मुनिमतान्तरे ॥ १ ॥

असन्निधौ जन्मपितुश्शशाङ्के सितज्ञयोर्मध्यगतेऽथ केन्द्रे ।

होरामपश्यत्युदये शनौ वा लग्नात्कुजे वा यदि सप्तमस्थे ॥ २ ॥

सार्कःशशी भवति पापयुतोऽथवापि

जीवो न लग्नमापि पश्यति नापि चन्द्रम् ।

सार्कः शशाङ्कमपि पश्यति नैव जीवो

जातःपरं भवति जारसुतः तदानीम् ॥ ३ ॥

गुरुक्षेत्रगते चन्द्रे तद्युक्ते चान्यराशिगे ।

तद्रेष्काणे तदंशे वा नापरैर्जात इष्यते ॥ ४ ॥

लग्ने यो द्वादशांशः स्यात्तद्दिग्द्वारं गृहम्भवेत् ।

तदीशदिङ्मुखं चापि मणित्थाचार्य्यसम्मतम् ॥ ५ ॥

विलग्नराशिसिद्धा वा ककुष्केन्द्रस्थितस्य वा ।

बलिनो वा भवेदासां द्वारे जननसद्मनः ॥ ६ ॥

लग्नात् षष्ठाष्टमो वापि चन्द्रः पापनिरीक्षितः ।

अर्द्धगास्सूतिकाः शुद्धे मृत्युमद्धा प्रयच्छति ॥ ७ ॥

स एव शुभदृष्टश्चे दृष्टाब्दे मृत्युदो मतः ।

दृष्टः सद्भिरसद्भिश्च तदर्द्धाब्दे करोति तत् ॥ ८ ॥

षष्ठाष्टमगतश्चन्द्रो न सर्व्वैर्वा निरीक्ष्यते ।

सौम्ययुक्तोऽथवा सौम्य क्षेत्रगोवान् मृत्युकृत् ॥ ९ ॥

पक्षे सिते भवति जन्म यदि क्षपायां

कृष्णेऽथवाऽहनि शुभाशुभवीक्षितोऽपि ।

तच्चन्द्रमा रिपुविनाशगतोऽपि यत्रा

दापत्सु रक्षति पितैव शिशुं निहन्ति ॥ १० ॥

सौम्याश्च षष्ठाष्टमगा बलाढ्यैः

पापैस्सुदृष्टाः सदवीक्षिताश्च ।

मासेन मृत्युं जनयन्ति होरा

धिपाश्च पापापजितास्तथास्ते ॥ ११ ॥

अष्टमं शशिनः क्रूरसहितं मरणावहम् ।

लग्ने पापयुते चन्द्रः पञ्चमस्थश्च दोषदः ॥ १२ ॥

द्वादशस्थानगश्चन्द्रः सूर्यः सूर्यसुतः क्रमात् ।

मातुः पितुश्च सूनोश्च व्याधिं वहति भूरिशः ॥ १३ ॥

भाग्यपूष्याप्यचित्राणां पादेषु च यथाक्रमम् ।

पितुर्मर्तुश्च तद्भ्रातु बालस्य च मृतिर्भवेत् ॥ १४ ॥

पापग्रहयुतश्चन्द्रो ब्रजेत्तात्तत् शुभेतरम् ।

मातुर्मरणमाचष्टे पितुश्च दिनकृत्ताथा ॥ १५ ॥

गर्भं निहन्ति शीतांशुर्मध्यगो वैक्रमन्दयोः ।

सपापदृष्टो होरास्थस्तादृशो जननीमपि ॥ १६ ॥

सन्ध्यायां चन्द्रहोरायां क्रूरराश्यन्तसेविनः ।

मृत्युदाश्चन्द्रपापाश्च प्रत्येकं केन्द्रसेविनः ॥ १७ ॥

वक्रस्य पूर्वार्धगताश्च पापाः शुभाश्च पार्श्वार्धनिसेविनश्चेत् ।

लग्ने कुलीरेऽपि च वृश्चिके वा जातस्य मृत्युर्न चिरेण दृष्टः १८

क्षीणे शशाङ्के लग्नस्थे पापाश्च केन्द्रसेविनः ।

अष्टमे वा भवेयुस्ते तदा जातो न जीवीत ॥ १९ ॥

क्रूरग्रहयुतश्चन्द्रो व्ययोदयकलत्रगः ।

नष्टसद्वीक्षणः केन्द्रैः शुभवर्जैश्च मृत्युदः ॥ २० ॥

चतुराशिगतो वैन्दुः सप्तमस्थोऽपि वा भवेत् ।

क्रूरयोर्मध्ययातश्चेत् तदापि मरणप्रदः ॥ २१ ॥

कूरेषु सप्तमस्थेषु चन्द्रो लग्नगतो यदि ।

तदापि मरणं प्राप्तं बादरायणसम्मतम् ॥ २२ ॥

चन्द्रे व्ययगते क्षीणे पापैर्लुग्नमाष्टमाश्रयैः ।

कण्टकैः शुभवज्जैश्च जातस्य मरणं भवेत् ॥ २३ ॥

शशिनि शनिसमेते लग्नगे सोपरागे

क्षितिसुतवति रन्ध्रे नाशमाहुश्च मातुः ।

स्थितवति सवुधे वा सार्कजे वा तथार्के

भवति मरणमुक्तं पूर्ववच्छत्रुजातम् ॥ २४ ॥

लग्नाष्टनवमान्तस्थे सोमार्कशनैश्चरैः ।

अदृष्टैर्गुरुणा शक्तिमता मृत्युमिहादिशेत् ॥ २५ ॥

क्षीणेन्दुर्लग्नपुत्रन्य कामधर्मसमाश्रयः ।

नाशकुङ्कालिभिर्जाविसितज्ञैर्युतोक्षितः ॥ २६ ॥

यस्मिंसंस्थो जननसमये शक्तिमान्योगकर्ता

तत्र प्राप्ते शिशिरकिरणे पापदृष्टे समन्तात् ।

शृत्युर्वाच्यश्शशानि बलिनि स्वर्क्षणे वापि धीरैः ।

बन्धुच्छेदादिभिरपहतः स्यादरिष्टोपघाते ॥ २७ ॥

विबर्द्धमानः शशभृत्समस्तग्रैहः मुदृष्टो विनिहन्त्यरिष्टम् ।

चन्द्रात्तु षष्ठाष्टमसप्तमस्थाः सौम्याश्च रक्षन्ति शिशून् विपापाः २८

होरागतो जन्मपतिः समस्तैर्निरीक्षितः पापबलं सिनोति ।

चन्द्रः शुभस्वोच्चगतश्च मित्रवर्गस्थितो वा न करोत्यरिष्टम् २९

होरागतो गुरुदंशुरुदात्तशक्ति

रेकोपि हन्ति दुरितं शुभदृष्टमूर्तिः ।

राहुस्तथैव कथितस्त्रिषडायसंस्थः

सौम्येक्षितोऽपि शुभसेचरसङ्गतोऽपि ॥ ३० ॥

अजे कुलीरे वृषभेऽथवापि लग्नत्वमाप्ते यदि राहवास्ते ।
 भूयात्तदा मङ्गलमेव यद्वा भवन्ति योगा बहवः शुभाश्च ३१
 आयुस्तैलमिव मोक्तं शरीरं वर्तिका यथा ।
 चेतः प्रदीपवत्तत्र प्रत्युपायास्तु वायुवत् ॥ ३२ ॥
 अभावमेवारिष्टानामवसीय बुधः पुरः ।
 पश्चादायुर्विधानेषु यथा देशं प्रवर्त्तताम् ॥ ३३ ॥
 निर्गच्छतो योनिमुखान्मूर्द्धालग्नमिति स्मृतम् ।
 ततः प्रभृति निर्देश्याः क्रमशोऽन्येऽपि राशयः ॥ ३४ ॥
 शार्षादयस्यपुंसस्तु नियमोऽयं प्रकल्पितः ।
 पादोदयस्य तास्यादे विलोमेन प्रकल्पयेत् ॥ ३५ ॥

मूर्द्धा ललाटास्यतटीकपोलौ
 कण्ठोऽर्थं वक्षो हृदयञ्च कुक्षी ।
 कट्यूरुजानूनि तथैव जङ्घे
 पादौ च लग्नानि भवन्ति भानि ॥ ३६ ॥

ग्रहाणां सदसद्भावैस्तत्तदाश्रितमस्तकम् ।
 पृष्ठञ्च परिहीनञ्च विनिश्चित्य वदेद्बुधः ॥ ३७ ॥
 भानुः पिता शशी माता शुक्रः पत्नी सुतादिकम् ।
 गुरुर्विभवरूपादिर्बुधो बुद्धिश्च वैरिणः ॥ ३८ ॥
 कुजस्तु सोदरोत्साहौ शनिर्गो किङ्करादिकम् ।
 कुमारो लग्नमेव स्या दिसेवंग्रहसङ्ग्रहः ॥ ३९ ॥
 नीचाद्भृष्टं खगं स्वोच्चमारोहन्तं विनिर्दिशेत् ।
 उच्चाद्भृष्टं पुनर्नीचमवरोहन्तं मादिशेत् ॥ ४० ॥
 भानुः परमनीचस्थो द्वाचत्वारिशदंशुमान् ।
 ततो यथा बलञ्चान्ये^१ विरूपाः नांशवः क्रमात् ॥ ४१ ॥

दलिता नीचपादास्ते परमोच्चेषु वत्सरः ।

उच्चस्थस्य रेवर्दायः सरदामेकविंशतिः ॥ ४२ ॥

एकैकोनात् त्वतः शेषग्रहाणां दाय उच्यते ॥ ४३ ॥

उच्चतो नीचतो वापि शोध्यं बाक्षेप्यमेव वा ।

निश्चितं तत्र राश्यंशात् सवर्णान् लग्नवर्द्धितान् ॥ ४३ ॥

नवेन भाजयित्वाथ ताराद्यं तद्ग्रहस्फुटे ।

योजयेच्छोधयेद्दासौ कर्मभूमिस्फुटो भवेत् ॥ ४४ ॥

आरोहतः स्फुटं कृत्वा विलिप्तां नीचराशिभिः ।

समं गुण्यतपः प्राप्तमसुरैर्दिवसादिकम् ॥ ४५ ॥

उच्चभूषे तथा लब्धमुच्चदायाद्विशोधयेत् ।

लग्ने परमदायन्तु नववर्षाणि निर्दिशेत् ॥ ४६ ॥

लग्नस्फुटविलिप्तासु ज्ञानपादाहृतं वृथा ।

ज्ञात्वावशेषराश्यर्द्धे पृथक् कृत्वा दिवाहृतम् ॥ ४७ ॥

ततस्तन्नीचपाठेन लब्धा वर्षादयः स्मृताः ।

समभे वर्धते पूर्वं पश्चार्द्धे परिहीयते ॥ ४८ ॥

ओजे विपर्ययात् साध्यं होरादायो भवेदयम् ।

अयमेव विनिर्दिष्टो ऽग्निदोषाय सूरिभिः ॥ ४९ ॥

अनुलोमायुषं पिण्डमेवमानीय बुद्धिमान् ।

यथोक्तविपरीतेन प्रतिलोमायुरानयेत् ॥ ५० ॥

तत्कालिकविभागेन क्रमानीचोच्चवेश्मनोः ।

अभुक्तेन च भुक्तेन प्रतिलोमायुराहृतम् ॥ ५१ ॥

अनुलोमायुरानेयं निसर्गबलिनां क्रमात् ।

प्रतिलोमायुरानेयं तत्कालबलिभिर्ग्रहैः ॥ ५२ ॥

अनुलोमायुर्विज्ञेयं मित्रादित्वान्निसर्गतः ।

तत्कालिकविधानेन प्रतिलोमायुषि^१ ध्रुवम् ॥ ५३ ॥
 निजक्षेत्रस्थिताः स्वय्यमित्रोदासीनविद्विषाम् ।
 अंशकेषु स्थितास्त्वेक द्वित्रिपादांशकैर्युताः ॥ ५४ ॥
 मित्रक्षेत्रस्थिताः स्वय्यमित्रोदासीनविद्विषाम् ।
 अंशकेषु स्थिताः द्वित्रिचतुःपञ्चाशकैर्युताः ॥ ५५ ॥
 शत्रुक्षेत्रस्थिताः मित्रक्षेत्रोक्तस्य विपर्ययात् ।
 लब्धं त्यजन्तूदासीनक्षेत्रेनैवं विधिर्भवेत् ॥ ५६ ॥
 हानावस्तमितास्वार्द्धं सहस्थामदनांशकम् ।
 त्यजन्ति शशिना योगे न किञ्चिदपि खचराः ॥ ५७ ॥
 पुष्पवन्तौ विनैकत्र स्थिताःशेषा यथाक्रमम् ।
 हित्वा द्वितीयां बलिनां सङ्ख्यांशोनास्वदायतः ॥ ५८ ॥
 सौम्यक्रान्तार्द्धहोरायाः दायस्तु द्विगुणोभवेत् ।
 क्रूरक्रान्तार्द्धहोरायाः दायस्तु दलितो भवेत् ॥ ५९ ॥
 क्षेप्यम्प्रक्षिप्य सर्वत्र दायो शोधयं विशोधयेत् ।
 भुक्ताभुक्तवशादेव मायुः पिण्डद्वयं भवेत् ॥ ६० ॥
 उभयोरायुषोः शिष्टमन्तरालंकलीकृतम् ।
 जनकेन ततो हृत्वा सम्प्राप्तं दिवसादिकम् ॥ ६१ ॥
 प्रतिलोमायुरुद्युक्तं यदि तस्माद्विशोधयेत् ।
 जनं यदि भवेदेतत् तत्रैव ह नियोजयेत् ॥ ६२ ॥
 एवं पुनः पुनः कुर्यादनुलोमायुषा सह ।
 जनकप्राप्तलाभस्तु यावदेव विशेषताम् ॥ ६३ ॥
 प्रतिलोमायुषःपिण्डस्तदाशुद्धइति स्मृतः ।
 अनुलोमायुषि प्राज्ञैः क्रियेयं न विधीयते ॥ ६४ ॥

१ रुत्तेयम् । २ ध्रुवम् । ३ सेत्वक् । ४ जनक । ५ यावदेत्य
 विशेषताम् ।

ऊनायुः पिण्डेसङ्ख्यानां यदि छिद्रदशायुतम् ।
तदैव मरणं^२ व्युच्चदशा चेज्जीवति ध्रुवम् ॥ ६५ ॥
इत्यायुर्दायादेशोनाम द्वादशोऽध्यायः ।

त्रयोदशोऽध्यायः ।

अतःपरं दशाभेदः समासेन विभाव्यते ।
उभयोरायुषोः कल्या दशाचानुदशा बुधैः ॥ १ ॥
क्षेयं शोध्यं विशुद्धो यो दायो यस्य स्फुटीकृतः ।
सा दशा तस्य विज्ञेया तदुक्तफलशालिनी ॥ २ ॥
पूर्वं होरा दशाज्ञेया ततो^३ वार्कस्थितिः क्रमात् ।
दशाविकल्पिते तत्र बहुष्वपि बलियशः ॥ ३ ॥
बहूनां बलसाम्येतु प्रथमा बहुदायिनः ।
तेषाञ्च साम्ये प्रथमं विश्लिष्टस्य दिवाकरात् ॥ ४ ॥
गलाग्रमेद्देशेषु पापपातोपमृत्युदः ।
सौम्यपातस्तु पीडाकृदन्यत्र निगडादिकम् ॥ ५ ॥
स्वाष्टमानं ग्रहाणान्तु होरादायो विभज्यते ।
परेषां दायभागन्तु होरा न भजति स्वयम् ॥ ६ ॥
भक्त्वा तत्तद्दशाकालमायुः पिण्डेन तत्पलम् ।
तत्तदायेषु गुणयेत् सा तदन्तर्दशा भवेत् ॥ ७ ॥
क्रूरदशायां क्रूरः प्रविश्य चान्तर्दशा यदा कुरुते ।
पुंसः स्यात् सन्देहस्तदारियोगे^४ सदैव महान् ॥ ८ ॥
यो लग्नाधिपतेः शत्रुः लग्नस्यान्तर्दशां गतः ।

१ सङ्ख्यातं । २ व्युच्च । ३ वर्वाङ्क । ४ बलिनोदशा । ५ दैव महान् ।

करोत्यकस्मान्मरणं सत्याचार्यमतं यथा ॥ ९ ॥

होरेशाधिष्ठितदशामष्टमेशो उपागते ।

ज्ञेयम् तनूजसन्देहो देहिनां पति मण्डलम् ॥ १० ॥

प्रवेशे बलवान् खेटः शुभैर्वा सन्निरीक्षतः ।

सौम्यादिमित्रवर्गस्थो मृत्युकृन् भवेत् तदा ॥ ११ ॥

अन्तर्दशाधिनाथश्चेद्विबलो बलिना युतः ।

उभौ वा बलहीनौ वा भग्नश्छिद्रदशा भवेत् ॥ १२ ॥

विजयी युधि यद्येको ग्रहयोश्च शुभो यदि ।

तदंशा न भवेत् कष्टास्वोच्चांशादिजुषो ऽपि च ॥ १३ ॥

भानोर्दशा सुविजयी बहुमानप्राप्तः

विद्वाननेकसमयस्थजनानुयायी ।

किन्तु ज्वरादिपरिपीडितमूर्तिरूपो

वृद्धाङ्गनारतिरपास्तनिजप्रदेशः ॥ १४ ॥

अन्तर्दशां दिनकरस्य शशी प्रपन्नः

कुर्यात् कलत्रविभवं विपुलं यशश्च ।

विन्मित्रताहधिरवातकफप्रकोपं

प्रस्थानखेदमतुरूपधनादि लाभम् ॥ १५ ॥

प्रभाकृतोऽन्तर्जुशिभार्गवेतु

रुणःशिरःकुक्षिषु खिन्नबुद्धिः ।

पराजितः स्यात् कलहे निजार्थं

हीनश्च किञ्चिद्वनितात्र मित्रम् ॥ १६ ॥

जीवे सहस्रकिरणस्य दशामुपेते

राज्ञःप्रशान्तिरूपमुक्तिरनेकधा च ।

ऊर्वोर्व्यथा च सचिवैरर्थं मित्रता च

स्थानान्तराणि च धनानि भवन्ति विद्या ॥ १७ ॥
 सौम्यो दशामुपगतः खलु तिग्मधाम्नः
 सौम्यं बुधेन च जनेन समागमञ्च ।
 आर्तिञ्च बन्धुभिर्गौरजनाभिपङ्कं
 पापोद्भवञ्च विभवं विदधाति पुंसाम् ॥ १८ ॥
 भौमे सरोजदयितस्य दशामुपते
 रक्तं बहु क्षराति बालनृपैश्च सर्व्वं ।
 हेमादिलब्धिरहितैर्बहुभिश्च वैरं
 तस्मिन् जयञ्च बहुधा शिरसि व्यथा च ॥ १९ ॥
 मन्दोदशां पितुरवाप्य करोति सद्य
 स्तापं रुजन्निगलनानि च तत्र तत्र ।
 अर्थस्य हानिमथमृत्युमगौरसत्त्वै
 र्योषिद्विपत्तिमथविप्रतिपत्तिमेव ॥ २० ॥
 इति रविदशा ।

चन्द्रस्य दायमुपगम्य विशेषभूषा
 योषिज्जनेन रतिमर्थमनेकधा च ।
 मन्त्रौषधानि विविधानि तपस्वियोगः
 सम्भोगमाशुपतनं कुरुते क्षणेन ॥ २ ॥
 सूर्यस्तुषारकिरणस्य दशाम्प्रपन्नो
 मैत्रीं नृपेन कुरुते मधुरान्नलाभम् ।
 स्त्रीलाभमुद्बनयशश्च बहुप्रसिद्धिं
 तृष्णोपपीडितमनल्पमनेकधा च ॥ २ ॥
 शुक्रः शशाङ्कसमये कुरुते पदार्थ

भङ्गं विवृद्धवनिताभिरकीर्तिराशिम ।
 यात्रोद्भवं व्यसनमूर्जितकुक्षिरोगं
 शोकोदयश्च विरहं स्वजनैः क्षणेन ॥ ३ ॥
 प्रालेयरश्मिसमये सुरपूजितोऽयं
 स्वस्तीसहायतनयोद्भवभीतिजातम् ।
 स्थानापथानमवबुद्धिमनर्थजालं
 प्राणालयव्यसनमप्यपनेतुमिष्टे ॥ ४ ॥
 सौम्यः करोति जनकस्य दशासु हर्षं
 द्रव्योद्भवश्च वपुषो गुरु गौरवश्च ।
 विद्भिर्विवादमपकृद्विजयीच तत्र
 बन्धुक्षयश्च विषये च विषादजालम् ॥ ५ ॥
 भौमः करोति शशलाञ्छनकालयोगी
 भोगोन्नतिञ्च कलहेन च तत्र हानिम् ।
 रक्तश्रुतिञ्च सुतसम्मतवस्तुनाशं
 खेदश्च दासशिशुनीचजनोपनीतम् ॥ ६ ॥
 मन्दो निशाकरदशोपगतः करोति
 दैन्यश्च भिक्षुजनसङ्गमनङ्गनार्तित्तम् ।
 जालमैश्च मैत्रिमथपापरताश्च बुद्धिं
 किञ्चिदसुद्भवमथा स्थिरताश्च तस्य ॥ ७ ॥

इति चन्द्र दशा ।

शुक्रः स्वकालमुपगम्य महोदयञ्च
 सन्मित्रलाभमरिनाशमभिष्टसिद्धिम् ।
 प्रख्यातिमंशुकधनाभरणादिलाभं

धर्मोदयश्च मधुरादिविशेषभुक्तिम् ॥ १ ॥

शौर्क्रिदशामुपगतस्तरणीर्विपत्तिं

पिङ्गाम्नकेन तनुपितभवश्च रोगम् ।

द्रव्यस्य हानिमथमित्रजनेन भेद

मक्ष्णोः रुजश्च नृपविप्रभयश्च धत्ते ॥ २ ॥

चन्द्रस्तु भार्गवदशामुपगम्य धत्ते

वस्तुभयं वधुपि कुप्टमनेकधा च ।

वैश्याविरोधमथनिर्गमनश्च देशात्

प्रासादिकश्च रिपुभिः कफवातरोगम् ॥ ३ ॥

जीवः सितस्य समयं प्रतिपद्य सद्योऽ-

वद्यं प्रमाष्टि गुरु गौरवमातनोति ।

नानामयेन पारिपीडनमङ्गनाभि

र्वैरं ततो व्यसनमाशुपरं विधत्ते ॥ ४ ॥

चन्द्रोभृगोरुपगतः समयं प्रसिद्धं

धीमत्प्रसादमुपभोगमनेकधा च ।

क्लीवैश्च मैत्र्यमघमर्षणमांसलाभं

देहव्रणानि बहुलानि च सन्निधत्ते ॥ ५ ॥

कालं कुजो भृगुसुतस्य गतो विधत्ते

पुत्रोद्भवं शिशुजनेन सदा हि सन्धिम् ।

चापाल्यमिष्टविरहश्च विदेशयात्रां

तत्र स्थितिश्च बहुधामयपीडनम् ॥ ६ ॥

मन्दः सितेन सहितो बहुदासलाभं

सस्योद्भवश्च नवलोहमयश्च भाण्डम् ।

कुट्यान्मुहुःसपणकैश्च समागमश्च

द्वेषं बुधेन च जनेन चतुष्पदाप्तिम् ॥ ७ ॥

इति शुक्रदशा ।

जीवः स्वदायमुपगम्य नृपप्रसादं
 स्थानान्तरञ्च बहुवित्तसमागमञ्च ।
 यानादिलाभमहितस्य जनस्य हानिं
 रोगक्षयञ्च कफरोगसमुद्भवञ्च ॥ १ ॥
 जैवीं दशासुपमतो दिनकृत्करोति
 रोगक्षयं रिपुभयञ्च महाप्रतापम् ।
 मातं परिभ्रमणमुज्ज्वलमित्रयोगं
 द्रव्यञ्च भूसमुदितं क्षयमाशु तस्य ॥ २ ॥
 इन्दुः समेत्य गुरुणा गुरु गौरवञ्च
 गौराङ्गनाजनसमागममिष्टलाभम् ।
 क्षेत्रस्य हानिमलसप्रकृतिञ्च किञ्चित्
 सञ्चारणञ्च बहुशः कुरुते सुदञ्च ॥ ३ ॥
 शुक्रः सुरस्य समयं प्रतिपद्य धत्ते
 पितज्वरं जठररोगमनेकधा च ।
 भूतेर्भयं विभवहानिमनर्थबुद्धिं
 बुद्धिक्षयञ्च सह बन्धुजनेन वैरम् ॥ ४ ॥
 कुट्यादिबुधः सुरगुरोः समयं प्रपन्नः
 क्लेशञ्च पाशयमनञ्च महामयञ्च ।
 स्थानच्युतिञ्च परिलुप्ति महीप्सितानां
 शस्त्रव्रणञ्च मरणव्यसनावसानम् ॥ ५ ॥
 भौमः सुरेन्द्रगुरुणा सहितो हितानि
 सम्पत्तिमुत्तमगुणञ्च सुदं करोति ।

सच्छत्रचामरगुणं युवराजलक्ष्मी
 मक्षीणभूतिविभवञ्च शिरोरुजञ्च ॥ ६ ॥
 सौरिर्गुरुं समुपगम्य करोति रोषं
 योगं तपस्विमनुजैरकुलोद्भवैश्च ।
 वाणिज्यमुष्ट्रविषये विषयापकीर्त्तिं
 मूर्त्तिव्रणञ्च सहसा प्रशमञ्च तस्य ॥ ७ ॥

इति जीवदशा ।

सौम्यः स्वकालमुपगम्य बुधोपसेवा
 मर्थस्य लाभमुपदर्श्य च तस्य हानिम्र ।
 सौख्यं स्वबन्धुकलहञ्चरणे जयञ्च
 मन्त्रौषधाध्ययनलाभविधिञ्च धत्ते ॥ १ ॥
 भानुः शशाङ्कतनयस्य दशां प्रपन्नः
 'स्वास्थ्यं धियं प्रशमयोगरतिञ्च भूयः ।
 यात्रां महाधनकरीञ्च कलत्रलाभं
 किञ्चित् करोति जठरामयपीडनञ्च ॥ २ ॥
 चन्द्रः स्वपुत्रसमये समयच्युतिञ्च
 तोयप्रपातपतनेन भयञ्च भूयः ।
 अंशैकहानिमनुजीविजनोपघातं
 'पत्नीविनाशविपदञ्च मुहुः करोति ॥ ३ ॥
 सौम्येनसङ्गममुपेत्य सितः करोति
 देवद्विजन्मयतिपूजनलोलचित्तम् ।
 स्त्रीभ्यां स्वलाभमधिकं नयनामयञ्च
 पुत्रेण केनचिदनर्थविधिञ्च भूयः ॥ ४ ॥

जीवो बुधेन सह सङ्गतिमेत्य सस-
 हानिं विभूतिविपदञ्च तटच्युतिञ्च ।
 भार्याविषादमनिशं निशि सुप्तिहानिं
 नानाभयञ्च कुरुते कुरुते रतिञ्च ॥ ५ ॥
 भौमो बुधस्य समये विदधाति पुंसः
 क्रूरैः समागममनैः सुलभोपचारम् ।

सञ्चारणञ्च बहुशोभयमायुदेभ्यो
 मौर्वञ्च सौख्यविलयञ्च मुहुः करोति ॥ ६ ॥
 पङ्गुर्बुधेन सहितः कुरुते नरस्य
 शस्त्राग्निभीतिमथदासजनोपघातम् ।
 आर्त्तिं क्षुधाञ्च वपुषःशतधामयञ्च
 साञ्चिन्तितार्थविलयञ्च महोदरञ्च ॥ ७ ॥

इति बुधदशा ।

भौमः स्वकीयसमये ज्वरशस्त्रवद्भि-
 दाहव्रणानि निपुणेन जनेन वैरम् ।
 स्वस्थानभङ्गमरणव्यसनं विधत्ते
 पितञ्च रक्तमपि कोपयति प्रसह्य ॥ १ ॥
 सूर्यः कुजेन सह सङ्गममाप्य कुट्या
 द्भार्याञ्च पुत्रविभवञ्च महोदयञ्च ।
 तेजः प्रतापमवनीशसमागमञ्च
 मन्दाग्निताञ्च मरुता जनितञ्च रोगम् ॥ २ ॥
 सङ्गस्यमेत्य शशभृद्धरणीसुतेन
 बालाङ्गनाजनसमागममर्थलाभम् ।
 पुत्रोद्भवञ्च विभवं यशसः प्रवृद्धिं

सिद्धिञ्च साधुममयेषु महारतिञ्च ॥ ३ ॥
 अङ्गारकेन सहितो भृगुनन्दनोऽसौ
 माध्यस्थ्यमावहति चेतसि सुस्थितिञ्च ।
 पीडालवञ्च निजबन्धुजनेषु रोषं
 शान्तिञ्च शान्तमनुजेन समागमञ्च ॥ ४ ॥
 वक्रस्य कालमुपगम्य गुरुः करोति
 सम्पत्तिमिष्टमनुजेषु महोदयञ्च ।
 सामन्तभूपसचिवैः सह मित्रताञ्च
 दानादिधर्मनियताञ्च मतिं करोति ॥ ५ ॥
 प्राप्तो दशां शशिसुतः खलु लोहितस्य
 व्यालेभवन्यमृगशङ्करजं भयञ्च ।
 विद्वद्विरोधमुदरामयपीडनञ्च
 वित्तक्षयञ्च विदधाति चिराय पुंसः ॥ ६ ॥
 भौमस्य कालमुपगम्य शनैश्चरोऽसौ
 योगं तपस्विमनुजैः कुरुते क्षणेन ।
 द्यूतादिदेवनावेधिञ्च मुहुर्मुदञ्च
 सौन्दर्यहानिमपि पादगतञ्च रोगम् ॥ ७ ॥

इति कुजदशा ॥

मन्दो निजं समयमेव करोति सद्यः
 पीडां द्विजन्मनृपमित्रसमुद्भवाञ्च ।
 व्याधिं सुतार्थविलयच्च पदावभङ्गं
 निःशंसयं प्रकृतिदासजनारिभीतिम् ॥ १ ॥
 भानुः शनैश्चरदशां प्रतिपद्य धत्ते
 चोराद्भयं व्यसनमिष्टजनस्य शोकम् ।

अथार्पिहारमनयादपमृत्युमुग्रं
 स्त्रीभिर्विरोधमपयानमथ स्वदेशात् ॥ २ ॥
 चन्द्रःप्रपद्य रविपुत्रदशां करोति
 कुष्टामयं मरणपीतिमसह्यशोकम् ।
 दैन्यं भुजङ्गभयमुग्रमनर्थजालं
 शास्त्रार्थविप्लवमनीतिपथावगाहम् ॥ ३ ॥
 शुक्रो दिवाकरसुतस्य दशां प्रपन्नः
 सन्नीतिलाभमभयश्च चतुष्पदाप्तिम् ।
 दासौपवृंहणमनेकजनोपचार
 माचारहानिमपि तत्र करोति किञ्चित् ॥ ४ ॥
 जीवः समेत्य समयं खररश्मिसूनो
 श्विन्ताकुलश्च हृदयं सदयामवस्थम् ।
 स्वस्थानमात्रनिलयश्च लयश्च किञ्चित्
 संचिन्तितस्य च विशेषमसौ विधत्ते ॥ ५ ॥
 मन्दस्य कालमुपगम्य शशाङ्कपुत्रः
 शास्त्रोदयश्च बहुधान्यविशेषलाभम्
 नित्योत्सवञ्च विविधप्रमदोपयोगं
 योगञ्च वन्यमनुजैः सहसा विधत्ते ॥ ६ ॥
 क्षमासूनुर्कतनस्य दशासु धत्ते
 मत्तप्रमत्तहृदयं दयिताभिशापम् ।
 कोपं निरर्थकमनर्थकरीञ्च वाचं
 बुद्धिं विपत्तिमष्टगुणवरोगजातम् ॥ ७ ॥

इति शानिदशा ॥

अनुलोमदशाभेदमेवं विद्याद्विचक्षणः ।

प्रतिलोमदशाभेदः संक्षेपात्कीर्त्तयते ऽधुना ॥ १ ॥

दिवाजातस्य विज्ञेया भास्वनः प्रथमा दशा ।

निशाजस्य दशां चेन्दोरन्ते लग्नदशा भवेत् ॥ २ ॥

ततः परं दशाभेदं तत् कालबलिनां क्रमात् ।

उभयत्रापि च होरायां फलं तत्पतिसन्निभम् ॥ ३ ॥

दशाग्रहाणां तत्कालमित्रोदासीनविद्विषाम् ।

श्रेष्ठा मध्याश्च कष्टाश्च क्रमेण परिकीर्त्तिताः ॥ ४ ॥

स्वक्षेत्रोच्चांशभाजाश्च मित्रराशिजुषामपि ।

स्वोच्चाभिलाषिणाञ्चापि दशाः श्रेष्ठा नचापरः ॥ ५ ॥

अनुलोमदशातुल्यमितरं सर्वमिष्यते ।

आयुर्दीयविधानेषु सावनं मानमाचरेत् ॥ ६ ॥

दशारम्भे शशी श्रेष्ठः सुहृद्वर्गगतोऽपि वा ।

निजवर्गगतोवापि स्वोच्चसेवितसत्तमः ॥ ७ ॥

योगे ऽधिमित्रयोरिष्टं पूर्णमत्यन्ततोऽन्यथा ।

योगेऽधिद्वेषिणोः पापं पूर्णमत्यन्ततोऽन्यथा ॥ ८ ॥

इति दशाविषाकादेशोनामत्रयोदशोऽध्यायः ।

चतुर्दशोऽध्यायः ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि ग्रहगौचरपूर्वकम् ।

विधिमिष्टकवर्गस्य वराहमिहिरोदितम् ॥ १ ॥

शीतांशुर्मृष्टमन्नं जनयति विचरज्जन्मिनां जन्मराशौ

हर्षं दैत्येयमन्त्री दिवसकरकुजौ शत्रुपक्षस्य वृद्धिम् ।

हानिं कुट्यादिसूनां किरणपतिसुतो वञ्चनं सोमसूनु
 नित्यं निर्धूतबुद्धिं प्रबलरिपुभयं वितनाशञ्च जीवः ॥२॥
 भेदं मित्रजनैः करोति दिनकृत् क्लेशामयं चन्द्रमाः
 सौरिर्वित्तविनाशकृद्दनकरस्तारापतेरात्मजः ।
 हानिं भूमिसुतः करोति महतीं वृद्धिं भृगोरात्मजो
 ज्ञानं दीपयति द्वितीयभवने जीवो नृणां निर्दृतिम् ॥ ३ ॥
 स्थिता भ्रातृस्थाने दिनकरमहीजार्कतनयाः
 स्थिरां स्थानप्राप्तिं दधति धनलाभञ्च परमम् ।
 विनाशं शत्रूणां जनयति शशी शुक्रसहितः
 परं हृत्सन्तापं सुरगुरुबुधावापि कुरुतः ॥ ४ ॥
 भूयः शास्त्रविबोधितामपि धियं मूढीकरोत्यङ्गिरा
 घोरां दुःखपरम्परां दिनकरः कुक्ष्यामयं चन्द्रमाः ।
 लाभं सोमसुतः करोति भृगुजो नित्यं श्रिया सङ्गमं
 भौमः शत्रुकरश्चतुर्थभवने सौरिश्च वित्तक्षयम् ॥ ५ ॥
 विप्रं सूर्यसुतः सुतो विमतुलं कामक्षतिं चन्द्रमाः ।
 दोषोत्पत्तिमनेकशः क्षितिसुतः प्रायोवियोगं रविः ।
 सौभाग्यं विदधाति सोमतनयः पुष्टिं परां भार्गवः
 कुट्यात्पञ्चमराशिगः सुरगुरुर्नित्यं नृणां निर्दृतिम् ॥ ६ ॥
 स्थिताः षष्ठे राशौ दिनकरमहीजार्कतनयाः
 बुधश्चन्द्रश्चैवं प्रचुरधनलाभं विदधति ।
 समृद्धिं शत्रूणां मनसि च विषादं गुरुभृगू
 नराणां कुर्वन्तौ युवतिकृतवैरश्च परमम् ॥ ७ ॥
 अर्कः सन्तापमन्तर्जनयति शशभृत् सौख्यमत्यन्तलाभं
 भौमो रोगाभिवृद्धिं विबुधपतिगुरुर्वस्तुलाभं विधत्ते ।

१ शशिशुक्रसहितः । २ विधियं च ॥

सौम्यो योषिद्विवादं विरचयतिभृगुर्विप्रवासं युवत्याः
स्थानभ्रंशं विशेषाद्रचयति रविजः सप्तमर्क्षयातः ॥ ८ ॥
सूर्यःशत्रुशतं करोति हृदयातङ्के शशाङ्को नृणां
भौमो लोहितरोगवृद्धिमतुलं कल्याणमिन्दोः सुतः ।
जीवो जीवविनाशतुल्यविपदं स्त्रीसम्पदं भार्गवः
सौरिःप्राणनिरोधकारणकरःस्यादष्टमक्षेत्रगः ॥ ९ ॥

भानुःकरोत्यामयमिन्दुरार्त्तिं
भौमःशुभं चन्द्रसुतो ऽपवादम् ।
जीवःप्रमोदं भृगुरर्थलाभं
मन्दः प्रवासं नवमर्क्षयातः ॥ १० ॥
धत्ते रविर्मुदमनन्तसुखं मृगाङ्कः
केशं कुजः शशिसुतो धनलाभसुचैः ।
जीवः परं परिभवं भृगुरर्थलोपं
सौरिस्तु मानसरुजं दशमर्क्षयातः ॥ ११ ॥
एकादशक्षेत्रगताः समस्ताः
कुर्वन्ति वृद्धिं महतीं नराणाम् ।
सर्वेऽपि ते द्वादशराशियाताः
तन्वन्ति चिन्तामयमुत्ररोगम् ॥ १२ ॥
जन्माष्टमद्वादशराशियातौ
कष्टं विधत्तः खलु राहुकेतू ।
स्यातां शुभौ भ्रातृषडाययातौ
क्षेत्रेषु शेषेषु हि मध्यमौ तौ ॥ १३ ॥
दिनकररुधिरौ प्रवेशकाले
गुरुभृगुजौ भवनस्य मध्ययातौ ।

रविसुतशशिनौ गृहावसाने

शशितनयः फलदस्तु सर्वकालम् ॥ १४ ॥

यस्य गोचरफलं प्रमाणतस्तस्य वेधफलमिष्यते नवा ।

प्रायशो न बहुसम्मतं विदः स्थूलमार्गफलदो हि गोचरः ॥ १५ ॥

अष्टवर्गपरिशाधितो ग्रहः श्रेष्ठतां समनुवर्त्तते यदा ।

रिष्कगोऽपि हितदः प्रशस्यते योऽष्टवर्गशुभदः सशोभनः ॥ १६ ॥

जन्मकाले ग्रहक्रान्तराशोरारभ्य कल्पयेत् ।

शुभस्थानेषु बिन्दुश्च रेखास्तदितरेषु च ॥ १७ ॥

द्वयोरन्योन्यविश्लेषादुत्तमाधममध्यमान् ।

कल्पयेच्चारमार्गेण तत्तद्राशिषु खेचरान् ॥ १८ ॥

अर्कः स्वस्माच्च भौमाच्च मन्दाच्च विचरन् शुभः ।

प्रथमायसुहृन्मृत्यु-शैलाज्ञाधर्मवस्तुषु ॥ १९ ॥

शुक्रात्कामारिरिःफेषु जीवाद्ध्यायारिधर्मसु ।

चन्द्रात्तग्राज्ञारिलाभेषु विचरन् शुभदो रविः ॥ २० ॥

बुधादाज्ञात्रिलाभारि व्ययधी धर्मगः शुभः ।

लग्नादाज्ञात्रिलाभारि सुहृद्रिःफेषु शोभनः ॥ २१ ॥

स्वस्मादुपचयेष्विन्दुरेकत्र मदनेऽपि च ।

लग्नादुपचयेष्वाराव मुतधीधर्मवस्तुषु ॥ २२ ॥

रवेरस्ते च मृत्यौ च तथैवोपचयेषु च ।

शनेऽप्ययारिपुत्रेषु विचरन् शोभनः शशी ॥ २३ ॥

बुधात्प्रथमदिक्शैलसुहृन्नाशायधीस्त्रिषु ।

जीवात्प्रथमकर्मार्द्रि धनलाभाष्टबन्धुषु ।

शुक्राद्धर्मसुहृत्पुत्रः सहजायादिकर्मसु ॥ २४ ॥

भौमः स्वस्मात्स्वबन्धवाज्ञानाशाय प्रथमादिषु ।

मातापुत्रचयेचाकादिन्दोर्लाभत्रिशतषु ॥ २५ ॥

लग्नात्प्रथमपुत्राय सहजद्वेषिकर्मसु ॥

मन्दात्प्रथमधर्माय नाशबन्ध्वादिकर्मसु ॥ २६ ॥

बुधाच्चायारिपुत्रेषु गुरोर्द्विग्विधयामगः ।

शुक्रानिभनलाभाच्च सपत्रेषु चरन् शुभः ॥ २७ ॥

बुधःस्वस्माद्व्यायाज्ञा त्रिधीधर्माद्रिशतषु ।

शुक्रात्त्रिधीसुहृद्धर्मनाशाय प्रथमेषु च ॥ २८ ॥

मन्दात्तृशतव्ययाद्रिषु भौमान्मन्दवदिष्यते ।

लग्नाच्छतृस्वलाभाज्ञा प्रथमाष्टसुहृत्सु च ॥ २९ ॥

चन्द्रालग्नवदोचूते जीवाद्रिप्फायमृत्युषु ।

षष्ठेपि च स्वेध्यायधर्मशतव्ययोपगः ॥ ३० ॥

जीवः स्वस्माद्विषत्पुत्रधर्मरिःफेतरः शुभः ।

भौमात्प्रथमनाशाद्रिष्वज्ञालाभसुहृद्गतः ॥ ३१ ॥

सूर्याद्रिफारिवर्जेषु लग्नात्यन्ताष्टमेतरः ।

भार्गवाच्छतृलाभाज्ञाधर्मपुत्रधनाश्रयः ॥ ३२ ॥

चन्द्राद्द्वयायास्तधर्मस्वेष्वार्कोर्द्विद्विधव्ययत्रिषु ।

बुधात्प्रथमधर्माय सुहृत्स्वाज्ञासुतारिषु ॥ ३३ ॥

शुक्रःस्वस्माद्व्ययद्वेषी कामवर्जेषु शोभनः ।

लग्नात्षट् दिक्स्मरान्त्यान्यस्तथाचन्द्राद्व्ययं विना ॥ ३४ ॥

मन्दादिषुद्विषत्सप्तव्ययवर्जेषु शोभनः ।

सूर्यार्दिष्टादिरिप्फेषु व्याज्ञायान्नवान्त्यगः ॥ ३५ ॥

बुधाद्धर्मारिधीलाभतृतीयेषु च शोभनः ।

भौमाच्चिनवषड् बन्धुर्लाभालाभेषु वृद्धिदः ॥ ३६ ॥

१ वृद्धाद्योन । २ सूनारिसु । ३ व्ययाविनाः । ४ दृष्टय ।

५ व्याज्ञायान्तीग्रणतगुरोः ।

शनिः स्वस्मात्रिधीलाभसपत्नेषु प्रशस्यते ।
 भौमाव्यषुष्ययाज्ञासुचन्द्रादायत्रिशत्रुषु ॥ ३७ ॥
 शुक्रादायारिरिप्फेषु गुरोऽध्यायान्सशत्रुषु ।
 सूर्यात् स्वनिधनायाज्ञा प्रथमाचलबन्धुषु ॥ ३८ ॥
 लग्नाद्बन्ध्वायदिकशत्रुलाभधर्मेषु शोभनः ॥ ३९ ॥
 मित्रक्षेत्रे स्वनियतगृहे स्वत्रिकोणे स्वतुङ्गे
 स्थास्तुःखदःप्रदिशति फलं पादवृद्ध्या क्रमेण ।
 शत्रुक्षेत्रेष्वणुतरफलं नीचगश्चार्कलुप्तः
 किञ्चिन्नेष्टं फलति हिततो व्यसयात्पापपाकः ॥ ४० ॥
 इति अष्टकवर्गादेशोनाम चतुर्दशोऽध्यायः ।

पंचदशोऽध्यायः ।

—०००—

इदानीं जन्मतत्कालमाश्रितैर्विहगादिभिः ।
 प्रकल्पिताः योगगुणाः प्रकाश्यन्ते समासतः ॥ १ ॥
 अर्केतरैः शिशिरगो रणफाव्ययस्थै
 र्वस्तूपगैश्च सुनफा शुभसंस्थितैश्च ।
 योगो भवेद्गुरुधुरा रहितग्रहाभ्यां
 केमदूरुमः प्रकथितो निपुणैरुभाभ्याम् ॥ २ ॥
 प्रभुःप्रख्यातकीर्तिश्च शीलवान् भव्यवेशवान् ।
 विषयेनसुखी साधु रणफायामनामयः ॥ ३ ॥
 स्वभुजाकर्मणैश्वर्यं पार्थिवोत्रापितत् समः ।
 सुनफायांभवेत्ख्यातो यशसा च धिया धनैः ॥ ४ ॥

सागी भोगी सुखी श्रीमान् वाहनाढ्यश्च भृत्यवान् ।
भवेद्धरुधुराजातो बहुवारम्भविषादवान् ॥ ६ ॥

केमदरुमसमुद्भूतः प्रेक्ष्यो धनविवर्जितः ।

बलात्मा मलिनो नीचो दुःखितश्च निरुद्यमः ॥ ६ ॥

योमकर्त्तारि भूपूत्रे तस्करः क्रोधिविह्वलः ।

बुधे धनाढ्यो मतिमान् सूक्ष्मदृष्टिः कलासु च ॥ ७ ॥

जीवे गुणगणाधारः पूज्यते च नरेश्वरैः ।

भार्गवे सुखितोभूयः समृद्धिः सर्व्वसम्पदः ॥ ८ ॥

सौरौ तु पूज्यते श्रेष्ठो बहुभृत्यः समुद्यमः ।

मिश्रेषु मिश्रगुणवान् बलिनो वा गुणाधिकाः ॥ ९ ॥

सूर्यादिद्वितीयग्रहयुक्तमृक्षं वंशीतिविद्गः कथितं पुराणैः ।

वाशीततो द्वादशभन्तयोस्तु सौम्यग्रहश्चेच्छुभमस्ति जन्तोः १०

रवौ चन्द्रादिसंयुक्ते यन्त्रज्ञः पापलालसः ।

निपुणः क्रूरचेष्टश्च शत्रुवृत्तिश्च धातुवित् ॥ ११ ॥

चद्रे भौमाद्रिसंयुक्ते कूटवेदी प्रियंवदः ।

कुलाग्नौ वस्तुलक्ष्मजः पुनर्भूतनयः क्रमात् ॥ १२ ॥

भौमे सौम्यादिसंयुक्ते मल्लो रक्षाधिकारवान् ।

सक्तश्च परदारेषु क्रमेण व्यसनान्वितः ॥ १३ ॥

• सौम्ये जीवादिसंयुक्ते जातो भवति गेयवित् ।

प्रशस्तवचनोपेतः क्रमेणैवेन्द्रजालवित् ॥ १४ ॥

जीवे शुक्रादिसंयुक्ते प्रशस्तगुणमण्डनः ।

अन्नकारो भवेत् कश्चिद् घटकारोऽपि सम्मतः ॥ १५ ॥

असितेन सितेयुक्ते भुद्रनेत्रोऽपिवा भवेत् ।

स्त्रीविकीर्णधनोवापि त्रिभिश्चैवं फलोदयः ॥ १६ ॥

चतुरादिभिरेकस्थैः प्रव्रज्याबलिनोभवेत् ।
 बलिभिर्बहुभिर्भव्यः प्रथमातु बलीयसः ॥ १७ ॥
 शोभनाश्चतुराद्यास्ते यदि स्युर्वलवार्जिताः ।
 परैर्वा वीक्षितास्तत्र केवलादीक्षणाचिताः ॥ १८ ॥
 बाणप्रस्थः कपालीच शाक्य आजीवको यतिः ।
 चरकोचेलको भानुप्रभृतीनां व्रताश्रयः ॥ १९ ॥
 तत्तदशायांप्रव्रज्या दशान्ते च ततश्च्युतिः ।
 अनन्यदृष्टैरजितै र्यावज्जीवं व्रताश्रयः ॥ २० ॥
 योगकर्ता ग्रहस्तत्र रविलुप्तकरो यदि ।
 भक्तिभावाजीवेज्जन्तु दीक्षितो न भवेत्तदा ॥ २१ ॥
 चन्द्रस्याधिष्ठितं क्षेत्रं वर्गाधीशैः सुहृत्तमैः ।
 यदि वीक्षेत धनवांस्तदाजातो भविष्यति ॥ २२ ॥
 मध्यास्तैर्धनवत्कल्पः शुभैरुक्तगुणान्वितः
 अशुभैः किञ्चिद्दूनः स्यादेवंफलविनिश्चयः ॥ २३ ॥
 षट्सप्ताष्टमगैरिन्दोरधियोगः शुभग्रहैः ।
 तस्मिन् दीर्घायुषःशत्रुजैत्रश्चसुसुखोत्तरः ॥ २४ ॥
 क्षशाङ्को धनवान् लग्नादनीचो धनवान् भवेत् ।
 शुभैरुपचयस्थानगतैर्वलसमन्वितैः ॥ २५ ॥

लग्नाच्छशाङ्कादथवा कलत्र—

पुत्रक्षयोः सत्पतियुक्तयोश्च ।

सदृष्टयोर्वापरमा विभूतिः

स्वस्थानमप्येवमुपन्ति केचित् ॥ २६ ॥

पितृमातृद्विषन्मित्रभ्रातस्त्रीभृत्यकाहिताः ।

दशमस्थैर्धनप्राप्तिर्लभेन्दुभ्यां विनादिभिः ॥ २७ ॥

१ बलीसितु बलोशितु । २ मुसन्ति ।

उदयार्कशशाङ्कनां दशमाधिपनिश्रितः ।

योशस्तदीशवृत्तैव धनप्राप्तिं विनिर्दिशेत् ॥ २८ ॥

स्वर्णोर्णोत्तृणभैषजादिभि रित्नेचन्द्रे कुशी स्त्रीजलै-

भौमे साहसशस्त्रधातुदहनैः सौम्ये कलाकौशलैः ।

जीवे विप्रबुधागमैर्भृगुसुते गोरत्नरौप्यादिभिः

सौरौ तु श्रमभारनीचकरणैरर्थोपलब्धिर्भवेत् ॥ २९ ॥

पुष्पान्ति भावान्मूर्त्तादीन् शुभास्तत्तत्समाश्रयाः ।

पापभावेग्रहाःपष्ठे सौम्याः शत्रुनिर्वहिकाः ॥ ३० ॥

सर्व्वेऽपि द्वादशस्थाने व्ययवृद्धिं प्रकुर्व्वते ॥

अष्टमस्थाश्च कुर्व्वन्ति मृत्युवृद्धिं विहङ्गमाः ॥ ३१ ॥

मातुःसुखादिसञ्चित्यं रिप्तेनच धनेन च ।

इन्दुना च पितुश्चिन्त्यं पञ्चमेन च भानुना ॥ ३२ ॥

अजे कुलीरे वृषभे च लग्ने

चन्द्रे स्थिते रूपधनैरुपेतः ।

कृष्णे च शेषोदयगे शशाङ्के

जडो दरीद्रो विकलाङ्गदृष्टिः ॥ ३३ ॥

भानौ मेषोदयप्राप्ते भवेत्तैमिरिको नरः ।

सिंहलग्नगते तस्मिन्निशान्धः परिकीर्तितः ॥ ३४ ॥

अर्के कुलीरलग्नस्थे स्याच्च बुद्बुदलोचनः

अर्के शेषेषु लग्नेषु नष्टदृष्टिर्भवेन्नरः ॥ ३५ ॥

व्ययस्थानं गतश्चन्द्रो वामलोचननाशनः ।

द्वादशात्मा तु तत्रस्थो दक्षिणेषणनाशनः ॥ ३६ ॥

कुलतुल्यः कुलश्रेष्ठो बन्धुमान्यो धनान्वितः ।

भोगी नृपसमो राजा स्वर्क्षस्थैरेककादिभिः ॥ ३७ ॥

१ यांशस्तदीशवा त्यैवं । २ घन । ३ रिते । ४ वकरणैः ।

५ भावद्रशष्टे ।

६ निर्दिष्टा ।

